

53 53 547

53 5 48

53 5 49

(1) a

Bhut

1 to 14 Patra

Ath Ad ~~Budda~~, Sundar Ba

^{Ram poet Gulab Singh or ramle}
Adyatam Ramayan Panjamo Acharya

B Ath Singh Gou Katha

1 to 47

writan By Mulkh Raj

C Ath Shri Prokh Dukh Nivaran ^{Mahat}

1 to 5 Patra

By Milkhu Ram Poet

$8\frac{1}{4} \times 6\frac{1}{4}$

P. S. JAURA, Jullundur

॥ १६॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ॥ ॥ १

ਮਥਾਸਿੰਘ ਗਉਕੀ ਕਥਾ ਲਿਖਯੋਤੇ॥ ॥ ਹਿੰਸ ਪੁਰਾਨ
ਕੋਮਤਾ॥ ॥ ਗਜਾਜੁਧਿ ਸਟਰੇ ਵਾਚਾ॥ ॥ ਏਹਿ ਗਾ॥ ॥
ਪ੍ਰਸਨ ਕਰਤ ਰਾਜਾ ਭੋਭਿਖ ਮਧਤਾਂ ਮਾਂ ਪਾਸਾ॥ ਹੇ ਪੁਰਖ
ਤਮ ਪੁਰਖ ਜੀ ਨਿਰਬਾਰੇ ਕ੍ਰਮ ਫਾਸਾ॥ १॥ ਏ ਪਈ॥ ਏ
ਹ ਮਧ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਏਖਾਵੇ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਦੇਖ ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਪਾਵੇ॥
ਮਨ ਸਾ ਪੁਰਨ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ॥ ਤੁਮ ਹੋ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖ ਮਠੀ
ਪਕਾਰੀ॥ ਜਿਹ ਬਿਧ ਮੁਕਤੀ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ॥ ਸੇ ਤੁਮ
ਕੋਹੇ ਬੇਦ ਬਿਧ ਸਾਰੀ॥ ਕੋਨ ਕਰਮ ਜਗਤੀ ਤਰਾਮੇ
ਸਾ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਕੋਹੇ ਕੋਰੇ ਹੋਤੇ ਸਾ॥ २॥ ਏਹਿ ਗਾ॥ ਧਰ
ਮ ਪੁਰਜਾਧਿ ਸਟਰੇ॥ ਅਤਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਪ੍ਰੀਤ੍ਵਾ ਕੀਨਾ॥ ਲਿ
ਖਯਤ ਹਿੰਸ ਪੁਰਾਨ ਮੈਂ ਭਾਖਤ ਹੋਤੁ ਮਠੀਨਾ॥ ੩॥ ਏ
ਪਈ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮਥਨਾ ਸੀ॥ ਸਕਲ ਮਾਂ
ਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕੇਵਲਾ ਸੀ॥ ਮਲਖਾ ਮਭੇਵਾ ਮਗਾ
ਧਾ ਮਪਾਗਾ॥ ਸਿਮਰ ਸਿਮਰ ਹੋਵਤ ਨਿਸਤਾਗਾ॥ ਨਿਜ
ਭਗਤ ਨਕੀਨੇ ਉਪਕਾਰਾ॥ ਕਿਆ ਮਾਂ ਨਸਕਿਆ
ਪਸੁ ਬਚਾਰਾ॥ ਬਾਚਾ ਮਚਲ ਦੀਓ ਸੀ ਸਾਗਾ॥ ਸੇਈ
ਪਾਵੈ ਮੋਖ ਦਾ ਮਾਗਾ॥ ੪॥ ਏਹਿ ਗਾ॥ ਏਹ ਮਧ ਜੇ
ਬ੍ਰਹਮ ਹੋ ਸੇ ਸਮਝੈ ਹੋਵਨ ਹਾਗਾ॥ ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਮੁਕਤੀ

ਗਏ ਤਾਂ ਕਾਕਰ ਉਚਰਾ ॥੫॥ ਚੈਪਈ ॥ ਮਹਾਂ ਸਘਨ
 ਬਨਾ ਅਤਿ ਭੈਆਨਾ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਸੰਧ ਸਿੰਘ ਵਲ ਵਾਨਾ ॥ ਏ
 ਕ ਜੀਉ ਤਿਏ ਕਰਤ ਮਹਾਰਾ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਸਿੰਘ ਕਰਤ ਧੁਰਾ
 ਰਾ ॥ ਹੋਵਨ ਹਾਰਾ ਮਾਨ ਬਿਧ ਜੁਗੀ ॥ ਕਾਹੂੰ ਨੀ ਕੀ ਕਾਹੂੰ ਬੁ
 ਰੀ ॥ ਮੰਤਰੇ ਤੇ ਹੋਵਨ ਹਾਰਾ ॥ ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਯਹੀ ਬਿ
 ਚਾਰਾ ॥੬॥ ਏਹਿ ਗਾਇਨ ਮਸਤ ਤਤ ਬਨਿ ਸਪਰੇ
 ਨਿ ਸਬੀ ਤੇ ਇਨ ਹੋਇ ॥ ਇਸੀ ਤਰਾਂ ਮਾਰ ਵਲ ਘਟੈ
 ਮਰ ਮਨ ਜਾਨੇ ਕੋਇ ॥੭॥ ਚੈਪਈ ॥ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਪੁਰਾ
 ਤਨ ਭਾਖਿਓ ॥ ਜਿ ਮਸੀਤੇ ਪਰਮਾਇ ਰੁਗਾ ਬਿਓ ॥ ਬ
 ਹੁਲਾਨਾਂ ਮਗਉ ਇਕ ਮਾਹੀ ॥ ਮਤਿ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਬਹੁਗ
 ਉ ਮਾਮਾਂਹੀ ॥ ਇਕ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਬਛਰਾ ॥ ਤਿਸ ਜਾਇ ਮਾ ॥
 ਜਾ ਬਿਪਲਿ ਖੁਸੇ ਨ ਮਿਟੈ ਮਿਟਾਇ ਮਾ ॥ ਨਿ ਸਬੀ ਤੇ
 ਜਬ ਹੋ ਬਤ ਭਰਾ ॥ ਬਛਰੇ ਗਉ ਕਾਹੋ ਤ ਬਿਛਰੇ ਗਾ ॥ ਗਉ
 ਮਾਂ ਬਨ ਤਿਨ ਚਰਨੇ ਜਾਹੀ ॥ ਬਛਰੇ ਗਹ ਮੇ ਬਾਂਧ ਰਖਾਂ
 ਹੀ ॥ ਮਾਇ ਬਨੀ ਬਿਧ ਹੋਵਨ ਹਾਰਾ ॥ ਗਉ ਮਾਂ ਛੁਡ
 ਸੇਰ ਹਿਯੇ ਗਵਾਰਾ ॥੮॥ ਏਹਿ ਗਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਤਿਆ
 ਗਨ ਸਾਕਈ ਵਹੁਲਾ ਜਾਂ ਕੇਨਾਂ ਮਾ ॥ ਤਹਾਂ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪ
 ਤਿ ਭਈ ॥ ਜਹਾਂ ਸਿੰਘ ਕੇ ਧਾਂ ਮਾ ॥੯॥ ਚੈਪਈ ॥ ਗਉ
 ਨਿਰਖਾਂ ਸਿੰਘ ਗਰਜਾਨਾ ॥ ਮਰਨ ਨੇੜ ਕਾਰਿ ਮਤਿ ਉ

ਕਲਾਂਨਾ ਬਹੁਲਾ ਮੁਖ ਤੇ ਤਿਨ ਬਿਸਰਾਏ ॥ ਕਠਨ ਭ २
 ਇਓ ਮੁਖ ਚ ਕਿਯੋ ਨ ਜਾਏ ॥ ਲਘੁ ਸੰਕਾਏ ਨੇ ਛੁਟ ਗਈ ॥
 ਇਹ ਵਹੁਲਾ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਭਈ ॥ ਮਹਾ ਅਪਨੇ ਮਰੇ ਨ ਕੀ
 ਨਾ ਹੀ ॥ ਸੁਤ ਕੇ ਸੇ ਕਬ ਛੇ ਜੀ ਮਾ ਮਾਂ ਹੀ ॥ ੧੦ ॥ ਏ
 ਹਿਰਾ ॥ ਚਿਤ ਵਨ ਸਕਲ ਸ੍ਰੀ ਰਕੀ ਓਠ ਗਈ ਬਛਰੇ
 ਮਾਂ ਹੀ ॥ ਮੁਝ ਕੇ ਈ ਗਾਂ ਇਹ ਬਨੀ ਬਹਿਲ ਗਜੀ ਵੈ ਕਾ
 ਹੀ ॥ ੧੧ ॥ ਏ ਪਈ ॥ ਕਹੈ ਕਹਾਂ ਬਾ ਕੇ ਪਰਚੀ ਨਾ ॥ ਪੂਰਬ
 ਦੂਪ ਕਾਂ ਪੁੰ ਕੋ ਛੀ ਨਾ ॥ ਪੂਰਬ ਦੂਪ ਕੀ ਓਠ ਹਿਦਾਂ ਨਾ ॥
 ਕੇ ਸੇ ਦੂਪ ਕੇ ਰੇ ਵਹੁ ਪਾਨਾ ॥ ਪੂਰਬ ਕੇ ਰੇ ਸੁਈ ਗਾਂ ਪਾਵੈ ॥
 ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਇਉ ਬੇਦ ਬਤਾਵੈ ॥ ਏ ਕਬ ਛੇ ਮੁਝ ਕੇ ਅ
 ਰਮਾਂ ਨਾ ॥ ਖਾਇਨ ਸਾ ਕੇ ਤਿਨ ਅਰਦਾਂ ਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਏ
 ਹਿਰਾ ॥ ॥ ਸੰਘ ਵਾਚਾ ॥ ਰੀਗ ਉਤੈ ਜਾਨਿ ਓਠ ਗਈ
 ਹਾਂ ਸੰਘ ਕੇ ਧਾਂ ਮਾ ॥ ਤਿਦ ਦੁਮ ਪਸੰਛੀ ਸਕਲ ਤੁ
 ਝੁਕੁੰਨ ਕੀ ਓ ਬਖਾਂ ਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਏ ਪਈ ॥ ਜਿਹ ਜੀ
 ਮਾ ਕੋ ਮਾ ਕਾਲ ਗਾ ਸੈ ॥ ਪ੍ਰਿਥ ਮੇਤਾਂ ਕੀ ਬੁਧ ਬਿਨ ਸੈ ॥
 ਦ੍ਰਿਸਟ ਮਵਰ ਕੀ ॥ ਮਬ ਗਾਇ ਖਾਵੈ ॥ ਮਾਰ ਗਛਾਤ
 ਕੁ ਮਾਰ ਗਾਵੈ ॥ ਸੁਵਨ ਸੁਨੇ ਪਰ ਮਨ ਨ ਹੀ ਮਾਨੈ ॥
 ਮਿਤ ਬਚਨ ਦੁਸਟ ਕਾਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਜੇ ਮਾਪ ਸਕੇ ਬਲੀ
 ਕਹਾਇ ॥ ਕਾਲ ਰਸੈ ਬਲ ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਇ ॥ ੧੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ਜੇ ਪ੍ਰਹਦ ਛਨਾ ਮਾਵਈ ਪਾਹਨ ਪੰਖਨ ਪਾਇ ॥
 ਪਛਮ ਭਾਂਨ ਉਦੇ ਕਰੈ ਤਉ ਨ ਕਾਲ ਮਿਟਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਚੈ
 ਪਈ ॥ ਪੈਂਨ ਸੁਵਣ ਕਾਗਿ ਸਿੰਘ ਕੇ ਬੈਨਾ ॥ ਨੀਰ ਪ੍ਰਵਾਹ
 ਚਲੇ ਭਰਨੈ ਨਾ ॥ ਕੰਪ ਕੰਪ ਪਰਨੀ ਕੋ ਗਯੋ ॥ ਮਖਨੀ
 ਚਾਉ ਤਨਹੀ ਕਯੋ ॥ ਰੋਮਾ ਬਿਪ ਭਏ ਉਭੇ ਸਗੋ ॥ ਉਰਸੇ
 ਲਾਗ ਰਹੇ ਪਗ ਚਾਰੇ ॥ ਸੁਆਸ ਸੁਆਸ ਚਿਤੈ ਹਾਦਈ ॥
 ਇਹ ਬਹੁਲਾ ਕੀ ਬਿਬਾਭਈ ॥ ੧੬ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਮ੍ਰਿ
 ਗ ਨਿਪ ਭਾਖੇ ਗੀਗਾ ਉਮ ਬਤ ਜਜੀਵਨਾ ਮਾਸਾ ॥
 ਮੋਹ ਬਿਲ ਮੋਸੇ ਕਿਆ ॥ ਲਗੈ ਪਰਤੁ ਤੁਲੈ ਨੈਹੈ ਸੁਆਸਾ ॥
 ੧੭ ॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ਬਹੁਲਾ ਭਨੈ ਸੁਨੈ ਮ੍ਰਿਗ ਭਾਇਆ ॥
 ਬੈਰੀ ਨਹਿ ਤੀਏ ਪਰਾਮਾਇਆ ॥ ਮੇਰੇ ਬੈਰ ਭਾਉ ਕ
 ਛੁਨਾਹੀ ॥ ਸਮੁਤ ਬਿਚਾਰ ਦੇਖ ਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਸਰਨ ਪ
 ਰੇ ਕੀ ਪੈ ਜਰਖੀ ਜੋ ॥ ਜੀਉ ਦਾਨਾ ਮਖ ਮੁਤ ਕੇ ਦੀਜੈ ॥
 ਮਾਂਤਿ ਕਸੀ ਹੋਭੈ ਲਭੁਲਾਵੈ ॥ ਦੀਨ ਨਿਰਖ ਤੁਤੁ ਦ
 ਇਆਨਾ ਮਾਵੈ ॥ ੧੮ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦੀਨ ਬਚਨ ਬਹੁ
 ਲਾ ਕਰੈ ਦੇਹਾ ਮਿੰਘ ਜੀਆ ਦਾਨਾ ॥ ਤੁਮ ਹੋ ਸਰਸ ਮਿ
 ਗਾਵਲੀ ॥ ਜਿਉ ਸਮਝਿ ਰੂਗਨ ਭਾਂਨਾ ॥ ੨੦ ॥ ਚੈ ਪ
 ਈ ॥ ॥ ਗਉ ਵਾਚਾ ॥ ਇਕ ਨਿਰਧਨ ਕੇ ਘਰਿ ਮ
 ਜਾ ਮਾਈ ॥ ਅਪਕ ਪ੍ਰੀਤ ਤਿਨ ਸੰਗ ਲਗਾਈ ॥

ਅਵਰਗਜਕਛੁਸੁਭੈਨਹੀ॥ਨਿਸਾਇਨਵਾਂਕੀਚਿੰ ३
 ਤਾਮਾਂਹੀ॥ਬਨਜਾਵੈਤਿਨਪਾਤਲਿਆਵੈ॥ਅਤ
 ਸੀਤਲਜਲਾਮਾਂਨਪਿਲਾਵੈ॥ਬਹੁਨੀਕੀਕਰਿਹੈਧਿ ੦॥
 ਤਪਾਲਾ॥ਜੈਸੇਮਾਤਪਿਤਾਹਿਤਵਾਲਾ॥੨੧॥ਦੇਹਿਰ
 ਤਬੈਪੁਛਕੈਆਜਗੀਦੀਨੋਹਲਦੀਤੇਲਾ॥ਸੁਤਕੇ
 ਪ੍ਰਾਪਤਕਾਰਣਕੀਨੋਅਜਸੀਗਮੇਲਾ॥੨੨॥ਚੈਪਈ॥
 ਅਜਾਹੋਇਭਈਪ੍ਰਸੁਤਾ॥ਅਤਿਸੁੰਦ੍ਰਜਾਏਏਇ
 ਪੁਤਾ॥ਇਸੀਪ੍ਰਕਾਰਬਾਦਿਓਪ੍ਰਵਾਗਾ॥ਏਕਾਅਜਾਸੇ
 ਭਏਹਜਾਗਾ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਬਨਕੇਚਰਨੇਜਾਹੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਨੀਹਧੀਵੈਤ੍ਰਿਖਨਾਹੀ॥ਸੀਧਜਾਕੋਆਵੈਗ੍ਰਹਮਾਂ ੦॥
 ਹੀ॥ਦੁਗਧਪਨੀਕੋਸੁਤਤ੍ਰਿਪਤਾਂਹੀ॥੨੩॥ਦੇਹਿਰ
 ਦੁਖਸੁਖਦੇਹਕੋਹੋਤਹੈਮਿਟੇਫੁਹੇਵਨਾਗਾ॥ਕਰੂਰ
 ਗਾਇਆਪਤਕੁਜਾਕੋਬਹੁਪ੍ਰਵਾਗਾ॥੨੪॥ਚੈਪਈ॥
 ਪਨੀਕੇਮਨਮੇਓਪਜੀਭ੍ਰਾਂਤਿ॥ਜਾਂਕੋਕਠਨਰੇਗਾਵੈ
 ਛਾਤਾ॥ਸੰਗਜਲਾਮਚੈਸੰਗਤਿਨਚਰੈ॥ਇਸਤੇਲ
 ਗਸਕਲਕੋਪਰੈ॥ਨਿਸਾਇਨਮਨਮੇਰਿਣਤੀਕਰੈ॥
 ਸਕਲਕਲਿਤਸੰਗਲੇਮਰੈ॥ਏਕਾਮਤਾਮਨਮਾਂਹਿ
 ਬਿਚਾਰਾ॥ਜਾਂਕੋਤ੍ਰਾਗੇ॥ਬਨਮੰਤ੍ਰਾਰਾ॥੨੫॥ਦੇ
 ਹਿਰਾ॥ਅਪਗਧੀਦੁਸਟਾਤਮਾਂਅਗਿਆਮਾਂਨੀਮਤਿ

ਹੀਨਾ। ਬਨਮੈਂਤਬਚਲਤਾਰਹਿ। ਮਨਮੈਂਦਇਮਨ
 ਕੀਨਾ। ੨੬॥ ਚੈਪਈ। ਮੇਕੋਪ੍ਰਭਜੀਕੋਨਬਨਾਈ॥
 ਅਬਤੁਹਬਿਨਮੇਰੋਕੋਨਸਹਾਈ॥ ਮੈਂਅਜਾਸਭਤੇਬ
 ਲਹੀਨੀ॥ ਪਾਈਗਯੋਤਾਗਮਤਿਹੀਨੀ॥ ਲਗੀ
 ਅਜਾਕੇਹਰਿਗੁਨਗਾਵਨ॥ ਸ੍ਵਾਸਸ੍ਵਾਸਹਰਿਨਾਂਮ
 ਯਜਾਵਨ॥ ਤੋਲਤਫਿਰਤੀਬਨਮੈਆਈ॥ ਤਿਏਚ
 ਰਤੀਇਕਕੰਢਪਾਈ॥ ੨੭॥ ਦੇਹਿਗਾਪਾਈਬਨਮੈ
 ਕੰਢਾਆਬੈਠੀ॥ ਤਿਸਮਾਂਗਾਪਰਚੀਨਪੁਰਬਕੇਆਪ
 ਏਦੇਸਕਿਸੀਕੋਨਾਹਿ॥ ੨੮॥ ਚੈਪਈ॥ ॥ ਕੰਢਾ
 ਮਹਾਂਸਿੰਘਕੀਆਹੀ॥ ਕਹੂੰਸਿਕਾਰਗਯੋਬਨਮਾਂਹੀ॥
 ਕਾਰਿਸਿਕਾਰਕੇਹਰਜਬਆਇਓ॥ ਝੁਮਿਸ੍ਵਾਸ
 ਸੁਨਤਉਕਲਾਇਓ॥ ਕਵਨੋਜਬੈਠਾਹਮਰੇਰੋਹਾ॥
 ਮੁਝਤੇਆਧਿਕਪਰਤਵਲਦੇਗਾ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਜਾਕੇਮੁ
 ਖੰਬਲਾਵੇ॥ ਤਿਹਪਾਛੇਤੇਵਲਪਤੀਆਵੇ॥ ੨੯॥
 ਦੇਹਿਗਾ॥ ਇਹਪਾਛੇਹੋਈਨਹੀਏਕਤਖਤਨਿਪ
 ਦੋਇ॥ ਦੇਮੈਏਕਮਰੇਤਉਗੁਜਸੁਖਹੋਇ॥ ੩੦॥ ਚੈ
 ਪਈ॥ ਤੂੰਕੋਬੈਰਾਗੇਹੁਬਗੰਨੇ॥ ਜਾਨਤਹੈਕੋਨਾਹੀਜ
 ਨੇ॥ ਜੋਬਲਹੈਤਉਜੁਪਕਰਾਵੇ॥ ਵਾਹਗਨਿਕਸੇਦ
 ਰਸਾਦਿਖਾਵੇ॥ ਸਨਮੁਖਹੋਸੰਗਲਰੇਹਮਾਗੇ॥ ਸਕ

ਤਾਜੀਤੇਨਿਰਵਲਹਾਰੇ॥ ਜਿਉਮਨਭਿਜੀਤਿਉਮਖ ॥
 ਭਨੀ॥ ਜੋਜੀਤੇਸੋਗੁਹਕਾਧਨੀ॥ ੩੧॥ ਏਹਿਗਾਮ
 ਲਾਸਬਦਸੁਨਸਿੰਘਕੋਮਾਤਿਹੀਮਰਜਗਈ॥ ਤਨ
 ਕੰਡੂਭਿਨਪ੍ਰਵਾਰੇਤਾਮਾਕੇਹਰਵਸਭਈ॥ ੩੨॥ ਏ
 ਪਈ॥ ਮਾਪਨਕਰਮਕੋਨਸੋਕਹੀਮੇ॥ ਦੁਖਬੀਜੇ
 ਸੁਖਕਹਿਤੇਲਹੀਏ॥ ਥੋਟੀਮੋਹਰਲੇਗੀਠਬਧਾਇ ॥
 ਖਰੀਨਹੋਇਲਖਕੋਟਦਿਖਾਇ॥ ਤਿਸਮਹਰਾਂਕਾ
 ਪਾਟਿਜੋਭਰੇ॥ ਏਤਕਵਾਬਿਧਪ੍ਰਗੀਪਰੇ॥ ਭੈਭੀ੩
 ਹੈਜਨਮਹੈਜਨਮਹਮਾਰਾ॥ ਸੋਈਭੀ੩ਬੀਤਿਓ
 ਸਾਰਾ॥ ੩੩॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਕਿਆਲਕਰਹਿਮਾਭੀ੩
 ਬਾਹਰਦਰਸਦਿਖਾਇ॥ ਜੋਬਲਹੈਤੋਜੁੰਧਕਾਰਿਨਿ
 ਰਭੁਲਧਰਮਭਗਾਇ॥ ੩੪॥ ਏਪਈ॥ ਤਬੀਮ
 ਜਾਮਨਮਾਂਹਬਿਚਾਰਾ॥ ਜਾਂਸੀਗਵਲਕਿਆਚਲੇ
 ਹਮਾਰਾ॥ ਸਰਨਸਰਨਕਹਿਚਰਨੀਲਾਗੇ॥ ਕੋਤੋ
 ਮਾਰੇਕੋਤੋਤਿਆਰੇ॥ ਮਜਾਨਿਕਸਭੀ੩ਤੇਮਾਈ॥
 ਮਾਰੇਗਾਖੋਤੁਮਸਰਨਾਈ॥ ਬੂਸੇਮਜਾਹਮਰੇਬਨ
 ਮਾਹੀ॥ ਮਬਕੰਟਕਤੁਮਗੋਕੇਨਾਹੀ॥ ੩੫॥ ਏਹਿ
 ਗਾ॥ ਮਜਾਸਬਦਸੁਨਸਿੰਘਕੋਮਨਮਾਨੰਦਭਓ॥
 ਤੁਮਪ੍ਰਸਾਦਿਮਿਗਰਾਜਜੀਮੇਰੇਭਉਜੁਗਓ॥ ੩੬॥

ਚੈਪਈ॥ ਨਿਰਭੈ॥ ਮਜਬਨਕੇ ਨਿਤ ਚਰੈ॥ ਅਸੀਰ
 ਬਾਦਕੇ ਹਰਕੇ ਕਰੈ॥ ਯਾਹਿ ਪੁਰਬ ਹਮੇ ਸੁਖ ਦਾਈ॥
 ਤਿਨ ਤਿਖ ਮੇਰੀ ਸਕਲ ਮਿਟਾਈ॥ ਬਹੁਰੇ ਜੁਬਾ ਮਵ
 ਸਥਾ ਭਈ॥ ਮਾਤਿ ਸੁਖੈ ਨਾ ਭੰਤਾ ਮਿਟ ਗਈ॥ ਚਰੇ ਘ
 ਸਫਲ ਪਾਤ ਘਨੇਗੇ॥ ਭਾਲ ਰਹੀ ਜਲ ਕਹੂੰ ਨ ਨੇਗੇ॥ ੩
 ੭॥ ਦੇਹਿਗਾ॥ ਇਕਾ ਦਿਨ ਰਮਤੇ ਖੇਲਤੇ ਬਹੁਰ ਮਿਲਿ
 ਓਮ੍ਹਿਰਾ ਗਈ॥ ਹੋਇ ਦਿਆਲ ਮੁਖ ਭਾਖੀ ਸਮਾਚ
 ਰਕਹਾ ਕੀਆਇ॥ ੩੮॥ ਚੈਪਈ॥ ਤਬੈ ਮਜਾ ਮੁਖ
 ਓਸਤ ਤਕਰੈ॥ ਪੁਨ ਪੁਨ ਸੀਸ ਚਰਨ ਪਰ ਪਰੈ॥ ਬਹੁਤ
 ਦਿਬ ਸਾਮੰਤ ਕੁਯੋ ਮੇਲਾ॥ ਮਾਨੇ ਮੇਲ ਕੁਯੋ ਗਾਰ ਚੇਲਾ॥
 ਤੁਹ ਪੁਸਾਇ ਮੁਹ ਕਛੁ ਨਹੀ ਪੀਗਾ॥ ਭੋਜਨ ਬਹੁਤਾ ਮ
 ਕੁਯੋ ਨਹੀ ਨੀਰਾ॥ ਤਿਖਾ ਵੰਤਾ ਮਾਤਿ ਹੀ ਬਿਲ ਲਾਵੈ॥ ਟੇ
 ਲ ਰਹੀ ਜਲ ਕਹੂੰ ਨ ਪਾਵੈ॥ ੩੯॥ ਦੇਹਿਗਾ॥ ਸੁਨਤ
 ਸਿੰਘ ਚੁਪ ਕਰਿ ਰਹੇ ਮਨ ਮੇਕਰਤਾ ਬਿਚਾਗਾ॥ ਦੁਆ
 ਸ ਜੋ ਜਨ ਜਲ ਨਹੀ॥ ਇਹਾ ਮਜਾ ਸਾ ਬਿਜਾਗਾ॥ ੪੦॥
 ਚੈਪਈ॥ ਅਤਿ ਸੀਸ ਮੇਹ ਸਤੀ॥ ਇਕਾ ਮਾਇ ਓ॥ ਮਾਰ
 ਗ ਬੰਧ ਕੇ ਹਰਾ ਮਟਕਾਇ ਓ॥ ਨਿਰਖ ਗਜਾਇ ਦਭਾਇ
 ਓਭੈ ਮਾਨਾ॥ ਮਾਰੇ ਸਿੰਘ ਮਹਾਂ ਬਲ ਵਾਨਾ॥ ਰਬ
 ਗਜਾਇ ਦਮੁਖਾਇ ਦਭਿਚਾਗਾ॥ ਮੇਤੁ ਮਗਾ ਕਿਛੁ ਨਾ

ਹਬਿਗਾਗਾਜਲਨਮਿਤਾਇਹਮਾਗਾਮਾਇਓਤੁ ॥ ੪੧ ॥ ਏਹਿਗਾਏਹ ॥ ੪
 ਰੇਬਨਕਾਦਲਨਹੀਖਾਇਓ॥ ੪੨ ॥ ਏਹਿਗਾਏਹ ॥
 ਅਜਾਪਿਆਸੀਮਰੈਸਨੇਬਚਨਗਜਰਾਜਾਯਾਕੈ
 ਜਲਮਚਵਾਈਮੇਯਹੀਹਮਰੈਕਾਜਾ॥ ੪੩ ॥ ਏਪ
 ਏੀਸਿੰਘਕਹੀਗਜਨੀਕੀਮਾਂਨੀ॥ ਗਾਹਿਮਜਿਮਾ
 ਮਸਤਕਪਰਠਾਂਨੀ॥ ਏਤਹੀਆਏਬਹੁਰਏਤਤਿ
 ਯਾਗਾਕਹਿਤਸਿੰਘਓਠਮਾਰਗਲਾਗਾਨੀਚਸੰਗ
 ਕੋਹੈਪਿਧਕਾਗਾਓਤਮਸੰਗਸਦਾਜੈਕਾਗਾਨੀਚਸੰ
 ਗਨਹਿਕਰਿਓਕੋਈ॥ ਓਤਮਸੰਗਸਦਾਸੁਖਹੋਈ॥
 ੪੪ ॥ ਏਹਿਗਾਨੀਚਸੰਗਕੋਤਾਗੀਏਓਤਮਕੀ
 ਨਹਿਗੀਸਾ॥ ਅਜਾਸਿੰਘਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਬ੍ਰਾਜਤਗਜ
 ਕੇਸੀਸਾ॥ ੪੫ ॥ ਏਪਈਸਿੰਘਅਜਾਸਿਓਮੇਸ
 ਕਹੀਲੋਕਮਾਂਹਓਸਤਤਹੋਪਰੀ॥ ਸਿੰਘਅਜਾਕਾ
 ਤਾਗਕਰਾਇਓ॥ ਅਵਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਛੁਨਹਿਪਾਇ
 ਓ॥ ਤਿਹਮਜਤਾਗੀਤਮਗੋਤਿਯਾਗਾ॥ ਅਧਮ
 ਤਤਾਗਓਤਮਤਲਾਗਾ॥ ਤੇਹਸਿੰਘਕੋਬਹੁਤਮਹਾ
 ਗਾਧਰਮ॥ ਯਾਗਕਰਿਤਿਯਾਗਾਹਮਾਗਾ॥ ੪੬ ॥ ਏਹਿ
 ਗਾਗਓਸਾਮਾਰਥਾਮਾਪਣੇਬਹੁਓਪਏ - ਸਕਰੈ
 ਤਮਦੇਖੈਰਿਦੇਬਚਾਰਕੋਬਿਨਮਾਈਕਓਨਮਰੈ॥

੪੬॥ ਚੰਪਈ॥ ਬਿਨਤੀ ਕੀ ਏਕਾਲ ਪਰਹੇ॥ ਜਗ
 ਮੇ ਜੀਵ ਕੋ ਉਨਹਿ ਮਰੇ॥ ਮਾਠ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਮੇਰਿ ਹਰਾ॥
 ਰਹੈ ਬੰਧੁ ਪ੍ਰਤੀ ਓ ਮਹਾਰਾ॥ ਕਹੁ ਬੀਰ ਕੈ ਸੇਵਾਰਿ॥
 ਤਿਆਗੋ॥ ਨਿਸਚੇ ਤੇ ਹਮਰਾ॥ ਮਾਲਾਗੋ॥ ਸਾਦ੍ਰਿਯਾ
 ਨਹੈ ਤੇ ਪ੍ਰਾਇਦਾਗੋ॥ ਬਿਦਾਰਤਾਰ ਬਰਤਨ ਹਰਾ
 ਗੋ॥ ੪੭॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਗਉਦਾ ਲਾਸਰ ਬਧਰ ਮਧ
 ਰਦਾ ਹੋ ਸੇਵਾਇ ਜਾਧਾਰ ਮਨ ਮਾਗਾ॥ ਹਮ ਮੁਖ ਤੇ
 ਇਹ ਭਾਵਾ ਕਛੁ ਬਲ ਹਮੇਰੇ ਨਾਹੀ॥ ੪੮॥ ਚੰਪਈ
 ਨਿਰਦੈ ਸਿੰਘ ਦਯਾ ਨਹੀ ਕੀਨੀ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਯੋਭ
 ਲਾਮਤ ਹੀਨੀ॥ ਬਹੁਲਾ ਬਹੁਤ ਬਾਰ ਕਹਿ ਬਾਕੀ॥
 ਮਨ ਕਠੋਰ ਨਹੀ ਭੀਝੇ ਪਾਧੀ॥ ਬਹੁਤ ਦੁਰ ਕਹਿ ਕ
 ਥਾ ਸੁਨਾਈ॥ ਜਗ ਸਿੰਘ ਮਨ ਦਯਾ ਨਾ ਮਾਈ॥ ਬ
 ਹੁਲਾਸੈ ਚਕਰੇ ਮਨ ਮਾਂਹੀ॥ ਮਖਹਮਰੇ ਕੋਉ ਦਸ
 ਨਾਹੀ॥ ੪੯॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਸਿੰਘ ਕਹੈ ਸੁਨਰੀ ਗਉ
 ਮੇਭਾਖਤ ਹੋਤੋ॥ ਕੁਲਕਾਧਰ ਮਤ ਯਾਗਹੁ ਮਮਾਨੀ
 ਦੇਸੁ ਕੋਇ॥ ੫੦॥ ਚੰਪਈ॥ ਸੁਨ ਬਹੁਲਾ ਇਕ ਬ
 ਤ ਹਮਾਗੀ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮ ਕੀਏ ਮਾਸਾ ਮਹਾਰੀ॥ ਮਮ ਬਿ
 ਚਾਰ ਮੇਰੇ ਬਿਓ ਮਨ ਮਾਂਹੀ॥ ਦਯਾ ਹਮਾਰੇ ਕਾਰ
 ਜਨਾਹੀ॥ ਕੁਲਕਾਧਰ ਮਹਮੇ ਨਿਰਦਯਾ॥ ਕਹੁ

ਸਿੰਘ ਸਾਂਤ ਕੀ ਭਯਾ ਜੋ ਕੋ ਉਤਾਰੇ ਕੁਲ ਕੇ ਕਰ ॥ ੬ ॥
 ਮਾਂ ਸੋ ਉਕਹਾਵੇ ਮਿਥ ਜਾਧਰ ਮਾਂ ॥ ੫੧ ॥ ਦਿਹਿ
 ਰਾ ਕੁਲ ਕੇ ਕਰ ਮਤ ਅਗ ਕੈ ਸਿੰਘ ਨਾਂ ਮਪੈ ਦੁਗ
 ਰ ਉਰਤ ਨ ਪਰ ਬਤਤ ਜੈ ਨਾਂ ਮਪਏ ਤਿਹ ਧੁਗ ॥ ੫੨ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਬਹੁਲਾ ਭਨੇ ਸਨੇ ਸਿਰਾ ਭੁਧਾ ਸਾਗਰ
 ਕੈ ਸੇਹੋ ਵੇ ਕੁਧਾ ਜੇ ਤੇ ਵਲ ਤੇ ਤੇ ਉਲਾਵੈ ॥ ਉਛਲ
 ਪਰੇ ਕਹੁ ਕਹਾਂ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸੋ ਉਜਗ ਮੇ ਸੋ ਭਾਪਾਵੈ ॥ ਬ
 ਲਹੇ ਤੇ ਨਿਰਬਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜੀ ਤੇ ਹਰੇ ਸੋ ਇਤਿ ਤਾ
 ਈ ॥ ਮੇਰ ਕੁ ਮੇਰ ਗਈ ਕੀ ਗਈ ॥ ੫੩ ॥ ਦਿਹਿ ਰਾ
 ਬਲਾਇ ਖਰਾਈ ਮੇ ਤਾਂ ਹਰੇ ਜੋ ਮਾਵੈ ਮਾਰਨ ਹਾਰਾ ॥
 ਸਭ ਕੋ ਉਓ ਸਤਤ ਕਰੈ ਨਿਬਲੈ ਚਲੀ ਮੇ ਹਾਰਾ ॥ ੫੪ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਸਿੰਘ ਵਾਚਾ ॥ ਆਪਨ ਸਵਾਰ ਬਦ ਜਾ
 ਜਨਾ ਵਤਾ ॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪਰਖ ਚਲ ਜਾ ਵਤਾ ॥ ਮੇਹ ਛੁ
 ਪਾ ਮਾਧਿਕਾ ਬਿਜਾਪੀ ਪ੍ਰਾਨਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਕਰਤ ਹੋਈ
 ਮਾਂ ਨਾ ॥ ਤੋਹ ਤਜੇ ਮੇਹ ਤਜੇ ਬੁਲੰਤਾ ॥ ਮਾਇਗਰਿ
 ਤਿਅ ਪਰਨ ਕੇ ਅੰਤਾ ॥ ਮਹਾਰਹੀ ਨ ਜੇ ਤਜੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥
 ਤੇ ਸਿੰਘ ਕਲੇ ਵਰਹੋ ਵੈਹਾਨਾ ॥ ੫੫ ॥ ਦਿਹਿ ਰਾ
 ਖਧ ਜਕਰਿ ਨਿਰਬਲ ਕੁਝ ਚਲਨ ਸਕੈ ਪਗਾ ਮਾਸ ॥
 ਤੋਹ ਤਜੇ ਪ੍ਰਾਨ ਕਿਆ ਕਰੈ ਸਿੰਘ ਚਰਤ ਨ ਹੀਧਾ

ਸਾ॥ ੫੬॥ ਚਿਪਈ॥ ਅਗੀਹਮੇਕਕਥਾਸੁਨਾਵ
 ਤਰਖਾਨਾ॥ ਹਿਤਕਰਿਰਾਖਤਾਅਪਨੇਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਤੁਮ
 ਅਪਨੇਮੁਹਅਪਨੇਪਿਆਗੇ॥ ਏਨੇਕੇਸੁਖਦੁਖਹੈ
 ਨਾਗੇ॥ ਤੁਮਇਛਾਮੇਛੁਟਗ੍ਰਹਜਾਊ॥ ਮੁਹਇ
 ਛਾਪਗਹਾਰਕਰਾਂਊ॥ ਇਕਛੁਟੇਇਕਮਰਤਾਸਹੀ॥
 ਦੇਵੀਦਾਸਸਿੰਘਇਉਕਹੀ॥ ੫੭॥ ॐ॥
 ਇਤਸ੍ਰੀਹੰਸਪੁਰਾਂਦੇਸਿੰਘਗਊਸੀਬਾਏਪ੍ਰਿ
 ਥਮਧਿਆਉਸੀਪੁਰਾਂਦੇ॥ ੧॥ ॐ॥ ਗਉਵਾਗਾ
 ਦੇਹਿਗਾਮੇਅਪਨੇਸੁਖਥਨਕਹੇਸੁਨੇਸਿੰਘਪਰ
 ਕਾਂਨਾ॥ ਮੁਹਸਮਝੁਜੇਜੀਆਅਪਨੇਜੇਪਾਹੁਨਹਮਰੇ
 ਪ੍ਰਾਨਾ॥ ੧॥ ਚਿਪਈ॥ ਜਾਨਤਹੈਮਰਨਾਹੈਮੇਹੀ॥
 ਸਤਕਹੇਮਹਾਂਗਜਕੀਦੇਹੀ॥ ਤੀਨਿਦਿਵਸਕਾਵ
 ਛਰਾਛੁਟਾ॥ ਵਹੁਵਿਲਖਾਇਗੇਇਗੇਭੁਖਾ॥ ਇਅ
 ਨੇਕੀਜੇਮਹੇਮਾਤਾ॥ ਨਿਰਖਨਿਰਖਰੇਵੇਵਿਲਖਾ
 ਤਾ॥ ਵਛਰੇਸਕਲਪੀਏਗੇਖੀਰਾਂ॥ ਬਹੁਬਪੁਰਾਪੀ
 ਵੇਗੋਨੀਰਾ॥ ੨॥ ਦਿਹਿਗਾਬਾਲਸਮੇਮਾਤਾਮ
 ਈਕੋਨਕਰਮਉਨਕੀਨਾ॥ ਬੋਝਪਾਪਉਸਨੇਕੀ
 ਮਾਲੀ॥ ਮਾਦੁਪ੍ਰਭਛੀਨਾ॥ ੩॥ ਚਿਪਈ॥ ਹ
 ਉਤਜਾਮਾਈ॥ ਬਿਲਖਾਤਾ॥ ਉਨਕਯੋਸਵੇਰੇ

ਮਾਈ ਮਾਤਾ ਮੋਹਿ ਕਯੋ ਸੁਤ ਬੇਗਹੀ ਮਾਏ। ਦੁਕ
 ਪਸੰਚਤੁ ਹਿ ਮਾਨਾ ਪਿਲਾਏ। ਵਹਿ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪੰਥ ਤਕੇ
 ਗੇ। ਮੇਰੇ ਤਵੀ ਸੀਜਾਂ ਉਸ ਵੇਗੇ। ਈਹਾਂ ਮਾਇ ਬ
 ਨੀ। ਇਹ ਬਾਤਾ। ਵਹਿ ਮਾਸ ਵੰਤ ਮਾਵਤ ਹੈ ਮਾਤਾ।
 ੪॥ ਏਹਿ ਗਾ ਮੁਹ ਮਪਨੀ ਚਿੰਤਾ ਤਜੀ ਵਾਂਕੀ ਬਿ
 ਮਾਪੀ ਮਾਇ। ਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੁਹ ਭਾਖੀ ਓਤੀ ਮ
 ਪਨੇਰੁ ਹਿਜਾਇ॥ ੫॥ ਓਪਈ॥ ਸਿੰਘ ਵਾਚ ॥
 ਮਰੀ ਜਮਠਾ ਕੁਰਕਾ ਸੁਨ ਸੰਬਾਦਾ। ਇਕ ਦਿਨ ਜਮ
 ਕੁਯੋ ਬਿਸਮਾਦਾ। ਕਿਤ ਕੁਯੋ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮਝਾਗਾ। ਚ
 ਤ੍ਰੇ ਬੋਹ ਬੇਜੀ ਵਾ ਮਪਾਗਾ। ਕਛੁ ਕਰਿ ਮਾ ਕਛੁ ਪੁਰ
 ਖਬ ਦੇਸੀ॥ ਖਦ ਦਰਸਨ ਮਾਪੋ ਮਪਨੇਸੀ॥ ਏਕ
 ਤ੍ਰਿਮਾਸੀ ਰੂਪ ਬਸੇਖਾ। ਹੋਵਨ ਹਾਗ ਮਿਟਤ ਨਹੀ
 ਰੇਖਾ॥ ੬॥ ਏਹਿ ਗਾ ਜਮ ਕੇ ਮਾਗਿ ਮਾਪੁ ਭਕ
 ਰੀ ਰੂਪ ਮੰਛ ਕੇ ਪਾਗਾ। ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿ ਬੋਹ ਬਾਮੇ
 ਸੀਟ ਕਰਮਾਗ॥ ੭॥ ਓਪਈ॥ ਕਹਾਂ ਕਰੇ ਜਮ ਮਾ
 ਗਿ ਮਾ ਕਰੀ॥ ਵੇਗ ਮੰਛ ਕੀ ਏਹੀ ਪਾਗੀ॥ ਕੋ ਪਬੰਤ
 ਹੋਇ ਸਿਰਦੀ ਨਾ। ਖੰਡ ਖੰਡ ਬੋਹ ਬਾਕੀ ਨਾ। ਬੂ
 ਠੀ ਸਕਲ ਸਮਗਰੀ ਸਾਰੀ॥ ਉਬਰੀ ਏਕ ਗਰਭ
 ਕੀ ਨਾਗੀ॥ ਤਖਤ ਉਪਰ ਜਾਤੀ ਵਹੀ॥ ਸਕਲੇ ਰੂ

ਬੇਏਕੋਰਹੀ॥੮॥ ਏਹਿਗਾਯਾਸਮੰਦ੍ਰਕੀਲਹਿਰ
 ਮੇਕੋਕਾਰਨਸਮਰੰਥਾਕੋਵਲਨਿਕੋਸਾਮਾਪਨੇਕੋਪ
 ਨੀਪਸਾਰੇਹੰਥਾ॥੯॥ ਚੈਪਈ॥ ਹਾਇਹਾਇਹਾਟਈ
 ਪੁਕਾਰੈ॥ ਯਾਸੀਕਟਮੇਕੋਨਉਬਾਰੈ॥ ਉਦ੍ਰਦਸਮਾ
 ਸਪੁਰਨਭਏ॥ ਕੇਤਕਾਇਨਾਮਾਪੀਛੇਰਹੈ॥ ਜਲ
 ਅਥਾਹਪਾਰਨਹੀਪਾਵੈ॥ ਮਹਾਰਬਿਨਾਕੋਸੇਠਹਰਾ
 ਵੈ॥ ਹੋਹਿਉਭਾਨਭਈਪਰਸੁਤਾ॥ ਤਖਤੇਉਪਰਯ
 ਇਓਪਤਾ॥੧੦॥ ਏਹਿਗਾਪੁਨਜਮਕੋਆਰਿਅ
 ਭਈਤ੍ਰਿਅਾਏਵੇਰੁਗਾਏਯੋਏਨੋਰੁਖਤੇਬਾਲ
 ਕਲੇਹਉਬਾਰਾ॥੧੧॥ ਚੈਪਈ॥ ਮਾਤਰੁਰਬਾਲਕ
 ਰਖਲੀਨਾ॥ ਤੁਹਤੁਹਜਮਮਨਮੇਕੀਨਾ॥ ਏਮਹ
 ਰਾਜਮਹਾਂਨਿਰਦਈ॥ ਤੁਮਾਮਾਰਿਅਮਾਮਾਸਿਰ
 ਪਰਸਹੀ॥ ਤਬਜਮਸਿਰਪੁਨਚਲਤਾਰਹੋ॥ ਬ
 ਲਕਜਲਮੇਜਾਤਾਬੁਯੋ॥ ਕਰਿਉਗੁਸਟਮੁਖਚੁ
 ਸਤਜਾਇ॥ ਉਹਜਾਨੇਕਰਿਮੇਰੀਮਾਏ॥੧੨॥ ਏ
 ਹਿਗਾਤਖਤੇਉਪਰਬਾਲਕਾਜਾਤਾਸੀਗਾਬਿਜਾਗਾ॥
 ਪਾਟਲਗਾਤਿਹਜਾਏਕੇਜਹਿਮੰਯਨਾਮਾਵਤਨ
 ਗਾ॥੧੩॥ ਚੈਪਈ॥ ਏਸਨਨਕਰਨਉਤਰੀਪਟ
 ਗੰਨੀ॥ ਪਾਰਬੂਹਮਾਮੇਸੀਮਨਭਾਂਨੀ॥ ਬਾਲਕਏ

ਖੋਗੇਏਮੈਲੀਨਾਮਗਾਂਗਜਇਹਹਮਕੇਈਨਾਮੋਹਬਾ ੮
 ਲਸੀਤਤਕਛੁਨਾਹੀ। ਸਮਸੁਬਿਚਾਰਏਖਮਨਮਾਂ
 ਹੀ। ਰਾਜਾਜੀਕੋਲੇਇਖਰਵੇ। ਪਰਮਪੁਤਲੇਗੋਈ
 ਪਾਵੇ। ੧੩॥ ਏਹਿਗਾਗਾਂਨੀਬਾਲਕਲੇਚਲੀਆ
 ਈਰਜਾਪਾਹਿ। ਜੇਤੁਮਕੋਹਤਾਂਗਖੋਆਗਿਆਤੁ
 ਮਰੀਮਾਂਹੀ। ੧੪॥ ਚੈਪਈ। ਰਾਜਾਕੋਹਸੁਨਪਟਗਾਂਨੀ
 ਤੁਮਪਨੇਮਨਖਰੀਸਿਮਾਂਨੀ। ਮਪਨਾਕੈਸੇਹੋਤਬਿ
 ਗਾਨਾ। ਆਗੇਤੁਕਾਰਿਅਪਨਾਂਭਾਂਨਾ। ਪੁਤਕਹਿਤਹੋਵ
 ਤਮੁਖਮੀਠਾ। ਆਗਾਕੋਹਕਵਨਹੈਡੀਠਾ। ਸਾਗਰ
 ਲਹਰਸਹਿਜਹੀਆਇਓ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਮੋਹ
 ਪਠਾਇਓ। ੧੫॥ ਏਹਿਗਾਨਿਕਸੇਰਤਨਸਮੁੰਦਤੁ
 ਏਤਿਜੇਲੀਨੇਮਾਂਨਾ। ਏਹਰਤਨਹਮਕੋਪਠੇਸਹੀਸ
 ਤਿਕਰਿਜਾਂਨਾ। ੧੬॥ ਲੇਪਈ। ਪਗਾਰਭਧਸਮੁੰਦਮ
 ਸੁਗਾਮਰੇਜੀਵਣਾਮੈਸੀਧਗ। ਕਬਹੂੰਗੀਤੀਸੀ। ਲਿ
 ਆਵੈ। ਕਬਹੂੰਮਾਂਨਕਸੇਤੀਪਾਵੈ। ਅਚਰਜਕਥਾ
 ਮਗਾਧਕਹਾਨੀ। ਤਛਤਛਕਾਰਿਬੇਦਬਖਾਂਨੀ। ਮ
 ਨਸਾਪੁਰਨਹਰਿਜੀਕੀਆ। ਪਰਮਪੁਤਹਮਕੋਪਠ
 ਈਮਾਂ। ੧੭॥ ਏਹਿਗਾਜੇਕੁਛਗਾਈਭਾਖੇਰਜੇ
 ਲੀਨਾਂਮਾਂਨਾ। ਜਿਉਜਿਉਬੇਦਬਤਾਇਓਤਿਉਤਿ

ਓਕੀਨੇਦਾਂਗ ॥ ੧੮ ॥ ਓਧਈ ॥ ਪਰਮਪੁਤ੍ਰਗਜੇਕਰਿਗਾਖ ॥ ੦ ॥
 ਸੁਨਕਾਰਿਬੇਦਲੇਕਰੀਸਾਖਾ ॥ ਜਬਹੀਦੁਇਸਬਰਖਕੋਰੁ
 ਜੋ ॥ ਤਬਰਾਜਾਸੁਗਲੇਕੋਰਗਥੀ ॥ ਰਾਜਪਾਟਓਹ
 ਬਾਲਕਪਾਇਓ ॥ ਪਰਮਰਾਜਜਗਮਾਂਹਚਲਾਇਓ ॥
 ਮਤਿਸੁਖੇਨਭਈਪੂਜਾਸਾਗੀ ॥ ਪੀਨਪੀਨਗਜਾਓਪ
 ਕਾਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਦੇਹਿਗਾ ॥ ਮੰਦਰਏਕਰਚਾਇਓਪਖ
 ਪੁਖਾਇਟਪਗਾਇ ॥ ਜਿਓਜਿਓਮਾਗਿਮਾਬੇਦਕੀਤਿ
 ਓਤਿਓਸੁਭਸਗਨਮਨਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਓਧਈ ॥ ਕੇਤਕ
 ਬੂਰਸਜਬਪੂਰਨਭਈ ॥ ਮਾਂਮਾਜਗਜਾਨਿਪਲਏ ॥
 ਜਗਹੋਮਕਰਗੇਹਮਨਾਇ ॥ ਪੂਜਾਪਾਤ੍ਰਬ੍ਰਹਮਜਿਬਾਏ ॥
 ਜਿਹਬਿਧਬੇਦਬਤਾਏਕਰਮਾਂ ॥ ਤਿਹਬਿਧਰਾਜੇਕੀਨੇ
 ਪਰਮਾ ॥ ਬਲਾਮਹੁਤਲਗਨਗਣਾਇਮਾ ॥ ਤਬਰਾ
 ਜਾਮੰਦਮਾਗਿਮਾਇਮਾ ॥ ੨੧ ॥ ਦੇਹਿਗਾ ॥ ਤ੍ਰੈਸੈਸਠ
 ਥੀਪੈਰੀ ॥ ਮਾਰਾਜਾਚਰਿਓਮਾਇ ॥ ਜਮਕੋਮਾਗਿ
 ਮਾਪ੍ਰਭਦਈ ॥ ਇਕਰਹੇਤੁਇਸੇਗਿਗਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਓ
 ਧਈ ॥ ਬਿਲਮਨਕਰੀਬੇ ॥ ਰਾਜਮਾਮਾਇਓ ॥ ਪਟਰ
 ਜਾਕਾਚਰਨਪਿਸਾਇਓ ॥ ਕੀਮਾਮੰਦੁਤੇਗਿਕਜੇਬੁਧਾ
 ਲਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨਪੁਰਖਤਜੋਤਿਹਕਾਲਾ ॥ ਹਾਹਕਾਰਨਗ
 ਰਮੇਕੋਮਾ ॥ ਦੇਹਮੰਦੁਰਾਜਾਤਨਰਾਮ ॥ ਜਮਕੀਧਾਇ

ਮਾਂਗਮਾਤਿਭਯੋ॥ ਮਚਰਜਦੇਖਮਹਾਂਡਰਗਯੋ॥ ੨੩
ਦੋਹਿਰਾ॥ ਓਗਮੰਚਰਕਾਰਿਜੇਰਜਮਪ੍ਰਭਪੈਠਾਏਜਾ
ਇ॥ ਮੇਸੀਕਾਰਨਹੋਵਈਕਰਿਕਿਰਪਾਏਹਰਜਾਇ॥
੨੪॥ ਚੈਪਈ॥ ਦੋਇਠੋਰਸਮਸਗਮਨਿਮਾਈ॥ ਕ
ਰਬੇਨਤੀਦੇਹੁਬਤਾਈ॥ ਇਕਸਮੁੰਦ੍ਰਮਧਬੋਹਬਥੁ
ਕਯੋ॥ ਮਾਗਿਆਤੇਖੰਡਖੰਡਉਹਕਯੋ॥ ਤਾਂਕੇਬੀਚਗ
ਰਭਨੀਨਾਰੀ॥ ਸਕਲੇਰੂਬੇਏਕਉਭਾਰੀ॥ ਕੁਯੋਪ੍ਰਸੂਤ
ਜਾਇਤਹਿਬਾਲਾ॥ ਮਿਟੈਨਲੇਖਲਿਖਤਜੇਭਾਲਾ॥
੨੫॥ ਦੋਹਿਰਾ॥ ਮੇਸੇਮਚਰਜਦੇਖਕੇਕੁਯੋਕੰਧਤਨਮੇ
ਗਪ੍ਰਭਤੁਮਕਿਆਯਹਿਕਰਿਬਡੋਹਠੀਮਨਤੋਰਾ॥
੨੬॥ ਚੈਪਈ॥ ਫੁਨਮੁਹਿਮਾਗਿਆਭਈਤੁਮਾਰੀ॥
ਬਾਲਕਗਖਮਾਤਹੁੰਮਾਰੀ॥ ਮੁਹਿਮਾਗਿਆਲੇਮਸ
ਤਕਧਰੀ॥ ਝੁਬਏਗਯੋਬੋਰਨਹਿਕਰੀ॥ ਮਾਗੇਮੇ
ਸਾਕਾਂਮਨਕਰੇ॥ ਇਸਜੀਵਣਤੇਨਿਸਚੇਮੋਗੇ॥ ਮਥ
ਹੀਮੇਰੇਕਾਏਸਾਸਾ॥ ਮੇਜੀਵਣਕੀਛੋਰੀਆਸਾ॥
੨੭॥ ਦੋਹਿਰਾ॥ ਮਾਤਾਭੂਬਸਮੁੰਦ੍ਰਮੇਬਾਲਕਲੀ
ਓਓਬਾਰਾ॥ ਹੋਇਤਾਸਮੇਉਠਚਲਯੋਤੈਕਿਆਸਮ
ਝੁਝਕਰਤਾਰਾ॥ ੨੮॥ ਚੈਪਈ॥ ਇਕਏਹੁਬਾਲਕਾਇਕ
ਭੁਪਾਲਾ॥ ਉਨਕਿਸਾਮਾਸਾਮੰਦ੍ਰਗਲਾ॥ ਚਿਤਵਤ

ਚਿਤਵਤਸੋਦਿਨਮਯੋਜੰਗਦਾਂਨਬਹੁਮਕਰਾਇ
 ਚਿਯੋਛਨਕੇਤਿਹਬਿਛੇਪ੍ਰਜੰਗਾਬਿਛੇਬਿਛਾਵਨਬ
 ਹਮਤਰੰਗਾਤੰਤਾਛਿਨਾਮਾਰਿਮਾਤੁਮਰੀਮਾਈ॥
 ਮਾਸਾਪੁਰਨਹੇਨਨਘਾਈ॥ ੨੯॥ ਦੇਹਿਗਾਰੇਜਮਤੁ
 ਹਸਮਝਾਵਹੁਜੇਤੁਸਮਝੇਨਾਹਿ॥ ਲੀਓਰਾਖਸਮੁੰਦੁ
 ਤੇਬਾਲਕਗਜਾਮਾਹਿ॥ ੩੦॥ ਚਿਪਈ॥ ਲੀਓਰਾਖਸ
 ਮੁੰਦੁਮਝਾਗਾਮਹਾਰਾਬਿਨਾਰਾਖੇਨਿਰਹਾਗਾਏ
 ਕਜੰਦਿਹੁੰਰਖਾਕੀਨੀ॥ ਹਮਰੀਗਤਮਿਤਕਿਨੇਨਚੀ
 ਨੀ॥ ਲੋਕਦੇਸਕਾਕੀਆਪਨੀ॥ ਕੁਟੰਬਲਛਮੀਆਂ
 ਨੇਘਨੀ॥ ਤੀਅਪਨੀਗਤਮਿਤਾਮਾਧੇਜਾਨੈ॥ ਦੇਵੀ
 ਦਾਸਕਹਿਕਹਾਂਬਖਾਨੈ॥ ੩੨॥ ॐ॥ ਇਤਸ੍ਰੀਹੰ
 ਸਪੁਰਾਣੇਸਿੰਘਗਉਸੰਬਾਦੇਦੁਤੀਓਧਿਆਇ॥
 ॥ ੨॥ ॐ॥ ਦੇਹਿਗਾ॥ ਮਮਪਨੇਉਪਰਲਿਖਾਵਈ
 ਤੇਉਜੀਵਮਤਹੀਨਾ॥ ਰਿਣੁਸਨਬੰਧਸੰਸਾਰਹੈਕਛ
 ਕਾਰਜਕਰਤੇਕੀਨਾ॥ ੧॥ ਸਿੰਘਵਾਚਾ॥ ਚਿਪਈ॥
 ਮਰੀਤੇਹਕਹੋਬਛਰਾਤਜਾਮਾਈ॥ ਮੇਇਸਕਾ
 ਰਣਕਥਾਸੁਨਾਈ॥ ਜਿਹਉਤਪਤਕੀਓਸੰਸਾਰਾ॥
 ਓਹਸਕਲਜੀਆਕੇਦੇਵਨਹਾਰਾ॥ ਮੇਥੈਠਾਥਾਮ
 ਪਨੇਰੇਗਾ॥ ਖੁਯਜਾਮਧਕਾਬਿਜਾਪੀਦੇਹਾ॥ ਮਮਸ

ਜੋਗਬਾਕਾਲਤੁਮਾਗਾਪਹਚਾਨਵਾਂਮੁਝਾਮਹਾਰਾ
 ੨॥ ਦੇਹਿਗਾਇਕਬਿਨਸੇਇਕਪੋਖੀਇਸਭਾਮਾ
 ਗਿਆਪ੍ਰਭਕੀਮਾਂਹੀਜੀਉਭਯਾਂਮਹਾਰਹੈਦੋਸਕਿ
 ਸੀਕੋਨਾਹੀ॥ ੩॥ ਚੈਪਈ॥ ਰੀਉਸਕੇਕੁਰਮਉਸੀ
 ਕੇਸਾਥਾਉਸਕਾਕਾਲਨਹੀਉਸਹਾਥਾਜੇਕਛਮੁ
 ਕਾਤਿਤੁਮਾਰੇਮਾਹੀ॥ ਕਿਉਨਹਿਮਪਨਾਮਾਪਬਚਾ
 ਹੀ॥ ਤੂੰਕਿਉਨਹਿਹੋਇਓਲੈਹਿਨਿਰਵਾਸਾਜਨਮ
 ਮਰਨਕੀਕਾਟਹਿਫਾਸਾ॥ ਰਾਪਤਪ੍ਰਗਟਜੀਵਜਗ
 ਮਾਂਹੀ॥ ਵਾਂਕੀਚੈਤਾਕਰੇਗੇਵਾਹੀ॥ ੪॥ ਦੇਹਿਗਾ॥ ਖੁ
 ਯਾਮੇਹਬਯਾਪੀਆਬਾਪਸਕੋਨਹਿਪੀਗਾਤੁਮਸੁਤ
 ਮਪਨੇਕੀਭਈਮੇਹਿਆਪਨੀਪੀਗਾ॥ ੫॥ ਚੈਪਈ॥
 ॥ ਗਉਵਚਾਸੁਨੇਸਿੰਘਇਕਕਰੇਬਿਨੰਤੀ॥ ਬੂਝਿ
 ਓਰਗਬਜੀਜਬਤੰਤੀ॥ ਮਬਜੀਉਮੇਰਾਬਚਨਾਨਾ
 ਹੀ॥ ਸਮਝਬਿਚਰਲੀਓਮਨਮਾਂਹੀ॥ ਨਮਿਤੰਤੁਮਾਰੇ
 ਸਕਲਸ੍ਰੀਗਾ॥ ਦਾਨਕਰੇਬਛਰੇਕੇਖੀਗਾ॥ ਜੇਉਜਾਨੇ
 ਤਿਉਕਰੇਬਿਸਾਸਾ॥ ਪੁਰਨਹੋਇਜੀਵਰੀਆਸਾ॥ ੬॥
 ਦੇਹਿਗਾ॥ ਜੇਤੁਮਾਰਹੋਇਆਗਿਆਮਜਕਾਖੀਰ
 ਦੇਮਾਓ॥ ਮਬਪਬਾਪਕੇਜਾਇਹੈ॥ ਮਧਕਾਬਿਲਮ
 ਨਹਿਲਾਂਉ॥ ੭॥ ਚੈਪਈ॥ ਹੇਗਉਸਿਮਾਂਨੀਨਹੀ

ਇਆਂ ਨੀ ਕੈ ਸੇ ਪਲ ਬ ਛੇ ਨ ਬਿਹਾਂ ਨੀ॥ ਕਿਹ ਕਾਰ ਨ
 ਉਚਰੇ ਮੁਖ ਬੈਠਾ॥ ਛੁਨ ਪਾਛੇ ਪਗਾ ਮਿਲੇ ਨ ਦੈ ਨਾਂ॥ ਬਿ
 ਨ ਤੀ ਕੀਏ ਕਾਲ ਨ ਹਧੀਗੇ॥ ਉਹ ਕਹਾਂ ਜਾਂ ਨ ਬਿਗਾਨੀ
 ਪੀਗੇ॥ ਕਾਲ ਬਚਨ ਪਗਾ ਆਇਖ ਲੈਵੈ॥ ਏਕ ਬਚਨ
 ਦੂਜਾ ਨ ਹੋਵੈ॥ ੮॥ ਇਹਿਗਾ॥ ਮੰਤ ਸਮੇਗੀ ਗੋਖ ਕੀ
 ਮੁਖੋਂ ਨ ਮਿਲਾਭਾਖਾ॥ ਮਬਰ ਹਜਾਂ ਨਾ ਕਠਨ ਹੋਧਰ
 ਮਾਮਾ ਪਨੇਰਾਖਾ॥ ੯॥ ਚੈਪਈ॥ ਤੇਹਿ ਸਿੰਘ ਹਉ
 ਗਉ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਹੋਤੁ ਤੁਤੇ ਨਾਹੀ ਬਲਕਾਰੀ॥ ਜੇਤ੍ਰਿ
 ਵ॥ ਅਪਕਪੇਟ ਮੈ ਚਾਰਾ॥ ਕਾਲ ਨ ਕਿਉ ਹੰਟਰ ਤਨਟ
 ਰਾ॥ ਸਤਿ ਕਾਰਿ ਜਾਨੇ ਜੀਵਨ ਸਪਨਾ॥ ਇਸ ਕਾਰਿ ਬ
 ਚਨ ਨ ਖੋਵੈ॥ ਅਪਨਾ ਬਛਰੇ ਤੇਵੈ॥ ਇਮ ਹੋਇਆਂ ਵੈ॥
 ਪੁਨਤੁ ਨਗਾ ਮਹਾਰਕਰਾਵੈ॥ ੧੦॥ ਇਹਿਗਾ॥ ਏਹ ਜਨਮ
 ਗਿਏ ਹੋਧ ਪ੍ਰਭਟੀ ਨੀ ਤੁਝੇ ਮਹਾਗਾ॥ ਜੈ ਸੇਤ ਪਸੀਪੈ
 ਖੋ ਸੰਤ ਨ ਕੀਓ ਚਿਧਾਗ॥ ੧੧॥ ਚੈਪਈ॥ ਸਿੰਘ
 ਸੰਤ ਸੰਤ ਨ ਕੇਕਰ ਮਾਂ॥ ਜਿਹ ਬਿਧ ਸੰਤ ਨ ਕੀਨੇ ਪਰ ਮਾਂ॥
 ਰਾਹ ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਚਾਰੋ ਜੀਆ॥ ਤਿਨ ਮੈ ਦੋਇ ਪੁਰਖ ਦੋਇ ਤ੍ਰਿ
 ਮਾ॥ ਏਕ ਸੰਤ ਏਕ ਸੰਤ ਕੀ ਨਾਹੀ॥ ਇਕ ਸੁਤੁ ਸੁਤੁ ਕੁਮ
 ਗਿਆ ਕਾਰੀ॥ ਜੀਵ ਚਾਰਾ ਬ੍ਰਿਤੁ ਏਕੋ ਮਾਹੀ॥ ਮਜਾ ਚ
 ਕਿ ਸੀ ਸੇਜਾ ਚੇਨਾਹੀ॥ ੧੨॥ ਇਹਿਗਾ॥ ਇਕ ਦਿਨ

ਮੇਸਾਨਾਇਓਰਹੇਸੰਤਪਾਰਿਮਾਨਿਬਰਖਾਮ ११
 ਸਲਧਾਰਵਤਬਾਹਗਨਿਕੇਸਨਾਨਿ॥੧੩॥ ਚੁ
 ਪਈ॥ਦੁਦਸਾਇਨਲਗਬਰਸਯੇਮੇਗਾਂਉਨ
 ਦੁਦਸਾਇਨਤੁਆਗਯੇਨਹੀਰੇਗਾ॥ਦੁਦਸ
 ਬੂਤਉਨਕੇਜਬਭਏ॥੧੪॥ਦੁਦਸਾਇਨਮਾਰਗ
 ਕੇਗਏ॥ਏਕਸੇਰਜੇਚੁਦਕੇਲਾਏ॥ਤਿਸਕੇ
 ਉਤਮਸਤੁਬਨਾਏ॥ਪੰਚਭਾਗਏਕਸਮਕਰੇ ॥
 ਏਕਨਮਿਤਕ੍ਰਿਸਕੇਕਰੇ॥੧੫॥ਏਹਿਗਾਪ
 ਰੇਸਪਾਤ੍ਰਆਗੇਪਰੇਪੁਨਬੈਠਕ੍ਰਿਜੇਗਮਹਾਂ
 ਗਜਾਇਸਪਾਤ੍ਰਕੋਕੋਈਸੰਤਬਹੋਗ॥੧੬॥ ਚੁ
 ਪਈ॥ਅਕਸਮਾਤਤਪਸੀਇਕਆਇਓ॥
 ਅੰਗਰਭਾਵਹੋਇਤਪਸੀਧਾਇਓ॥ਅਮੋਦਪ੍ਰ
 ਭਜੀਕੋਗਮਹਾਗਾਹਮਓ॥ਤਵੇਥੇਪੰਥਤਿਹ
 ਗਾ॥ਸੰਤਿਭਾਵਕਰਿਚਰਨਪਖਾਗੇ॥ਚਰਨਮ
 ਤਲੇਮਸਤਕਧਾਗੇ॥ਪਾਤ੍ਰਉਠਾਇਪ੍ਰਤਿਤਿਹ
 ਮਾਗੇ॥ਤੁਮਜੇਵੇਹਮਜੇਉਨਮਾਗੇ॥੧੭॥ ਏ
 ਹਿਗਾਤਪਸੀਕਰਿਨਹਿਕਾਛਹੀਰਯੋਪਾਤ੍ਰਨਿ

ਹਾਗਾ ਮਹਾਪੁਰਸ਼ਾਇ ਨ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਪੁਰਨ
 ਹਾਗਾ ੧੭॥ ਚੋਪਈ॥ ਤਪਸੀ ਕਹੈ ਸੋ ਨੇਰੁ ਭਾਈ ॥
 ਮਲਪਾ ਮਹਾਰਦੀ॥ ਮਾਦੁਖ ਦਾਈ॥ ਬਿਰਧਗ
 ਉਜੋ ਕਾਰਿ ਹੋਵਾਂ ਨਾ॥ ਮਥਵਾਈ ਜੈ ਬਸਤ੍ਰਪੁਰਾਂ
 ਨਾ॥ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੇ ਮਲਪਾ ਮਹਾਰਾ॥ ਤਿਨ ਕਾ
 ਸੰਤ ਸੁਨੇ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਮੇਸੇ ਦਾਨ ਫਲੇ ਕੋ ਨਹੀ॥
 ਜੋ ਜੀ॥ ਮਾਸੋ ਬਿਰਥਾ ਜਾਹੀ॥ ੧੮॥ ਏਹਿ ਰਾਗ ਮ
 ਪਨਾਂ ਪਾੜੁ ਉਠਾਇ ਕੈ ਸਾਂਤ ਕਤ ਪਸੀਦੀ ਨਾ॥
 ਸਾਂਤ ਕਰੋੜੀਆਈ ਓਮ ਨਾ ਬਿਚਾਰਾਇ ਹਕੀਨ ॥
 ੧੯॥ ਚੋਪਈ॥ ਤਬ ਤਪਸੀ ਮੁਖ ਬਚਨ ਉ
 ਚਾਰਾ॥ ਕਹਾਂ ਭੁਜੇ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਮਹਾਰਾ॥ ਤਬ ਸਾਂ
 ਤ ਕਸੁਤਾ ਮਪਨਾਈ ਨਾ॥ ਮਗੁ ਭਾਵੁ ਤ੍ਰਿਮਾ
 ਤਿਹ ਕੀਨਾ॥ ਤਬ ਸਾਂਤ ਕਸੁਤ ਪਾੜੁ ਦਿਲਾ
 ਇਆ॥ ਸਾਂਤ ਕਰਾਗੇ ਸੇਤ ਰਖਾਇਆ॥ ਪੰ
 ਚ ਪਾੜੁ ਤਪਸੀ ਕੋਈ ਨੇ॥ ਤਪਸੀ ਸਿਧੁ ਸਤ
 ਚਿਤ ਹੋਇ ਲੀਨੇ॥ ੨੦॥ ਏਹਿ ਰਾਗ॥ ਚਾਰ
 ਜੀਵ ਵਰਤੀ ਹੋ ਕੀਨੇ॥ ਇਕੁ ਪਰਸਾਦਾ॥ ਤਪ

ਸੀਅਤਸੀਤੁਸਟਹੋਇਕੀਨੋਅਸੀਰਬਾਦਾ॥੨੧॥ ੧੨
 ੧॥ ਏਪਈ॥ ਛਿੰਡੁਚੁਲੀਤਪਸੀਜਬਕੀਨੀ॥
 ਤਲੇਟਨਆਇਨੁਕਲਨੇਲੀਨੀ॥ ਅਰਧਾਮੰ
 ਗਕੰਚਨਕਾਭੁਜਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਜੀਮੇਸੀਕੀਨੀਦਿਆ॥
 ਮ੍ਰਿਤਲੇਕਮੇਕੀਨੇਦਾਨਾ॥ ਸੁਰਗਲੇਕਮੇਭੁ
 ਜੇਬਖਾਂਨਾ॥ ਮੁਰਪੁਰਸਾਹਿਤਕੁਡੰਬਸਿਧਾਯੇ
 ਸਾਤਕਾਮੇਸਾਜੰਗਰਛਾਯੇ॥ ੨੨॥ ਇਹਿਗਾ॥
 ਜੈਸਾਫਲਸਾਂਤਕਾਮਿਲਯੇਤੈਸਾਅਵਤ੍ਰੇਹਿ
 ਖੀਰਦੇਅਵੇਵਛਰੇਮਾਗਿਆਈਜੇਮੋਹੀ॥
 ੨੩॥ ਏਪਈ॥ ਤਬੈਰੁਕਲਮੁਖਬਚਨਉ
 ਚਾਗਾਮਮਦੇਹਕੁਜੇਨਕੰਚਨਸਾਗਾ॥ ਅਧਾਨ
 ਵਤਨਾਮਧਾਵੁਸੀ॥ ਸਕਲਲੇਕਕੀਪਰਹੇਹ
 ਸੀ॥ ਤਮਹੋਪੁਰਖਪਰਮਉਪਕਾਰੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕ
 ਰਿਸਨਬਿਨੇਹਮਾਗੀ॥ ਜਾਏਦਾਨਾਮਭੈਪਦਈ
 ਜੈ॥ ਸਕਲਦੇਹਕੰਚਨਕੇਕੀਜੈ॥ ੨੪॥ ਇਹਿ
 ਗਾ॥ ਮਦਰਜੰਗਹੋਇਜਗਤਮੇਦੇਹਪਖਰੋਜਾ
 ਈ॥ ਏਉਉਹਸਮਸਰਜਾਨੀਓਪਈਅਟਕ

ਠਤਾਹਿ॥ ੨੫॥ ਚੈਪਈ॥ ਜਬਇਹਬਚਨਸ੍ਰ
 ਵਣਸੁਨਲੀਨਾ॥ ਹਰਖਚਿਤਨੁਕੁਲਮਨਭੀ
 ਨਾ॥ ਜਿਤਜਗਸੁਨੈਤਿਤੀਉਠਧਾਵੈ॥ ਏਹਸ
 ਪੂਰਨਕਹੰਨਪਾਵੈ॥ ਸਤਿਜੁਗਤਾਵੈਨੋਗਏ॥
 ਜਗਮਨੇਕਤਿਨੋਮੇਭਏ॥ ਤਿਹਪਾਛੇਤੇਦੁ
 ਆਪਰਆਇਆ॥ ਤਿਸਮੈਪਾਂਡਵਜਗਰ
 ਚਾਇਆ॥ ੨੬॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਜੁਪਿਸਟ
 ਰਭਾਖੇਕ੍ਰਿਸਨਜੀਜਗਹੋਤਜਗਮਾਹੀ॥ ਜੁਗ
 ਸਪੁਰਨੋਹਾਇਕੀਪ੍ਰਤਗਯਾਕਿਵਹੀਪਾਹੀ॥
 ੨੭॥ ਚੈਪਈ॥ ਧਰਮਪੁਤ੍ਰਜੁਪਿਸਟਰਭਾਖੀ॥
 ਕ੍ਰਿਸਨਏਵਸੁਨਮਨਮੇਰਾਖੀ॥ ਬਹੁਤਭਲ
 ਪ੍ਰਤਗਯਾਦੀਨੀ॥ ਜਾਮੈਸਕਲਲੋਕਸੁਨ
 ਲੀਨੀ॥ ਤੁਮਪਾਂਡਵਨਿਜਭਗਤਹਮਾਗੇ॥ ਖੰ
 ਰਤਕਰੋਨਬਚਨਤੁਮਾਗੇ॥ ਮਾਂਗਪ੍ਰਤਗਯਾਜੇ
 ਮਨਮਾਂਨੈ॥ ਹਮਤੁਮਸਕਲਲੋਕਹੀਜਾਂਨੈ॥
 ੨੮॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਤਹਿਘੰਟਾਲੇਵਾਂਧੀਮੇ
 ਪਹੁਚਨਸਾਕੈਕੋਇ॥ ਆਧੇਘੰਟਾਬਾਜਹੀ

ਤਬ ਜੰਗ ਸੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥ ੨੮ ॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ਯਾਹਿ
 ਬਿਧਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦੇਵ ਮੁਖ ਭਾਯੋ ॥ ਤਹਿ ਬਿਧ ਪਾਂਡੁ
 ਵਧੰਟਾ ਗਯੋ ॥ ਇਉਂ ਜਗ ਸੁਨ ਜੋ ਸਕਲ ਨਰਿ
 ਦਾ ਹੋਇ ਸਗਾਇ ਤੁਮ ਰੋਗੋ ਬਿਦਾ ॥ ਸੁਨ ਚਿਤ
 ਵਤ ਨਿਸ ਚੈ ਉਨ ਜਾਈ ॥ ਮੇ ॥ ਜਾ ਪਾਂਡੁ ਬਕੇ ਦਰਸ
 ਪਈ ॥ ਮੇ ॥ ਕਿਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹ ਪਾਂਟਾ ਵਾਜੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਿ
 ਰਵਾਹੇ ਸਭ ਕੈ ਕਾਜੈ ॥ ੨੯ ॥ ਏਹਿ ਗਾ ॥ ਜਾਧਿ ਸ
 ਟਗ ਲਿਖੀ ਪਤੀ ॥ ਆਉ ਤਰਿ ਤਦ ਈ ਪੱਠਾਇ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਹ ਪਾਪ ਗਧਾਰੀ ਚਿਦਰਸਨ ਦੀਜੈ ॥ ਆਇ ॥
 ੩੦ ॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ਪਾਂਡੁ ਵਧਿ ਬਾਲਿਖੀ ਸਭ ਸਾਗੀ ॥
 ਮਿਲਾ ਆਏ ਸਾਦੂ ॥ ਧਰਿ ਬਾਗੀ ॥ ਗਿਣਤੀ ਜੀ
 ਉਕੇ ਉਨ ਹਿਰਯੋ ॥ ਤਬੈ ਜੁਧਿ ਸਟਗ ਮੁਖ ਤੇ ਕ
 ਯੋ ॥ ਕਹੋ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਕਹਾਂ ਕਰਾਹੀ ॥ ਚਰਚਾ ਬਲ
 ਜਗ ਤਕੇ ਮਾਂਗੀ ॥ ਪਾਂਟਾ ਬਜੈ ਨਹੀ ਲਜਾ ਆਵੈ ॥
 ਜੇਕੀ ਆਸੋ ਬਿਥਾ ਜਾਵੈ ॥ ੩੧ ॥ ਏਹਿ ਗਾ ॥
 ਕ੍ਰਿਸਨ ਯਜਾਨ ਪਰ ਦੇਖੇ ਉਦੈ ॥ ਅਸਤ ਕੇ ਮਾਂਗ ॥
 ਚਨ ਕਰਖੀ ਸੁਰਗ ਹਿਰਾਯੋ ਸੋ ਤੋ ਆਇਯੋ ਨਾ

੩੩॥ ਚੈਪਈ॥ ਕਿਸਨੁ ਜਿਸਟਰ ਭੀਮ
 ਬੁਲਾਇਓ॥ ਬਰਨਚਿਹਨਾਮਰਨਗਰਬਤਾਇ
 ਓ॥ ਭੁਜਾਯੋਪਰਿਕਰਤੇਹੀਨੀ॥ ਸਾਚੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
 ਸਾਨੀਈਨੀ॥ ਮੇਰਗਲੇਮੇਬਾਧੇਡੇਲਾ॥ ਸੁ
 ਚੀਸੰਗਬਹੁਚਨਤਗਲੇਲਾ॥ ਭਿਲਭਰੇਤਬ
 ਕਰਤਿਅਹਾਗਾ॥ ਨਹਿਤੇਬੂਤਰਖੇਨਿਰਧਾਗਾ॥
 ੩੪॥ ਚੈਹਿਗਾ॥ ਭੀਮਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਿਭ
 ਜੇਮੁਖੇਕੀਨਮਸਕਾਗਾਰਾਜਾਤੇਭੂਬਲਾਬ
 ਹੀਕਰਿਕਿਰਧਾਪਗਧਾਗਾ॥ ੩੫॥ ਚੈਪਈ॥
 ਤਬਰਿਖਮੁਖਤੇਪੁਛੀਬਾਤਾ॥ ਕਵਨਜੇਗ
 ਜਾਨੁਭੂਬਲਾਤਾ॥ ਅਜੀਜਿਸਟਰਹੈਪਰ
 ਮੰਗਾ॥ ਪ੍ਰੀਛਾਬਾਧਕੀਓਹੋਜੰਗਾ॥ ਫੁਨਪੁ
 ਛਿਯੇਵਾਕਹੁਰੇਦੂਤਾ॥ ਜਿਸਟਰਹੈਵਹੁਕਾ
 ਕੇਪੁਤਾ॥ ਬਹੁਰਭੀਮਗਾਜਾਪਹਿਅਇਯੋ॥
 ਚਨਕਕੁਯਾਸੁਭਾਖਸਨਾਇਓ॥ ੩੬॥ ਜੁ
 ਯਿਸਟਰਵਾਚਾ॥ ਚੈਹਿਗਾ॥ ਹਿੰਜਪੁਤ੍ਰ
 ਹੈਪਰਮਕੇਪਰਮਸਾਤਿਕੋਮਾਹਿ॥ ਸਾਤਿਹੈ

ਸੁਤਸੀਤੋਖਕੋਚੀਜੇਉਤਤਾਂਗੀ॥ ੩੭॥ ਚੈ
 ਪਈ॥ ॥ ਆਇਭੀਮਫਿਰਬੰਦਨਠਾਂਨਾ॥
 ਰਾਜਾਉਤਕੀਓਬਖਾਨਾ॥ ਬਹੁਸੀਤੋਖਕੋਲਾ
 ਗੈਨਾਤਾ॥ ਮੇਸੀਤੋਖਆਪਨਹੀਜਾਤਾ॥ ਫੁਨ
 ਆਇਭੀਮਰਾਜਾਕੋਪਾਗਿ॥ ਬਹੁਸੀਤੋਖਆ
 ਵਨਕੋਨਾਗਿ॥ ਕਹੋਕਿਸਜੀਕਹਾਂਕਰੀਜੈ॥
 ਕੈਨਭਾਂਤਰਿਖਕੋਆਨੀਜੈ॥ ੩੮॥ ਏਹਿ
 ਰਾ॥ ਸੂਚੀਸੀਗਭੁਨਕੋਚਨੇਤ੍ਰਿਪਤਉਸੀਕੇ
 ਮਾਂਹੀ॥ ਯਾਹੀਪੇਸੀਤੋਖਕੋਚਲਾਆਵਨਕੋ
 ਨਾਗਿ॥ ੩੯॥ ਚੈਪਈ॥ ਭੀਮਸੈਨਉਠਕੀਜੈ
 ਪਾਈ॥ ਅਨਪੁਛਕੋਲਿਜਾਉਉਠਾਈ॥ ਆ
 ਗਿਆਮਾਂਨਭੀਮਉਠਯਾਯੋ॥ ਜਹਿਬਿਧਕ
 ਯੋਤਹੀ॥ ਬਿਧਲਾਯੋ॥ ਰਾਜਾਉਠਕਰਿਚਰ
 ਨਪਖਾਗੇ॥ ਹਮਰੈਂਪੁਰਜੀਦਾਸਾਤਿਹਾਰੇ॥ ਜ
 ਬੈਰਖੀਸਿਵਰਭੋਜਨਪਾਯੋ॥ ਮਧਮਘਟੇਸਬ
 ਦਸੁਨਾਯੋ॥ ੪੦॥ ਏਹਿਗਾ॥ ॥ ਆਪਸਮੇ
 ਮੁਖਜੋਰਕੈਜਗਤਕਰਤਪੈਬਾਤਾ॥ ਸੁਧਸਬ

ਦਬਾਤਿਓਨਹੀਮਨਮੇਂਰਹੀਭਰਾਂਤਾ॥੪੧॥ਚੈ
 ਪਈ॥ ਧਰਮਪੁਤ੍ਰਜਾਪਿਸਟਰਬੋਲਾ॥ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
 ਜੀਘੰਟਾਬਾਜ਼ਯੋਬੋਲਾ॥ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਦੇਵਦੁਨਮੁ
 ਖੇਸੁਨਾਇਯੋ॥ਬਿਦਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਇਓਕਿਨੁ
 ਪਾਯੋ॥ਦਾਸੀਸੁਤਵਹਾਬਿਦਰਕਹਾਏ॥ਜਗ
 ਭੰਗਦਾਸੀਸੁਤਮਾਏ॥ਪਾਂਡਵਮਨਮੇਸੰਕਾ
 ਧਾਰੀ॥ਘੰਟਾਸਬਦਭਯੋਨਹਿਸਾਰੀ॥੪੨॥
 ਏਹਿਗਾਤਬਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਦੇਵਮੁਖਤੇਕਹਯੋਸੁਨ
 ਪਾਂਡਵਸਮਦਾਸਾ॥ਜਾਇਲਿਜਾਏਬਿਦਰ
 ਕੇਤਬਪੁਰਨਹੈਵੇ॥ਮਾਸਾ॥੪੩॥ਚੈਪਈ॥
 ਪਾਂਡਵਤਬੈਬਿਦਰਪੈ॥ਮਾਏ॥ਬਿਨੋਬੋਲਮੁ
 ਖਬੈਦੇਪਾਇ॥ਬਿਨੋਹਮਾਰੀਪ੍ਰਭੁਸੁਨੀਜੈ॥ਕ
 ਰਿਕ੍ਰਿਪਾਮਹਿਪਾਵਨਕੀਜੈ॥ਬਿਦਰਤਬੈਗੀ
 ਓਠਕਾਰਿਚਲਾ॥ਜੇਪ੍ਰਭੁਕਰੈਸੇਈਕਛੁਭੂਲ
 ਬਿਦਰਭੁਗਤਹਰਿਕੇਰੰਗਗਤੇ॥ਚਲੇਜਗ
 ਮੇਨਾਂਮਧਿਮਾਤੇ॥੪੪॥ਏਹਿਗਾਜਬੈ
 ਬਿਦਰਪਾਰਿਤੇਚਲਯੋਘੰਟਾਬਾਜ਼ਯੋਮ

੦॥

ਪਗਸਬਦਸਨਯੋਤੈਈਲੇਕਮੇਜੈਜੈਸ
 ਬਦਉਚਾਗ॥ ੪੫॥ ਚੋਪਈ॥ ਸਨਕੈਕਾਰ
 ਨੁਕਲਉਠਧਾਇਓ॥ ਏਏਦੁਬਕੀਮਲ
 ਮਲਨਾਇਓ॥ ਜਬਦੁਹੀਕੀਓਗਨਿਹਾਗੇ॥
 ਦੁਹੀਰੰਗਮੇਰਨਹਿਧਾਗੇ॥ ਓਤਭਾਮਾਇ
 ਓਸਭਾਮਾਭਾਗ॥ ਬਾਰਬਾਰੋਲੈਧਿਧਕਾਰ॥
 ਰਾਜਾਪੁਛੈਯਹਿਕਿਆਭਾਏ॥ ਧਰੇਪ੍ਰਮਾਨ
 ਕ੍ਰਿਸਨਜੀਸਾਏ॥ ੪੬॥ ਏਹਿਗਾਰਾਜਾ
 ਸਭਚਕੁਤਭਏਨਿਰਖਨੁਕਲਕੀਓਗਾਧਾ
 ਰਦਸੀਏਕ੍ਰਿਸਨਤੇਇਹਕੀਭਾਏਚੋਗ॥ ੪੭॥
 ਚੋਪਈ॥ ਤਬਏਲੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰ
 ਰੀ॥ ਸਭਸੁਖਸੁਖਭਾਖਤਹੈਸਾਰੀ॥ ਵਹਿ
 ਯੋਜੰਗਕਰਤਹੈਲੋਗਾ॥ ਸਤੁਆਸਮਸਰ
 ਹੋਆਨਹੋਗਾ॥ ਜਗਤੇਧਾਨੁਬਕੀਏਬਸੇ
 ਧਾਸਾਤਕਕੇਜੰਗਾਮਮਿਤਾਮਲੇਖਾ॥ ਤ੍ਰਿ
 ਦੁਤੇਮੇਰਮੇਰਤੇਗਈ॥ ਏਵੀਦਾਸਕ੍ਰਿਤੇ
 ਜੋਭਾਈ॥ ੪੮॥ ॐ॥ ਇਤਸ੍ਰੀਹੰਸ

ਪਗਾਂਏ ਸਿੰਘਗਊ ਸੰਥਾਏ ਤਿਤੀਓਧਿਆ
 ਇਸਮਾਪਤੀ॥ ੩॥ ॥੦॥ ॥ਦੇਹਿਗਾ॥ ਭਗਤ
 ਵਛਲਾਧੁਰਨਾਮਹੈਧਿਆਇਅਨਾਥਕੋਨਾਥ॥
 ਕੁਬਧੁਹਾਰੀਬਿਦੈਸੁਤਿਸਿੰਮ੍ਰਤਕੀਸਾਖਾ॥
 ੧॥ ਚੈਪਈ॥ ਮੋਹਬਚਨਕਰਹੋਸਤਭਾਖਾ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਨੁਰਦ੍ਰਵੀਸਾਖਾ॥ ਬਾਚਾਟਲੈ
 ਸਾਨਿਸਚੇਗਲੈ॥ ਨਰਕਜਾਇਬੋਬਾਚਾਹ
 ਲੈ॥ ਅਵਧਵਾਪਤਸਹੀਧਹਿਆਉ॥ ਜਨ
 ਉਨਹਿਆਉਤੈਬਚਨਹਰਾਉ॥ ਅਬਧੁ
 ਤੀਤਕਰੋਮਨਧਾਗਾ॥ ਕਰੋਸਤਬਚਨੇਨਹਿ
 ਹਗ॥ ੨॥ ॥ਦੇਹਿਗਾ॥ ਹਮਤ੍ਰਿਆਮ
 ਤਿਹਠੀਹੈਸੁਬਦੁਸੰਗਹੋਮੇਏਗਾਮਰਨੇ
 ਤੇਭੈਨਕਰੋਸਤਿਆਹਮਹੀਏਗਾ॥ ੩॥
 ਚੈਪਈ॥ ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲਸਿੰਘਭੁਜੇਇ
 ਮਾਲਾ॥ ਜਾਹਿਗਊਮਾਈਓਤਤਕਾਲਾ
 ਅਵਧਬਾਧਤੂਠੀਨਹਿਕਰੋ॥ ਬਚਨਭਾਖ
 ਤੇਬਹੁਤਾਡੋਗਾ॥ ਅਵਤਜਾਵਤਹੋਤਾਮਵ

ਗਾਚਲੀ ਉਠਾਇ ਬਚਨ ਕਾ ਭਾਗ ਚਾਰ ਜਾਂ ਮ
 ਜੀ ਓਲੀ ਓਲੀ ਧਾਗ ਪਤੀ ਆਵੇ ਗੇ ਬਚਨ ਹ
 ਮਾਗਾ ੪॥ ਦਿਹਿਗਾ ॥ ਗਾਓ ਬਚਨ ਲਗਾ ਸਿ
 ਘਕੇ ਚਲੀ ਮਰਨ ਪਰ ਚੀਤਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਸੇਈ
 ਕੀ ਜੀਏ ਰਹੇ ਪਰ ਮਕੀਰੀਤਾ ॥ ੫॥ ਚਿਪਈ ॥
 ਗਾਓ ਮਾਂਸ ਕਲਸ ਬੇਰੇ ਗਈ ਬਹੁਲ ਕੋ ਨਿਸ
 ਬਨ ਮੇਭਈ ਗਤੁ ਮਲੀਨ ਛੀਨ ਮਨ ਆਵੇ ॥
 ਜਲ ਚੁਲੀ ਮਾਂ ਨੈਨੇ ਭਰਾ ਆਵੇ ॥ ਭੁਗਮ ਗਲੇ
 ਵੇ ਉਭੇ ਸਵਾਸਾ ਮਨ ਧਾਰੀ ਮਰੇ ਕੀ ਮਾਸਾ ਜੈ
 ਸੇਭਾ ਮਾਰੀ ਗਠ ਹਿਰਾਵੇ ॥ ਬਿਲਖ ਬਚਨ ਸ
 ਬ ਅੰਗ ਦਿਖਾਵੇ ॥ ੬॥ ਦਿਹਿਗਾ ॥ ਆਪੋ ਮ
 ਪਨੀ ਮਾਤ ਕੇ ਬਛਗ ਮਿਲੇ ਸਭਾ ਜਾਇ ਪੰਥਾਨ
 ਹਰੇ ਬਾਪਰ ਬਹੁਲਾ ਜਾਂ ਕੀ ਮਾਇ ॥ ੭॥ ਚਿਪਈ ॥
 ਬਛਗ ਪੁਛਤ ਗਾਓ ਮਾਂਸਾਗੀ ॥ ਤਮਾ ਮਾਈ ਕਿ
 ਤਮਾਤ ਹਮਾਗੀ ॥ ਮ ਤੇ ਕਹੇ ਬਾਜਾਤੀ ਬੇਗਾ ਮਾ
 ਤਾ ਜੀ ਮਾਈ ਓਸ ਵੇਗਾ ਸਮਝਾ ਬਿਚਾਰ ਲੀ
 ਓਮਨ ਮਾਂਗੀ ॥ ਬਹੁਲਾ ਕੇ ਮਕੁਸਲ ਸੈਨਾਹੀ ॥

ਗਉਆਂ ਬਢਰੋ ਕੋ ਸਮਝਾਵੈ। ਕੇਤਕ ਗਉਆਂ
 ਪਾਛੋਆਵੈ॥ ੮॥ ਏਹੀਗਾ॥ ਜਬਪੁਛੈ
 ਤਬਜੋਕਹੈਆਵਤਹੈਮਤਧੀਗਾਬਹੁਲਾਤ
 ਮਰੇਕਾਰੇਸੀਏਹੈਬਖੀਗਾ॥ ੯॥ ਏਪ
 ਈ॥ ਕਿਨੇਕਯੋਵਹਿਬਹੁਲਾਆਈ॥ ਬ
 ਛਰੇਕਯੋਕਹਾਂਮੇਰੀਆਈ॥ ਏਤੀਬੇਰਕਹਾਂ
 ਤੋਕਹੀ॥ ਇਉਲੇਭੀਕੇਕਿਨਹੀਗਹੀ॥ ਕੇਤੁ
 ਗਿਆਨਵੇਤਈਮੇਰੀ॥ ਕਿਤੁਦੂਤਜਮੇ
 ਨੇਜੋਹੀ॥ ਸਾਂਤਿਕਹੋਰੀਮੇਰੀ॥ ਏਤਾ॥ ਓ
 ਪਜੀਹੈਮੇਰੇਮਨਭਾਂਤਾ॥ ੧੦॥ ਏਹੀਗਾ॥
 ਓਹਨਹੀਤੁਮਰੀਚੇਸਦਾਜੈਸੇਬਦਨਗਈ॥
 ਜਿਹਰਖਤੁਮਿਲੇਈਸੇਤੋਹਿਰਖਨਹੀ॥
 ੧੧॥ ਏਪਈ॥ ਰਿਮਹਰਖਨੈਨੇਜਲਭਰੈ॥
 ਸੁਸਾਵਾਸਸੇਹਾਹਾਕਰੈ॥ ਤੁਮਕੋਬਿਥਾਭਈ
 ਅਤਭਾਰੀ॥ ਸਾਂਤਿਭਾਖਈਤੇਮਹਿਤਾਰੀ॥ ਭ
 ਓਤੇਤੁਮਕੋਆਵੈਸੁਸਾ॥ ਬਚਨਹਮਾਰਾਮਾਂ
 ਨਿਸਾਚਾ॥ ਜਬਲਗਮੁਖੋਨਕਰੇਬਖਾਂਗਾ॥ ਤ

ਤਬ ਲਗਾ ਦੁਖ ਪਕਰੇ ਨਹਿ ਪਾਂਗਾ ॥ ੧੨ ॥ ਏਹਿ
 ਗਾ ॥ ਖੀਰ ਪੀਉ ਸੁ ਤਬ ਬਰੇ ਕਹਾਂ ਪਰੀ ਪੁਛ
 ਤੇ ਹਿ ॥ ਚਾਰ ਪਹਿਰ ਨਿਸਾ ਮਾਜ ਕੀ ਪਾਹਨ ਤੁਮ
 ਰੀ ਮੇਰੀ ॥ ੧੩ ॥ ਚਿਪਈ ॥ ਯਹੀ ਸਮਝੁ
 ਮੁਝ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ॥ ਜਬ ਕਾਤੁ ਮਰਾ ਦਰਸਨ ਕੁ
 ਇਤੀ ਬੇਰਤੁ ਹਬਨ ਮੇਲਾਈ ॥ ਕੁਸ ਹੀ ਮੇ
 ਪੈਨ ਪੁਛਾਈ ॥ ਗਾਉ ਮਾਂ ਭੇਦ ਦੀ ਭਿਨ ਹਿਸਾ
 ਗਾ ॥ ਝੂਠਾ ਗਾਏ ਤੇ ਧਰਮਾਗਾ ॥ ਅੰਤ ਸਮੇ ਮਾ
 ਏ ਬੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਚਿਤਾ ਛੋਤਾ ਮੇ ਬਹੁ ਬਿਲਖਾਂ ਨਾ ॥
 ੧੪ ॥ ਏਹਿ ਗਾ ॥ ਤੇਹ ਕਹਯੋ ਮੇ ਪਾਹੁ ਨੀ ਇਹ
 ਕਾਰਨ ਹੋ ਕਿਆ ਏ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਸਿਧਾਗੀ ਕੁਸਲ ਸੇ ਮ
 ਬ ਕਿਆ ਪਰੀ ਬਲਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਚਿਪਈ ॥ ਤੁ
 ਮ ਸੁਨ ਸੁਤ ਬ੍ਰਿਤੰਤ ਹਮਾਗਾ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ਸੁਹ
 ਵਨ ਹਾਗਾ ॥ ਜੇ ਮਹਿ ਯਗ ਦੁਖ ਲੇਹੈ ਸੁਦਾਸਾ ॥
 ਨਿਤ ਪ੍ਰਿਤ ਦੁਖੈ ਬਢੈ ਨਹੀ ਮਾਸਾ ॥ ਮਾਵਾਗ
 ਵਨ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰਾਗਾ ॥ ਜੇ ਉਪ ਜੇ ਸੇ ਬਿਨ ਸਨ
 ਹਾਗਾ ॥ ਰਿਦ ਸਨ ਬੰਧਾ ਮਾਇ ਬਿਧ ਜੁਗੀ ॥ ਮ

੧੭

ਬਵਾਨੀਕੀ ਅਬਵਾਬਰੀ॥੧੬॥ ਏਹਿਗਾ
 ਮਾਜਾਘਾਸਪਾਇਓਮਾਧਕਾਮਾਛੀਠਵਰਾਮ
 ਨੂਪਾਰਸਲੇਭੀਓਰਤੀਗਈਜਗਾਂਮਿਗਨ
 ਕੇਭੂਪਾ॥੧੭॥ ਚੋਪਈ॥ ਸਿੰਘਨਿਰਖਚ
 ਕੁਤਭਈ॥ ਤਨਮਨਕੀਸਕੀਲੀਸੁਪਗ
 ਗਈ॥ ਤਬਮੁਖਤੇਬੇਲੋਮਿਗਗਾਜਾ॥ ਅ
 ਵਰੋਤਿਓਚਕੇਕਾਹਿਕਾਜਾ॥ ਅਵਰੋਠੇਰਤ
 ਮਾਘਾਸਨਪਾਇਓਮੇਜਾਨਯੇਤੁਹਕਾਲਲਿ
 ਮਾਇਓਮੇਹਮਾਜਥਾਰਿਸਚਾਕੀਨਾ॥
 ਪ੍ਰਭਮਹਾਰਗੁਰਬੈਠੇਦੀਨਾ॥੧੮॥ ਏਹਿਗਾ
 ਬਿਨਤੀਕੀਏਨਛੂਟੀਏਜੁਪਕਰੇਬਲਨਾਗਾ॥
 ਦੀਨਤਿਸੇਮਹਾਰਪ੍ਰਭਬਿਨਉਦਮਗੁਹਮਾਂਗਾ॥
 ੧੯॥ ਚੋਪਈ॥ ਅਪਨੀਬਿਥਾਮੇਹਬਿ
 ਸਰਾਂਨੀ॥ ਤਮਗੀ॥ ਮਾਇਰਿਏਮੇਠਾਨੀ॥ ਤਬ
 ਮਾਧਕਾਸਿੰਘਸੇਗੇਸਟਭਈ॥ ਜੇਉਭਈ
 ਸੇਉਭਕਗਈ॥ ਅੰਤਸਮੇਕੀਭਾਖਸੁਨਾਉ
 ਕਿਹਕਾਰਲੁਬਿਸਥਾਰਕਰਾਉ॥ ਮਾਜਖਰਿ

ਤੁਮਕੇ ਮੰਗਲੀ ਨਾ। ਏਹਨ ਮਿਤ ਸਿੰਘ ਕੇ ਕੀ ੧੮
 ਨਾ। ੨੦॥ ਏਹਿ ਗਾ। ਮਾਈ ਬਚਨ ਕਾਰਿ
 ਸਿੰਘ ਸੇ ਦੁਪਾਧਿ ਮਾਵਨ ਤੇਹਿ। ਰੇਸੁ ਤੁਮ
 ਰੀਭਾਵਨੀ ਦੇਸਨ ਦੀਐ ਮੇਹਿ॥ ੨੧॥ ਚੰਪਈ
 ਮਹਾਂਸਿੰਘ ਮਾਤਾ ਤੁਮ ਮੇਰੀ। ਸਿੰਘ ਦੁਆਰ
 ਮੁਖ ਤੇ ਛੇਰੀ। ਮਥਰ ਬਨ ਜਾਤ ਹੈ ਬਾਕੇ ਧਾਮ।
 ਕੇਤ ਕਾਇਨ ਗੁਰ ਕਾਰਿ ਬਿਸਰਾਂ ਮਾ। ਓਹ ਜਮ
 ਰੂਪ ਮਹਾਂ ਨਿਰਦਈ। ਛੁਨ ਕਤ ਜਾਤ ਮੁਕਤਿ
 ਮਥਰਈ। ਭੁਲੀ ਹਿਰਾ ਤਿਨ ਕੇ ਬਾਤਾ। ਮ
 ਵਰਜੀ ਓਕੀ ਓਤਿਨ ਘਾਤਾ॥ ੨੨॥ ਏਹਿ
 ਗਾ। ਇਸ ਜੀਵਨ ਕੇ ਕਾਰਨੇ ਕੀ ਜੇ ਮਨ ਕਉ
 ਪਾਇ। ਸਨਮ ਤੁਮ ਗਾਏ ਵਤਾ ਮਸਰਾ ਮਰਥ
 ਨਹੀ ਲਾਇ॥ ੨੩॥ ਚੰਪਈ॥ ਦੁਰਲਭ
 ਜਗ ਮੇਂ ਜੀਵਨ ਮਾਹੀ। ਸਮਝ ਬਿਚਾਰ ਦੇਖ
 ਮਨ ਮਾਂਹੀ। ਜਿਨ ਜਾਨੇ ਜੀਵਨ ਕਾ ਮਰਮਾਂ।
 ਜੀਵਨ ਸਮਤੁ ਲਾਮ ਦੁਰਨ ਪਰਮਾਂ। ਜੀਵਕੀ
 ਉਸਤਤ ਬੇਦ ਬਖਾਨੈ। ਜੀਵਕੀ ਉਸਤਤ ਜੀ

ਵਤ ਜਾਨੈ॥ ਜੇਕੋ॥ ਅਪਨਾ॥ ਆਪਾ॥ ਖੋਵੈ॥ ਨਰਕ॥
 ਇ॥ ਪਾਪੀ॥ ਸੋਹੈ॥ ੨੪॥ ਏਹਿ॥ ਗਾ॥ ਬਚਨ॥ ਭੰਗ॥
 ਤਬ॥ ਕੀ॥ ਜੀ॥ ਐ॥ ਜੇ॥ ਬਿਰਗ॥ ਹਿ॥ ਨਾ॥ ਹੋ॥ ਏ॥ ॥ ਅਲਪ॥
 ਜੀ॥ ਵਿ॥ ਕੇ॥ ਕਾਰ॥ ਠੇ॥ ਬਚਨ॥ ਨ॥ ਚਲੀ॥ ਏ॥ ਖੋ॥ ਏ॥ ॥ ੨੫॥
 ਚੋ॥ ਪਈ॥ ॥ ਬਚਨ॥ ਟਲੈ॥ ਜੀ॥ ਵਿ॥ ਨ॥ ਕ॥ ਹਿ॥ ਕਾ॥ ਮਾਂ॥ ਬ॥
 ਚਨ॥ ਟਲੈ॥ ਜੀ॥ ਵਿ॥ ਨ॥ ਧਿ॥ ਗ॥ ਨਾ॥ ਮਾਂ॥ ਬ॥ ਚਨ॥ ਟਲੈ॥ ਤੇ॥
 ਬ॥ ਚੇ॥ ਨ॥ ਕੋ॥ ਏ॥ ॥ ਬ॥ ਚਨ॥ ਟਲੈ॥ ਤੇ॥ ਮ॥ ਪ॥ ਜ॥ ਸ॥ ਹੋ॥ ਏ॥ ॥
 ਬ॥ ਚਨ॥ ਟਲੈ॥ ਭੁ॥ ਰ॥ ਮੇ॥ ਚੋ॥ ਗ॥ ਸੀ॥ ॥ ਬ॥ ਚਨ॥ ਟਲੈ॥ ਨ॥ ਰ॥
 ਮੇ॥ ਜਾ॥ ਸੀ॥ ॥ ਬ॥ ਚਨ॥ ਟਲੈ॥ ਜ॥ ਮੇ॥ ਕੇ॥ ਮ॥ ਹ॥ ਤਾ॥ ਜਾ॥ ॥ ਬ॥ ਚ॥
 ਨ॥ ਟਲੈ॥ ਬਿ॥ ਨ॥ ਸੇ॥ ਸ॥ ਭ॥ ਕਾ॥ ਜਾ॥ ॥ ੨੬॥ ਏਹਿ॥ ਗਾ॥
 ਸੋ॥ ਏ॥ ॥ ਬ॥ ਚਨ॥ ਮ॥ ਹ॥ ਸਿੰ॥ ਘ॥ ਸੇ॥ ਬ॥ ਹ॥ ਮ॥ ਮ॥ ਹੁ॥ ਰ॥ ਤ॥ ਜਾ॥
 ਓ॥ ॥ ਬ॥ ਚਨ॥ ਜੋ॥ ਪ੍ਰਿ॥ ਤ॥ ਪਾ॥ ਲੋ॥ ਨ॥ ਹੀ॥ ਸਿ॥ ਰ॥ ਪ॥ ਰ॥ ਨ॥ ਰ॥ ਕ॥
 ਸਿ॥ ਧਾ॥ ਓ॥ ॥ ੨੭॥ ਚੋ॥ ਪਈ॥ ॥ ਕਹ॥ ਮਾ॥ ਤਾ॥ ਪ॥ ਤ੍ਰੇ॥ ਸੇ॥
 ਬੈ॥ ਨਾ॥ ॥ ਮਿ॥ ਲ॥ ਨ॥ ਗ॥ ਏ॥ ਨ॥ ਗ॥ ਰੀ॥ ਕੀ॥ ਪੈ॥ ਨਾ॥ ॥ ਕਹ॥ ਬ॥
 ਹੁ॥ ਲਾ॥ ਹ॥ ਮ॥ ਸੁ॥ ਨੀ॥ ਹੋ॥ ਬਾ॥ ਤਾ॥ ॥ ਤੂੰ॥ ਕਹ॥ ਤੀ॥ ਹਿ॥ ਓ॥ ਜਾ॥ ਓ॥
 ਪ੍ਰ॥ ਭਾ॥ ਤਾ॥ ॥ ਇ॥ ਤਨੀ॥ ਸੁ॥ ਨ॥ ਬ॥ ਛ॥ ਗ॥ ਓ॥ ਠ॥ ਬੈ॥ ਲਾ॥ ॥ ਰੀ॥
 ਮਈ॥ ॥ ਯਾ॥ ਤੁ॥ ਮ॥ ਰੀ॥ ਮ॥ ਤ॥ ਭੋ॥ ਲਾ॥ ॥ ਯੈ॥ ॥ ਮਾ॥ ਪ॥ ਨੇ॥ ਕੀ॥ ਮਾ॥

ਪੇਕਰੇਗਾ ਬਿਨਾ ਮਾਈ ਮਰ ਬੇਤੰ ਚਹੇ॥ ੨੮॥
 ਦੇਹਿਗਾ॥ ਛੁਟਾ ਮਾਈ ਹੋ ਸਿੰਘ ਤੇ ਛੁਨ ਕਹਿ
 ਤੀ ਹੋ ਜਾਓ॥ ਮਾਤ ਮਘਾਤੀ ਹੋ ਤੇ ਹਮ ਹਕਾਰ
 ਨ ਸਮਝਾਓ॥ ੨੯॥ ਚੇਪਈ॥ ਗਓ ਮਾਂ
 ਕਹਿ ਸੁਨ ਬਹੁਲਾ ਗਨੀ॥ ਇਹ ਹਮ ਪਾਛੇ ਕਰੀ
 ਨ ਸੁਨੀ॥ ਤੈ ਪੇਖੇ ਹੋਓ ਨ ਨਹੀ ਪੇਖੇ॥ ਅਬ
 ਧਤੁ ਮਾਰੀ॥ ਅਜਹੁ ਬਸੇ ਖੋ॥ ਅਬ ਪਘਟੀ
 ਬਿਨ ਕੇ ਸੇ ਮਰੀਏ॥ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਕਿਆ ਭਰਮ
 ਨ ਕਰੀਏ॥ ੩੦॥ ਦੇਹਿਗਾ॥ ਸਿੰਘ ਨਿਰਖਕ
 ਰਿਓ ਠਚਲੈ ਤਾਂ ਕੀ ਬਾਤਾ ਦੇਇ॥ ਇਕੇ ਤਾਂ ਨੇ
 ਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਇਕੇ ਅਘਾਇ ਮਾਰੇਇ॥ ੩੧॥ ਚੇ
 ਪਈ॥ ਮਮ ਸਿੰਘ ਦਇਆ ਸੇ ਕਹਾਂ ਪ੍ਰਯਾਨਾ॥
 ਤਿਆਗੇ ਰਹ ਰਖਾ ਮਾਏ ਓਭੇ ਜਨਾ॥ ਤਾਂ ਹੀ ਸਿੰ
 ਘ ਛੁਨ ਕਵਨ ਬਖਾਨੇ॥ ਜੇਵਹਿ ਪਰਮਾ ਅਧ
 ਰਮ ਪਛਾਨੇ॥ ਨਾਵਹਿ ਸਿੰਘ ਨ ਬਚਨ ਤੁਮਾਰਾ॥
 ਬਹੁਲਾ ਸੁਨ ਲੈ ਸਬ ਦਹਮਾਰਾ॥ ਜੇ ਤੇ ਸਿੰਘ
 ਕੋ ਤੇ ਕਹਾਂ॥ ਅਸਰ ਬਚਨ ਪਰ ਕਤੁ ਵਹਿਗਾ॥

੩੨॥ ਏਹਿਗਾਧਾਪੀਕੇਮੁਖਤੇਬੇਚੇਸੇਤੇਧਰ
ਮਸਮਾਂਨਾ॥ ਜੀਵਰਖਾਜਿਉਕਰੈਤਿਉਭਾਖੇ
ਬੇਦਪੁਰਾਂਨਾ॥ ੩੩॥ ਓਪਈ॥ ਜੀਵਪਾਵਿ
੩ਰਹੇਬਪਾਮਾਗੇ॥ ਏਹਪਾਵਿ੩ਹਰੀਗੁਨਗਾ
ਗੇ॥ ਚਰਨਪਾਵਿ੩ਕਰਿਤੀਰਖਗਵਨ॥

ਜੁਕਰਨਾ॥ ਸੁਵਨਪਾਵਿ੩ਸਨੇ
ਹਰਿਕਥਾ॥ ਭਨੇਸੁਨੇਸਭਜਥਾ॥

੩੪॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਰਸਨਾਤਬੈਪਾਵਿ੩ਹੇ
ਇਬਚਨਕਰੇਮੁਖਸਾਚਾ॥ ਮਨੁਮਾਤਬੈਪ
ਬਿ੩ਹੇਇਮਲਖਪੁਰਖਸਿਉਰਾਚਾ॥ ੩੫॥

ਓਪਈ॥ ਚਰਚਾਚਲੀਭੂਪਕੇਦਾਮਾਗੇ॥ ਨ
ਗਰਲੇਕਸਨਾਮਾਏਸਾਗੇ॥ ਸੁਵਨਸੁਨੇਸੇਈ
ਉਠਧਾਵੈ॥ ਦਾਮਾਰੇਭੀ੩ਵਾਰਨਪਾਵੈ॥ ਰਾਜਾ
ਕਰੈਗਉਜੋਪ੍ਰਸਨਾ॥ ਉਹਬਹੁਲਾਸਿਧਰਮ
ਕੇਦਸਨਾ॥ ਓਸੇਪ੍ਰਹਾਰਬਚਾਵੈਤੇਹੀ॥ ਮੁਹ
ਕੇਮਹਾਂਗਜਕੀਏਹੀ॥ ੩੬॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਜੇਰ
ਜਾਖਧਾਰਥੀਕਾਲੀਜੈਛੀ॥ ਨਾਮਾਗਾਉ

ਹਉਰੁਪੁਰਬਛਾਡਕੈਭਾਲੈਦਸਹੁਦਾਮਾਗ)੩
 ੨॥ ਚੈਪਈ॥ ਏਵਤਕੋਰਾਕਸਕਰੇਹਾਗ॥
 ਉਸੇਵਚਾਵੇਪਾਰਿਉਪਕਾਗ॥ ਸਿੰਘਾਮਸਰਤੁੰਦੇ
 ਵਤਾਮਾਹੀ॥ ਜੇਅਨਸੁਨਿਆਨਹਿਸੁਨਾਹੀ॥
 ਬਿਨਾਸੁਨੇਤੇਰੇਸਕੇਈ॥ ਸੁਨਨਹਿਕੀਜੈਬਿਆ
 ਪੈਸੇਈ॥ ਅਬਤੁਮਾਮਪਨਾਂਆਪਉਭਾਗੇਨ
 ਗਗਆਇਕਛੁਸੇਕਨਧਾਗੇ॥ ੩੮॥ ਏਹਿਗਾ
 ਜਬਸਾਗਹਿਮੇਰਾਖਿਆ ਸਹਾਇ॥
 ਪ੍ਰਾਨਪਯਾਰੇਕਾਰਿਰਖੇਤਬਧਰਮਹਮਾਰੇਜਾਇ
 ੩੯॥ ਚੈਪਈ॥ ਗਉਵਾਭ॥ ਇਕਸੁ
 ਨਕਥਾਕੁਪੇਤਕਪੇਤੀ॥ ਪ੍ਰਤਿਮਾ
 ਪਸਮੇਰੇਤੀ॥ ਤਹਿਦਸਟਜੀਉਫੰਧਕਾਇ
 ਕਾਮਾਇਯੋ॥ ਉਨਕਪੇਤਕੋਕਾਂਪਾਲਾਇਯੋ॥
 ਉਸੀਸਮੇਆਂਧੀਉਠਾਆਈ॥ ਹੇਨਹਾਗਬਿ
 ਧਾਮਾਂਨਬਨਾਈ॥ ਉਨਕਪੇਤੀਪਿੰਜਰੇਡੁਗੀ॥
 ਕਹੇਕਪੇਤਕਹਾਂਮਮਾਧੀਅਚੀ॥ ੪੦॥ ਏਹਿਗਾ
 ਕਪੇਤਕਰਤਬਿਰਲਾਪਾਮਤਹਾਗਨਵੰਤੀ

ਨਾਗਤੇਸਮਸਤਿਬੰਤੀਨਹੀਂਤੀਨਲੋਕਮੇ
 ਨਾਗ। ੪੧॥ ਚਿਪਈ। ਜੈਸੀਗੰਮਏਤਕੇ
 ਸੀਆਥਿਛਰਤਗੰਮਥਿਯੋਗੀਥੀਆਜੈ
 ਸਪਿਯਰਬਤੀਸਿਵਸੰਗਾਜਾਂਬੇਸੀਸਾਥਿਰਾਜ
 ਤਰੀਗਾਜੈਸੀਇੰਦ੍ਰਨਕੋਇੰਦ੍ਰਨੀ। ਜੈਸੀਬ੍ਰ
 ਹਮਾਂਕੇਬ੍ਰਹਮਾਂਦੀ। ਤੂੰਕਵਨਕਰਮੇਤਭੁਈ
 ਕਪੋਤੀ। ਨਹੀਂਦੇਵਦੇਵਗਣਹੋਤੀ। ੪੨॥
 ਦੇਹਿਗਾ। ਟਿਪਕਕੋਨਿਸਤਹਿਪਰੀਆਂਧੀ
 ਆਇਗਈ। ਕਪੋਤੀਕਹਿਤਕਪੋਤਕੋਪਰ
 ਬਸਾਆਇਭਈ। ੪੩॥ ਚਿਪਈ। ਤੇਸੇਂ
 ਪੁਰਖਜਗਤਮੇਥੇਗੇ। ਕਾਹੁੰਭਾਗਾਉਦੇਭਏ
 ਮੇਰੇ। ਰਾਨਤੁਮਾਅਧਕਰਸਨਮਾਹਿਥੇਗੀ।
 ਮਿਲਨਦੁਹਲਾਬਿਛਰੇਭੁਗੀ। ਕਵਲਗਜੀ
 ਵਨਹੋਇਥੀਆਗੇ। ਜੇਬਨਕੁੰਟੇਪ੍ਰਾਨਹਮਾ
 ਗੇ। ਇਹਸੰਸਾਰਨਦੀਨਾਉਸੀਜੋਗਾ। ਬਿਸ
 ਤਰਮਾਮਾਥਿਗੁਬਿਓਗਾ। ੪੪॥ ਦੇਹਿਗਾ ॥
 ਮਿਲਨਮਿਲਾਵਨਾਬਿਛਰਨਾਇਹਸਭਹੋ

ਵਨਹਾਂਗਾ ਫਰਕ ਨਹੀ ਕਛੁ ਯਾਹਿ ਮੈਂ ਤਮ ਦੇ
 ਖੋਸਮ ਝਾਬਿ ਚਾਗਾ ॥੪੫॥ ਚੋਪਈ ॥ ਇਹ ਬੰ
 ਪਕ ਬੈਰਾਮ ਹੋਏ ਦੁਆਰੇ ਕਛੁ ਉਦਮ ਕੀਜੇ
 ਇਸਹਾਰੇ ॥ ਜੇਕਾਹੂੰ ਕੇ ਪਾਹੁ ਨਾਮਾਵੈ ॥ ਜੇਕ
 ਛੁ ਮਿਲੇ ਸੋਈ ਕਛੁ ਘਾਵੈ ॥ ਉਸ ਕੇ ਗੁਹ ਉਪਰ
 ਬਿਸਖਾਸਾ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਗੁਹ ਤਿਸਹੀ ਕੀਆ
 ਸਾਗਿਰੁ ਪਗਿਰੁ ਤੇ ਭੋਜਨ ਦੀਜੈ ॥ ਜਾਇ
 ਕਿਸੀ ਉਪਦੇਸ ਕਰੀਜੈ ॥੧੬॥ ਏਹਿ ਰਾਗ ॥
 ਤਬ ਕਪੋਤ ਮਖਤੋ ਕਹਾਏ ਨਹ ਕਪੋਤੀ ਨਾਗ ॥
 ਤਮ ਤੇ ਭੀਨ ਸੇਕਹਾਂ ਹੋਹ ਮਰੇ ਮਾਝੁ ਭੰਡਾਗਾ ॥੪
 ੭॥ ਚੋਪਈ ॥ ਕਛੁ ਸੰਚਾਹ ਮਰੇ ਨਹੀ ਕੇਹਾ
 ਪੰਛੀ ਗਾਂ ਨਹੀ ਮਾਂ ਸੇਏਹਾ ॥ ਨਹੀ ਕਛੁ ਵਸ
 ਤਨਹੀ ਭੁਜਹਾਥਾ ॥ ਕੁਨ ਕੇ ਚੁਨੇ ਚੰਚਕੇ ਸਾਖ
 ਮਮਾ ਬਿਚਾਰ ਕੀਓ ਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਮਥਾ ਮਹਾਰ
 ਜੁ ਕੁਨੇ ਕਾਨਾਹੀ ॥ ਮਗਨ ਮਾਂਹਿ ਹੋਮ ਤੋਹਿ ਪ੍ਰ
 ਨਾਮ ਕੇ ਤੇ ਭੁਖਾ ਮੇਕਾ ਮਘਾਂਗਾ ॥੪੮॥ ਏ
 ਹਿ ਰਾਗ ॥ **ਮਥਾ ਮਹਾਰ** ॥ ਕਪੋਤ ਬਿਛ ਤੇ ਕੁਦੇ

ਸੁ

੦॥

੦

ਪਰਿਯੋਮਗਨਮਝਾਗਪ੍ਰਾਨਦੀਏਹੈਆਪਨੇਕਾਰ
 ਨਪਰਿਉਪਕਾਰ॥੪੮॥ ਚਿਪਈ॥ ਫੰਧਕਨਿਰ
 ਖਕਪੋਤਕੀਓਗਾ॥ਧ੍ਰਿਗਹੈਜਨਮਜਗਤਮੇਮੇਗਾ॥
 ਪ੍ਰਸਾਦਥਾਇਨਸਰਬੰਸਈ॥ਆਮੇਗਜਨਮ
 ਅਕਾਰਥਈ॥ਆਉਪਜਬਰਗਾਦੁਆਮਨਆ
 ਈ॥ਪੋਤੀਪਿੰਜਰਤੇਮਕਤਾਈ॥ਪਿੰਜਰਖੋਲਸ
 ਕਲਖਗਤਿਅਗੇ॥ਅਬਜੀਵਨਮਾਹੇਇਸਤੇ
 ਅਗੇ॥੫੦॥ ਏਹਿਗਾ॥ਬੰਧਕਬੁਝੇਬਿਰਕਤੀ
 ਤਜਕੁਟੰਬਕੀ॥ਆਸਾ॥ਅਬਰਹਜਾਨਾਨਾਂਕਰੇ
 ਸਦਾਰਹੰਬਨਥਾਸਾ॥੫੧॥ ਏਹਿਗਾ॥ਬੰਧਕ
 ਰਿਏਤਪਸਾਧਾਗੀ॥ਕੰਦਮੂਲਫਲਕਰੇਅਗਾ
 ਗੀ॥ਉਸੀਦੁਮਤਲੇਬਾਂਧੀਕੁਟੀ॥ਆ॥ਅਸਥ
 ਲਨੀਕਾਬਨੀਉਪਟੀ॥ਆ॥ਅਬਸਰਨਪਰੇਤੁ
 ਮਰੀਮਹਾਂਗਜਾ॥ਬਿਪ੍ਰੀਤੁਬੁਧਾਬਿਨਸੇਸਕੁਕ
 ਜਾ॥ਬੰਧਕਹਰਿਕਾਧਾਨਲਗਾਇਯੋ॥ਨਿਜ
 ਸਰੂਪਕੇਬੀਚਸਮਾਇਯੋ॥੫੨॥ ਏਹਿਗਾ॥
 ਕੋਪਤੀਮਨਮੈਂਕਹਯੋਮੇਰੇਭਰਤਾਤਜੇਪ੍ਰਾਨ॥

ਪਾਤਿਬ੍ਰਤ ਕੇ ਪਰਮ ਕੀਰਾਖੀ ਚਾਹੀਏ ਮਾਂਗਾ ॥ ੫੩ ॥ ੨੨
 ਚੋਪਈ ॥ ਧੀਨ ਧੀਨ ਪਾਆ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਉਸਤ
 ਤ ਕਵਲ ਗਰਹੇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਉਸਤ ਤ ਕੀਏ ਬਿਲਾਸ
 ਹੋ ਜਾਈ ॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੇਕੋ ਬਾਸ ਨਾਈ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਕਿ
 ਨ ਸਵਾਸ ਜੇ ਲੀਨੇ ॥ ਸੋ ਉਸਵਾਸ ਨਿਰਾਸ਼ ਕੀਨੇ ॥ ਉ
 ਉਸੀ ਅਗਨ ਮੇਂ ਸੜ ਕੁਈ ਸਤੀ ॥ ਧੀਨ ਧੀਨ ਕਪੋਤੀ
 ਉਤਮ ਮਤੀ ॥ ੫੪ ॥ ਏਹਿ ਗਾ ॥ ਪਰਸਵਾਰ ਥਕੇ
 ਕਾਰਨੇ ਦੇ ਨੇਤ ਜੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ਸਪਤ ਪੁਰੀ ਕੋ ਭੇਦ ਕੈ ॥ ਮਾਜੂ
 ਗਏ ਬੇਵਾਨਾ ॥ ੫੫ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਪਰਮ ਗਾਇਕੇ
 ਮਾਗਿਆ ਮਾਈ ॥ ਦੀਜੈ ਉਨੈ ਬੇਵਾਨ ਪਠਾਈ ॥
 ਮ੍ਰਿਤ ਲੋਕ ਜੇ ਕੀਜੈ ਦਾਂਤਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਮੇਹੋਤ ਬ
 ਖਾਂਤਾ ॥ ਸਹਸਾ ਮਠਾ ਗਾਂ ਮਵਧਾਈ ਜੈ ॥ ਇਬ
 ਬਰਖ ਕੇ ਲੇਖਾ ਕੀਜੈ ॥ ਸੀਲ ਸੁਸੀਲਾ ਬਿਬਾਂਤ
 ਲਾਯਾਏ ॥ ਮਾਗਿਆ ਕਰਿ ਮਹਾਂ ਗਾਜ ਪਠਾਏ ॥ ੫
 ਈ ॥ ਏਹਿ ਗਾ ॥ ਮਾਇ ਚਿਤ੍ਰ ਠਾਏ ਭੁਏ ਉੜੇ ਦੇਵ
 ਬਿਵਾਂਤਾ ॥ ਜਿਉ ਮਾਗਿਆ ਮਹਾਂ ਗਾਜ ਕੀ ਤਿਉ
 ਮੁਖ ਕੀਆ ਬਖਾਂਤਾ ॥ ੫੯ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਚਲੇ ਕਪੋ

ਤਸਵਰਗਸੁਖਪਾਵੋ। ਚਤੁਰਬਿਬਾਂਸੁਰਪੁਰੈਸਿ
 ਪਾਵੋ। ਇਬਬਰਖਸੁਖਭੋਗਤਗਾਂਬਹੁਮਾਨੰਦ
 ਮੰਗਲਹੈਜਗਾਂ। ਮਾਗਿਮਾਹਮੇਕਰੀਮਹਾਰਾਜ ॥੧॥
 ਤਤਛਿਨਹਮਾਏਤੁਮਕਾਜਾ। ਜਿਉਮਾਗਿਆ
 ਤੁਮਗੀਮਬਹੋਇ। ਸੋਹਮਕਰੇਕਰੇਤੁਮਜੇਇ॥੫
 ੮॥ ਇਹਿਗਾਕਹੈਕਪੇਤਕਪੇਤਨੀਚਲਇੰਦ੍ਰ
 ਪੁਰੀਕੇਜਾਗੇ। ਛਨਉੜਈਓਕਪੇਤਨੀਪੀ। ਮਾ
 ਸਮਝਦੇਖਮਨਮਾਂਗੇ॥੫੯॥ ਚੈਪਈ। ਜਾਨਮਿ
 ਤਹਮਈਏਪਰਾਂਗਾ। ਤਾਂਕੇਛਾਡੁਲਈਏਇਹੁਠਾ
 ਨਾ। ਇਹਸਮਝਨਮੈਂਕਵਨਭਲਾਈ। ਅਧਨੇਬ
 ਪਸਬਕੇਉਉਠਾਈ। ਪ੍ਰਿਥਮੇਬੰਧਕਚਲੇਤੁਜਾ
 ਹੀ। ਨਹਿਤੋਭਲੇਇਸੀਜਗਮਾਂਗੀ। ਉੜਏਹ
 ਗਏਕੇਈਨਾ। ਨਿਰਤਕਾਰਤਬਹੀਤਿਹਕੀਨਾ।
 ੬੦॥ ਇਹਿਗਾਮਿਰਤਲੇਕਤੇਸੁਰਗਕੇਛਿਨ
 ਮੇਪਹੁਚੇਜਾਈ। ਦੁਹਿਬੰਧਕਾਮਾਵੈਨਹੀਪ੍ਰਭਤੁ
 ਮਰੀਮਾਗਿਆਕੀਮਾਇ॥ ੬੧॥ ਚੈਪਈ। ਤੀ
 ਨੇਕਾਰਿਲਿਮਾਵੈਸੀਗਾ। ਬਹੁਸੁਰਪੁਰਮਾਵ

॥੧॥

ਹਿਬੇਗਨਿਸੰਗਾ ਫੁਨਆਈਗਨਆਗਿਆ
 ਕਾਰੀ। ਕੋਊਲੈਚਲੇਇਛਤੁਮਾਗੀ। ਚਲਬੰ
 ਧਕਤੁਮਸੁਰਪੁਰਮਾਂਗੀ। ਤੁਮਬਿਨਹਮਜਾਵੁ
 ਨਕੇਨਾਗੀ। ਤਬਬੰਧਕਮਖਉੜਈਨਾ। ਸੁਨੇ
 ਗਨੇਤੁਮਸਰਪੁਬੀਨਾ। ੬। ੨॥ ਏਹਿਗਾ।
 ਸਹਿਸਾਮਠਾਗਾ। ਮਾਰਜਾਸਖਮੇਤੁਛਸਮਾਂਗਾ।
 ਹਮਾਇੰਦੁਪੁਰੀਜਾਤੇਨਹੀਤੁਮਲੇਜਾਵੇਬੇਬਾਂਗਾ।
 ੬੩॥ ਏਹਿਗਾ। ਪੁਨਆਗਿਆਸਿਵਪੁਰਕੀ
 ਆਈ। ਬਤੀਸਹੰਸਗਮਬਧਲਿਖਾਈ। ਸਿ
 ਵਪੁਰਕੀਬੰਧਕਨਹਿਮਾਂਨੈ। ਮਿਤਲੇਕਕੇਸ
 ਮਨਹੀਜਾਂਨੈ। ਫੁਨਬ੍ਰਹਮਲੇਕਕੀਆਗਿਆ
 ਕੀਨੀ। ਮਠਤਾਲੀਸਹੰਸਗਮਾਰਬਲਾਈ
 ਨੀ। ਸਿਤਲੇਕਕੀਤਜੇਆਸਾ। ਕਰੇਨਬ੍ਰਹ
 ਮਲੇਕਮੇਬਾਸਾ। ੬੪॥ ਏਹਿਗਾ। ਬ੍ਰਹਮਲੇ
 ਕਨਹੀ। ਆਏਰਸ੍ਵਰਗਲੇਕਨਹਿਜਾਂਉ। ਮ
 ਰਤਾਲੀਤਹਿਰੇਵਰੀ। ਮਾਰਵਲਾਮਧਕਾਰੀ
 ਪਾਉ। ੬੫॥ ਏਪਈ। ਸ੍ਵਰਗਲੇਕਕੀਭ

ਈਰਵਾਹੀ॥ ਅਬ ਕਹੁ ਭਗਤਿ ਕਿ ਇੰਛੁ ਤੁਮਾਰੀ॥
 ਸੁਰਗ ਲੇ ਕੇ ਮੇਥ ਸੇ ਸੁਕਰ ਮੀ॥ ਮਾਤ ਲੇ ਕੇ ਮੇਥ
 ਰੇਤੁ ਪਰ ਮੀ॥ ਉਨ ਕੀ ਕਿਆ ਉਪਮਾਂ ਮੁਖ ਭੁਨੀ॥
 ਤਾਂ ਕੀ ਮਾਹਿਮਾਂ ਜਾਤ ਨਗਨੀ॥ ਅਨ ਕਭਾਂਤ ਸੁਖ
 ਕੀ ਨਿਪ ਥਾਹੀ॥ ਚਲ ਮਨ ਸਾ ਪੂਰਨ ਭਈ ਤੁਮ
 ਰੀ॥ ੬੬॥ ਏਹਿ ਗਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਲੇ ਕਾ ਅਹੁ ਸਿਵ
 ਪੁਰੀ ਸੁਰਗ ਲੇ ਕਾ ਰਹਿ ਜਾਂ ਭੀ॥ ਜਿਤ ਜਮ ਕਾਲ
 ਬਿਯੋ ਪੈ ਤਾਂ ਕਾਲੇ ਹਨ ਨਾਉ॥ ੬੭॥ ਏਪਈ ॥
 ਫੁਨ ਮਾਗਿਆ ਕੀ ਨੀ ਅਬ ਨਾ ਸੀ॥ ਵਾਂ ਕੀ ਕਾ
 ਟ ਜਨ ਮ ਮਰਨ ਕੀ ਫਾਂਸੀ॥ ਜੜ ਬੇਵਾਂ ਨ ਬੇਕੁੰਰ
 ਸਿਧਾਗੇ॥ ਸੁਰਨ ਰਗਣ ਬਿਸ ਮੇਭਏ ਸਾਗੇ॥ ਜਿ
 ਹ ਪੁਰ ਜਾਏ ਸੇ ਮਾਗੇ ਲਈ॥ ਦਰਸ ਪਰ ਸਪਰ
 ਮਾਗੇ ਏਈ॥ ਕਪੋਤ ਕਪੋਤੀ ਬੰਧ ਕਤਾਗੇ॥ ਏਵੀ
 ਦਾਸ ਜਨ ਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਗੇ॥ ੬੮॥ ॐ॥ ਇ
 ਤ ਸ੍ਰੀ ਹੰਸ ਪੁਰਾਣੇ ਸਿੰਘ ਗਉ ਸੀਥਾ ਏ ਚੜ੍ਹ
 ਬੋਧਿ ਮਾਏ॥ ੬੯॥ ॐ॥ ਏਹਿ ਗਾ॥ ਬੰਧ ਕ
 ਰਿਖ ਗਾ ਮ੍ਰਿਗ ਨ ਕੇ ਦੁਸਟ ਚਿਤ ਮਨ ਮਾਂਗੀ॥ ਉ

ਨਪਾਛੇ ਬਹੁ ਭੀ ਤਕਿ ਜੋ ਜੋ ਸਾ ਤਿ ਤਾ ਰੋਜੇ ਨਾਹਿ॥
 ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਜੀਵ ਕੇ ਲੋਭ ਬਚਨ ਨਹਿ ਖੋਵੋ॥ ਮਰ
 ਨਾ ਮੰਤਾ ਮਮਰ ਨਹੀ ਹੋਵੋ॥ ਬੀਤੀ ਅਵਧ ਤੁਛ
 ਅਬਰਹੀ॥ ਜੇ ਸੀਆਇ ਬਨੀ ਸੋ ਸਹੀ॥ ਬਛਰਾ
 ਯਹੀ ਕਰਮ ਕਾਹੀ ਨਾ॥ ਅਬ ਜੇ ਕਹੂੰ ਕੋ ਕੁਯੋ ਅਧੀ
 ਨਾ॥ ਯਾ ਕੀ ਪ੍ਰਿਤ ਪਾਲਾ ਕਰੀ ਜੇ ਨੀ ਕੀ॥ ਮਨ ਮੇਂ
 ਦੁਆਸ ਮਝ ਕੈ ਜੀ ਕੀ॥ ੨॥ ਏਹਿ ਗਾ॥ ਪੁਰ
 ਖਨ ਰਸ ਭਨ ਗਰ ਕੇ ਰੋਰੇ ਬਿਖਾਰੈ॥ ਬਹੁ ਲਾਹ
 ਠਤਾ ਰੋ ਨਹੀ ਫੁਨ ਫੁਨ ਸਿਖਾਏ॥ ੩॥ ਏ
 ਪਈ॥ ਤੁਮ ਤਿਆ ਪਰਖ ਸੁਨ ਤੇ ਹੋ ਸਾਰੇ॥
 ਮਨ ਮੇਂ ਗਾਏ ਬਚਨ ਹਮੇ ਗਾ॥ ਯਾ ਮਨਾ ਬਕੀ ਚਿੰ
 ਤਾ ਕੀ॥ ਗਉਰਾ ਸਤੁ ਮਸਗਲੇ ਪਰੀ॥
 ਉਹ ਕਹੀ ਓ ਬਛਰੇ ਕੋ ਦਾਨਾ॥ ਅਸ ਮੇਧ ਨਹੀ ਓ
 ਸਸ ਮਾਂ ਨਾ॥ ਚਰਨੇ ਚਲੇ ਜੇ ਦੇਵੈ ਗਾਸਾ॥ ਸੋ ਉ
 ਪਾਇ ਬੈਰੇ ਠੇਵਾਸਾ॥ ੪॥ ਏਹਿ ਗਾ॥ ਅਬ
 ਰਦਾਂ ਨ ਕੀ ਸਿਖਾਈ ਨੀ ਬੇਦ ਬਤਾਇ॥ ਗਾਉ
 ਗਾਸ ਕੀ ਸਿਖਾ ਮੇਧੇ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ॥ ੫॥

ਚੰਪਈ॥ ਜਾਮਨਾ ਬਕੀ ਅਧਕ ਬਸੇ ਖਾਤਮ
 ਜਨ ਸੁਨੇ ਜਾਨ ਕੇ ਰੇਖਾ ਕਛੁ ਸਤ ਕੇ ਹੇਤੁ ਕਰੀ ਨ
 ਹਿਮੇ ਹੀ॥ ਮੇਰੇ ਮਹਾਂ ਗੁਜਰੀ ਏਹੀ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਕ
 ਹੇ ਸੁਪਰ ਉਪਕਾਗਾ॥ ਸਤਿ ਦੁਕ ਜਾਨੇ ਨਿਰਧਾਗਾ॥
 ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰਤਪਾਲਾ ਤਮ ਕਰੀ ਓ॥ ਦੁਖ ਦੁਖਾਂ ਨ ਜ
 ਕੇ ਜਲ ਪਰੀ ਓ॥ ੬॥ ਏਹਿ ਗਾ॥ ਸਭੀ ਰਿਏ ਮ
 ਹਿ ਮਾਂਤੇ ਬਹੁਲਾ ਬਚਨ ਕਰੇ ਏ॥ ਹੇ ਬਹੁਲਾ ਪਰ
 ਸਦਾ ਰਖੀ ਸਹਮ ਸਭ ਹੀ ਸੀ ਸਪਰੇ ਏ॥ ੭॥ ਏ
 ਪਈ॥ ਫੁਨ ਗਉ ਮਨ ਸੇ ਬਿਨ ਤੀ ਕਰੇ॥ ਏਨ
 ਬਚਨ ਕਰਿ ਚਰਨੀ ਪਰੇ॥ ਜਾ ਬਛਰੇ ਕੀ ਚਿੰਤਾ
 ਕਰਨੀ॥ ਭਾਲ ਚਲੀ ਹੇਤੁ ਮਰੀ ਸਰਨੀ॥ ਜਬ
 ਲਗ ਚਰੇ ਨ ਤਿਨਾ ਮਰਦਾਨਾ॥ ਤਬ ਲਗ ਦੁਗ
 ਪਕਾਈ ਓਪਾਂਗਾ॥ ਅਪਨੈ ਬਰਨ ਕੀ ਪੇਜਰ
 ਖੀਜੇ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਨ ਮੇਰਾ ਬਣਨ ਗਨੀਜੇ॥ ੮॥
 ਏਹਿ ਗਾ॥ ਗਉ ਮਨ ਕੇ ਬਹੁਲਾ ਭੁਨੇ ਜਾਹਿ ਬ
 ਛਰਾ ਤਮਰੀ ਓਟਾ॥ ਜੇ ਸੇ ਇਹ ਜੀ ਉਪੇ ਘੋਯੇ ਤੇ
 ਸੇ ਪੈ ਟੋਕੇ॥ ੯॥ ਏਪਈ॥ ਜਾਗਤ ਜਾਗ

ਤੇਰੈ ਨਾ ਬਿਹਾਂ ਨੀ। ਬਹੁਲਾ ਨਿਕ ਸਨਗਰ ਤੇਰਾ
 ਨੀ। ਜੇ ਪ੍ਰਬੋਧ ਰਹੇ ਅਨਗਰੇ। ਧਰਮਾ ਬਿਚਾਰ
 ਚਲੀ ਪਨਾ ਆਗੇ। ਜਿਹ ਅਸਕਲ ਬੋਲੇ ਸੈ ਕਾ
 ਰਾ। ਧਨ ਪਨ ਬਹੁਲਾ ਬਚਨ ਤਮਾਗਾ। ਆਗੇ ਬ
 ਹੁਲਾ ਪਾਛੇ ਗੁਆਗਾ। ਤਿਹ ਪਾਛੇ ਤੇਲੇ ਕਾਮ
 ਪਾਗਾ। ੧੦॥ ਏਹਿ ਰਿਗਾ। ਤਬ ਬਹੁਲਾ ਠਾਂ
 ਢੀਰਈ ਸੁਨੇ ਪੰਚ ਪਾਨਾ। ਤਮ ਇਤਹੀ ਠਾਂ
 ਢੇਰ ਹੋ ਮੋਹੁਈ ਜੈ ਜਾਨਾ। ੧੧॥ ਓਪਈ।
 ਤਮਾਹਿਤ ਕਰਿ ਚਲ ਤੇਰ ਸੰਗਾ। ਦੁਕੇ ਮਨ ਮੈਂ
 ਪ੍ਰਤਹੈ ਭੰਗਾ। ਸਿੰਘਾਸ ਤੇ ਹੋਵ ਤੇਰਾ ਗੁ
 ਨ ਤੇ ਅੰਗ। ਦੁਹੋ ਤੇਰੇ ਮੋਗਾ। ਜੇ ਮਮਧਰਮ ਰਾ
 ਖਾ ਚਹੀਏ। ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਇਤ ਠਾਂ ਢੇਰ ਪਈਏ।
 ਤਮ ਚਲ ਤੇਰੇ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਈ। ਸਿੰਘ ਜਾਨੇ
 ਗਏ ਜਲਿ ਆਈ। ੧੨॥ ਏਹਿ ਰਿਗਾ। ਸਿੰ
 ਘਾ ਆਵੈ ਪਰਗਾ ਵਤੀ ਕੇਤੀ ਮਾਗ ਮਗੇ। ਤਬ ਹ
 ਮਰੇਹੀ ਸੀ। ਸਧਾਰੇ ਅਨਹੋਤੀ ਬੋਝ ਪਰੇ। ੧੩
 ਓਪਈ। ਬਹੁਲਾ ਕਹੈ ਸੁਨੇ ਨਰਨਾ ਹੁਆਮ

ਗੋਕੋਤੁਮਧੋਰਨਪਾਉ॥ ਤਬੀਲੋਕਮਨਕਰਤਬਿ
 ਚਾਗਾਇਨਨਿਸੇਚਮਰਨਾਂਮਨਧਾਗਾ॥ ਖੰਡਤ
 ਬਚਨਕੋਰਨਹੀਅਪਨਾ॥ ਜੀਵਨਕਾਰਿਜਾਨਯੋ
 ਸਪਨਾ॥ ਸਪਨੇਓਪਰਬਚਨਜੇਏਵੈ॥ ਨਿਸ
 ਚੇਨਰਕਪਾਪਤਿਹੋਵੈ॥ ਲੋਕਪ੍ਰਲੋਕਹੈਧਰਮਸ
 ਗਈ॥ ਧਰਮਮਿਤ੍ਰਹੋਰਸਭਬੈਗਈ॥ ੧੪॥
 ਏਹਿਗਾ॥ ਧਰਮਮਿਤ੍ਰਜਿਨਗਾਖਾਤਿਹਮ
 ਬਕਵਨਕੀਕਾਂਨਾ॥ ਧਰਮਰਾਖਤੇਮਕਤਿਹੋਇ
 ਅਵਰਨਧਰਮਸਮਾਂਨਾ॥ ੧੫॥ ਏਪਈ॥
 ਲੀ॥ ਸੋਇਮੀਤਬਹੁਲਾਰਖਚੀ॥ ਬਚਨਕੀਆ
 ਤਿਸਤੇਨਹੀਟਲੀ॥ ਸਕਲਲੋਕਤੇਬਿਦਿਅ
 ਪਾਈ॥ ਜਾਹਿਬਹੁਲਾਤੁਮਧਰਮਸਗਈ॥
 ਚਾਰਜੀਵਉਹਠਉਰਬਠਾਏ॥ ਏਏਕੋਤਕਹੋ
 ਕਿਆਇ॥ ਯਹਿਤੁਮਬਾਤਨਿਰਖਤੇਰਹੀਓ॥
 ਓਟਗਾਖਫੁਮਕੀਤੁਮਬਹੀਓ॥ ੧੬॥ ਏਹਿ
 ਗਾ॥ ਬਹੁਲਾਮਾਗੇਸਿੰਘਕੇਠਾਢੀਜਾਇਭ
 ਈ॥ ਸਿੰਘਨਿਰਖਉਪਜੀਦੁਆਦੁਰਮਤਉ

ਠਜੁਗਈ॥ ੧੭॥ ਏਧਈ॥ ਬਹੁਲਾਬਚਨ
 ਪੂਰਨਹੈਕੀਨਾ॥ ਉਲਟਸਿੰਘਹੋਰਹਯੋਮਧੀਨਾ॥
 ਪਨਪਨਬਹੁਲਾਬਚਨਤੁਮਾਗਾਜਿਸਮੁਖਕਾ
 ਤੁਮਬਚਨਨਹਾਗਾਜਿਸਜੀਵਨਤੇਕਛੁਨਹੀ
 ਨੀਕਾ॥ ਸੇਜੀਵਨਤੈਜਾਨਯੋਫੀਕਾ॥ ਮੇਹਿਕੁਰੇ
 ਸਾਨਹਿਥਾਐਸਾ॥ ਬਹੁਲਾਤੈਕੀਨੇਹੈਜੈਸਾ॥
 ੧੮॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਜਾਹਬਹੁਲਾਘਰਿਮਾਪ
 ਏਂਮੇਦੀਨੇਪਰਮਦੁਆਗਾ॥ ਬਛੁਰਾਪਛਿਰੇਮ
 ਰੈਕਰਿਕਿਪਾਪਗਧਗਾ॥ ੧੯॥ ਏਧਈ॥ ਸੇ
 ਕਮਨਹੋਇਗਾਪਨੀਤੁਮਾਰੇ॥ ਹਾਹਕਰਿਕਰੈ
 ਨਸਾਰੇ॥ ਦੁਖਸੁਖਦੁਖਾਭਈਤੁਮਾਰੀ॥ ਤੁਮਭ
 ਈਪਰਮਕੀਮਾਉਹਮਾਰੀ॥ ਜਬਹੁਗਿਹਿਰਦੇ
 ਦੁਆਬਸਾਈ॥ ਦੁਰਮਤੁਗਈਸੁਮਤਜਨਮਾ
 ਈ॥ ਇਹਕੀਰਤਲੈਚਾਲਯੋਪਵਨਾ॥ ਭੁਯੇ
 ਜੈਕਾਰਚੰਦ੍ਰਹੀਭਵਨਾ॥ ੨੦॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਬ
 ਚਨਰਾਖਯੋਗੋਖਰੀ॥ ਅਰੁਰਾਖਯੋਸਿੰਘਸੀਤੋ
 ਖਾ॥ ਨਾਗਾਇਣਸੁਖਤੇਕਯੋਜਾਕੇਕੀਜੈਸੇ

५॥२१॥ ਚੈਪਈ॥ ਪ੍ਰਭੁਗਉਸਿੰਘਪਰਿਭਏ
 ਦੁਆਲਾ॥ ਬਿਬਾਂਨਪਠਾਇਈਏਤਤਕਾਲਾਉ
 ਹਬਿਬਾਂਨ॥ ਛੇਨਿਰਪਥਾ॥ ਮਾਂਕੇਟਭਾਂਨਉ
 ਜਿਮਾਗਾ॥ ਮਾਏਬਜੰਤਬਹੁਤਸੰਗੀਤਾ॥ ਸਪ
 ਤਮੁਰੀਹੈਰਾਗਰਾਨੀਤਾ॥ ਸਕਲਾਬਿਬਾਂਨਦੁਮਨ
 ਬਨਛਾਇ॥ ਮਾਸਮਝੁਜੇਸਿੰਘਰਾਜਾਉਰਾਮ
 ਇਮਾ॥ २੨॥ ਇਹਿਗਾ॥ ਦੁਮਦੁਮਬਨਘੇਰ
 ਪਕੇਸਿੰਘਅਰਨਕੀਏਨੈਨਾ॥ ਗਾਂਬਹੁਲਾਪ
 ਰਪੰਚਨੀਚਾੜਲਿਆਈਸੈਨਾ॥ ੨੩॥ ਚੈਪ
 ਈ॥ ਤੇਹਿਮੋਹਿਮਾਤਾਕਰਿਬੋਲੀ॥ ਤੁਮਰੀ
 ਚੁਕਭਈਕਛੁਬੋਲੀ॥ ਅਪਨਾਕਰਮਾਮਾਪਹੀ
 ਲਾਗੇ॥ ਕਿਉਨਮਰੇਕੁਲਕਰਮਤਾਗੇ॥ ਦੇਖੋ
 ਦੁਆਜੇਗਾਬਲਗਾਏ॥ ਦੁਆਪ੍ਰਸਾਦਮਰਨਮੁ
 ਹੁਆਏ॥ ਜੇਤੁਮਰੀਸੈਮਾਗਿਆਪਾਉ॥ ਇਨ
 ਕਾਮਪਨੇਗਾਬਦਿਖਾਉ॥ ੨੪॥ ਇਹਿਗਾ॥
 ਜਿਨਕੀਤੁਮਬ੍ਰਮਨਾਕਰੋਉਨਕਾਕੋਉਨਾਹੀ॥
 ਕਿਆਜਾਨੇਗਾਜਾਕਵਨਹੈਮਾਇਉ॥ ਤ੍ਰਿਓਬ

ਨਮਾਂਗਿ॥੨੫॥ ਚਿਪਈ॥ਤਬਬਹੁਲਾਪੁ
 ਛੋਤਮਕਵਨਾ॥ਕਹਿਤੇਆਏਕਹਿਕੋਗਵ
 ਨਾ॥ਤਬਸੁਸੀਲਮੁਖਬਚਨਸਨਾਏ॥ਹਮਤੁ
 ਮਰੇਸਿੰਘਪਾਹਨਆਏ॥ਆਗਿਅਕਰਿਮਹੰ
 ਰਾਜਪਠਾਏ॥ਸੁਰਗਲੇਕਕੇਤੁਮੇਬੁਲਾਏ॥
 ਏਹਕਲੇਵਰਪੁਰਾਂਤਨਕੁਯੋ॥ਅਵਰਕਲੇਵ
 ਰਪਹਿਰੇਨਕੋ॥੨੬॥ ਏਹਿਗਾ॥ਮੇਹਜਨ
 ਮਬੀਤੋਸਕਲਤੁਮਰਾਦਰਸਨਕਬੂਨਕੁਯੋ॥
 ਮੇਰਾਸਕਤਸੁਨਾਈਏਯਹਿਕਰਨਤੁਮਦੁਸ
 ਦੁਯੋ॥੨੭॥ ਚਿਪਈ॥ਤੁਮਅਪਨਕਰਮ
 ਆਪਹੀਜਾਨੈ॥ਜਾਨਤਕੇਕੋਊਕਹਾਂਬਖਾਨੈ॥ਤੁ
 ਮਜਨਮਜਨਮਦੁਕਤਥੇਕੀਨੈ॥ਜੈਸੇਕੀਨੈ
 ਤੈਸੇਚੀਨੈ॥ਜੈਸੇਕਰੇਤੈਸਾਹੀਪਾਵੈ॥ਜੈਸੇਕੋ
 ਤੈਸਾਲੇਨੈ॥ਆਵੈ॥ਏਹਜਨਮਤੈਸੁਕਤਕੀ
 ਨਾ॥ਤਬਹਮਤੁਮਕੋਦਰਸਨਦੀਨਾ॥੨੮॥
 ਜਨਮਤੁਮਾਗਾਸਿੰਘਥਾਸਕਤਕਰਮਤੁਮਮੰ
 ਗਿ॥ਜੈਸਾਗਕਸਏਕਥਾਕਹੁਹੋਕਥਾਸੁਨਾਹਿ॥

੩੦॥ ਚੋਪਈ॥ ਗਾਕਸਏਕਹੁਤੇਬਲਵਾਂਨਾ॥ ਛੁਟ
 ਸਜੀਵਕਗਤਿਸੀਖਾਂਨਾ॥ ਜੁਵਾਮਵਸਥਾਬੀਤੀ
 ਸਾਗੀ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਜੀਵਕਗਤਿਪ੍ਰਹਾਗੀ॥ ਫਿਰਕੁਜੇ
 ਬਿਰਧਏਹਕੁਮਲਾਂਨੀ॥ ਜਾਰਾਮਵਸਥਾਸਿਰ
 ਪਰਿਠਾਂਨੀ॥ ਪਨਇਕਧਰਮਕਰਤਸਾਕੁਮਾਸਾ
 ਖਧਯਾਰਥਦਿਜਤਜਗਮੋ॥ ੩੧॥ ਇਹਿਗਾਤੀ
 ਤਪੁਰਬਸੀਸਾਗੈ॥ ਜੋਕੋਊਫਲਲੇਇ॥ ਜਬਲ
 ਗਵਾਸਸਰੀਰਮੇਖੰਡਤਹੋਨਨਏਇ॥ ੩੨॥ ਚੋ
 ਪਈ॥ ਇਕਏਕਾਦਸੀਬ੍ਰਤਜੇਮਾਹੀ॥ ਬੋਹ
 ਥਹੈਸੀਸਾਰਕੇਮਾਂਹੀ॥ ਜੋਕੋਊਮਰੂਰੂਭਏਹੈਤਾਂ
 ਪਗਾਤੇਪ੍ਰਾਪਤਿਭਏਹੈਸਰਪੁਗਾ॥ ਵੇਕਾਪਿਤਾ
 ਕਾਖਿਯਾਹੁਬਖਾਂਨਾ॥ ਅਸਮੇਧਨਹਿਉਸੇਸ
 ਮਾਂਨਾ॥ ਸੁਤਕਾਰਨਹਿਤਦਾਂਨਬਸੇਖਾ॥ ਤਾਂਕਾ
 ਗਨਿਆਜਾਤਨਹਿਲੇਖਾ॥ ੩੩॥ ਇਹਿਗਾ
 ਜੋਇਨਕੇਖੰਡਨਕਰੈਸਕਲਪਤਤਕੇਮੇਗਾ॥
 ਨਿਸਚੈਨਰਕੇਜਾਇਗਾਇਨਮੇਂਨਾਹੀਫੇਗਾ॥
 ੩੪॥ ਚੋਪਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਣਏਕਮਹਾਂਧਰ

ਮਧਾਗੀ। ਰਿਤ ਬੰਤੀ ਭੁਈ ਤਾਂ ਕੀ ਨਾਗੀ। ਓ
 ਨਸੁ ਸਗਾਇ ਨ ਕੀ ਓ ਪ੍ਰਵੇਸਾ। ਪਿਤਾਗੁ ਹਿਤੇ
 ਪਟੁ ਜੇ ਸੰਏਸਾ। ਓ ਨੇ ਨੇ ਨਗਰ ਨ ਕੇ ਮਾਂਗੀ।
 ਏ ਜੇ ਜਨ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰਾ ਮਾਗੀ। ਚਲੇ ਚਲੇ ਦੂ
 ਤਇ ਕਾ ਮਾਥੀ। ਮੁਖ ਬ੍ਰਹਮ ਲਕਾਰੇ ਹੁਛਾ
 ਇਓ। ੩੫। ਏ ਹਿਗ। ਗਾਂ ਮਗਾਂ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹੀ
 ਮਰੁਪਤੀ। ਮਾਈ ਨੀ ਹਥਾ। ਪਤੀ ਮਾ ਬਾਤ ਬਿ
 ਚਾਰ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਲਚਲੇ ਸਾਥਾ। ੩੬॥ ਏ
 ਹਿਗ। ਤੀ ਨੇ ਕਾਰ ਜਹੇ ਤੇ ਹੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਬੇਦ ਬ
 ਤਾਇ। ਮਾਪ ਫਲਾਹਿ ਭੋਜਨ ਬਿਪਰਤ ਗਤੀ
 ਏ ਜੇ ਜਾਇ। ੩੭॥ ਏ ਪਈ। ਬਿਜਾਹ ਏ ਕਾ
 ਦਸੀ ਏ ਨੇ ਕੀ ਨੇ। ਬੇਦ ਬਚਨ ਸੁਵਲ ਸੁਵਲ
 ਨੇ। ਬੇਦ ਬਿਪਾਨ ਕਰਮ ਜੇ ਕੀ ਜੇ। ਨਿਸਜਾਮ
 ਤੀ ਕੇ ਰਿਤ ਬਾਈ ਜੇ। ਖਟ ਕਰਮੀ ਸੇ ਦਿਨ ਬ
 ਬੇ ਕੀ। ਚਲਿ ਜੇ ਨਗਰ ਕੇ ਏ ਕਾ ਏ ਕੀ। ਸੀਘ੍ਰ
 ਸੀਘ੍ਰ ਮਾਰਗ ਪਗ ਪਗੈ। ਕਬਹੂੰ ਪਹੁੰਚੇ ਚਿ
 ਤ ਵਨੀ ਕਰੈ। ੩੮। ਏ ਹਿਗ। ਨਿਸਾ ਮੰਧਾ

੨੮

ਰੀਗਹਬਰਬੋਨੇਮਾਰਗਦੇਜੇਨਾਹੀ॥ ਦੇਖੇਗਾਖਸ
 ਖਰਾਹੈਉਸਹੀਮਾਰਗਮਾਂਹੀ॥ ੩੯॥ ਚਿਪਈ॥
 ਮਹਾਂਮਸ਼ੂਲਦੇਹਸੇਮਾਹੀ॥ ਮਾਰੇਪਗਈ
 ਨੇਨਹਿਜਾਈ॥ ਮਾਰੇਕਲਾਹਰੂਪਦਿਸਟਾਈ॥
 ਸਿਸੇਨਦੀਮਾਂਹਿਬਹਿਜਾਈ॥ ਚਿਪਜਿਓਸੇ
 ਕਾਮਨੰਦਉਠਗਯੋ॥ ਕੰਪਾਇਮਾਂਨਦਿਜਾਮ
 ਤਸੈਭਯੋ॥ ਏਤਸਮੇਂ ~~ਭਾ~~ ਭੇਮਗਮਾਂਹੀ॥ ਜਾਂ
 ਕੀਮਨਸਾਭਲੀਤੇਨਾਹੀ॥ ੪੦॥ ਏਹਿਗਾ॥
 ਮਾਗਾਪਾਛਾਭੁਲਗਯੋਬ੍ਰਹਮਦੁਰਯੋਖਲੇ
 ਇ॥ ਮਹਾਂਗਜਮਮਾਇਤਸਮੇਂਤੁਝਬਿਨਾਮ
 ਵਰਨਕੋਇ॥ ੪੧॥ ਚਿਪਈ॥ ਤਬਗਾਖਸਸੀ
 ਚਾਕਿਯੋਸਵਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਭਪ੍ਰਗੀਹੈਹਮਗੀਯੈਮਾ
 ਸਾ॥ ਨਿਗਲਿਭਗਯੋਤੇਨਾਹੀ॥ ਇਕਤੋਮਾ
 ਇਓਵਾਦੁਸਮਾਂਹੀ॥ ਟਪਦੇਕਰੋਇਸਕੋਖਾਂ
 ਓ॥ ਕਛੁਤਹੋਵੇਜਲਕੇਖਾਓ॥ ਮੋਹਸਕਤ
 ਨਹੀਇਸਕੋਗਹੀ॥ ਗਹੈਸਾਇਤਹੀਠਾਛਾ
 ਰਹੀ॥ ੪੨॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਚਲਾਮਾਉਰੇਮਾਂ

ਨਸਾਕਾਰੇਰਹੋਖਲੇਇ। ਤੁਮਰੀਮਨਸਾ ॥ ੨੯ ॥
 ਹੋਇਗੀਮੇਜੋਵੇਖਰਿਕੋਇ। ੮੩॥ ਏਪਈ
 ਤਬਬ੍ਰਹਮਣਮਨਮਾਂਹਿਬਿਚਾਰੋ। ਨਿਸਬੈ
 ਕਾਲਆਇਧਗਧਾਰੋ। ਮੇਊਦਮਕਛੁਕਿ
 ਯੋ। ਏਹੀਗੁੰਬਿਧਾਰਿਆਖੇਡਖਿਤਾ
 ਇਠੀ। ਅਬਕਛੁਬਸਚਲੇਨਹਿਮੇਗਾ। ਕਛੁ
 ਕਬਚਨਕਰੀਏਇਕਬੇਗਾ। ਅਪਨੀਬਿਥਾਕ
 ਹੋਇਸਮਾਗੇ। ਦੁਆਸਮਝਤੁਜਾਗੇਤੋਤੁਜਾਗੇ ॥
 ੮੪॥ ਏਹਿਗਾ। ਆਇਓਬ੍ਰਹਮਣਸੁ
 ਕਚਕਰਿਬਾਤਕੋਊਦਮਧਾਗਾਸਨਮੁਖਾਮ
 ਇਰਾਦਾਂਕੁਏਓਰਮੇਮੰਚਰਡਗਾ। ੮੫॥
 ਏਪਈ। ਮੈਂਮਾਂਨਸਤ੍ਰਿਰਾਖਸਰੂਪਾ। ਬਿਨ
 ਸੇਕਾਜਹੋਇਕਰਿਚੁਪਾ। ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਸੁਨਏ
 ਕਾਬਿਨੀਤੀ। ਮੇਰੀਤ੍ਰਿਅਹੈਰਿਤਬੀਤੀ। ਏਕਾ
 ਰਜਮੇਂਰਹਮੇਸਾਗੇ। ਅਬਥੀਤੀਸਰਕੋਪ
 ਗਧਾਗੇ। ਮੇਰੇਬਸਥਾਸੇਮੇਂਕਾਰਿਆ। ਇਹ
 ਕਾਰਜਤੁਮਰੇਬਸਪਾਰਿਆ। ੮੬॥ ਏਹਿ

ਗਾਮੇਹਤਜੇਤੁਹਾਮਾਵਹੀਤੀਨਜੀਵਕਾਦਾਂਨਾਹ
 ਮਗਕਹਿਨਾਏਹੁਹੈਮਾਗੇਜਾਨਨਜਾਂਨਾ॥੪੭॥ ਐ
 ਪਈ॥ ਮਹਿਦੁਦਸਜੀਵਨਿਤਖਾਤਾ॥ ਮਾਜਕੇ
 ਉਮੇਕੀਓਨਘਾਤਾ॥ ਮੇਂਜਾਨੇਕਾਤੀਨੇਸਾਗੇ॥ ਹੀਨ
 ਹੀਰਿਤਵਤਬਚਨਤਿਹਾਗੇ॥ ਜਬਤੁਮਨਾਂਮਤਜ
 ਨਕਾਲੀਨਾ॥ ਪ੍ਰਾਨਪਰਖਉਦਮਤਬਕੀਨਾ॥ ਖੁਧਿ
 ਮਾਮਪਕਾਬਿਮਾਪੀਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਮਬਤੁਮਕੇਮੇਂਦੇਹੋਨ
 ਜਾਨਾ॥੪੮॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਮਸਪ੍ਰਾਨਪਿਮਾਨਾਂਕ
 ਰੇਖੇਂਪੀਰਜਪਕੇਤੁਹਦੇਖਾ॥ ਮਬਮੁਤੁਮਨੇਸਮ
 ਟੁਆ॥ ਮਬਪਭਈਜੁਬਸੇਖਾ॥੪੯॥ ਐਪਈ॥
 ਮੇਸਾਕਵਨਜੇਮਬਪਤਾਗੇ॥ ਰਿਪਸੇਂਮਿਲੇਮਿ
 ਕੇਸੇਭਰੇਗੇ॥ ਜਗੇਮੇਂਜੀਵਨਮਿਤਮਾਗੀ॥ ਰਿਪ
 ਮਰਨੇਜੈਸਾਕੇਉਨਾਹੀ॥ ਮਮਖੁਧਾਗਥਾਮਧ
 ਕਪਗਾਂਨਾ॥ ਚਿਤਾਚਿਤਵਤਤੁਮਾਮਾਠਾਨਾ॥ ਦੁ
 ਮਾਦਸਮਾਂਨਸਾਨਿਨਪ੍ਰਤਖਾਵੇ॥ ਤੇਹਤਜੇਫੁਨ
 ਕਹਾਂਮਖਾਵੇ॥੫੦॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਜੇਤੁਮਰੀ
 ਮਦਧਾਪਟੇਦੁਮਾਦਸਭਖਮਰੇ॥ ਜੇਤੁਮਾਮ

ਵਧਵਸੇਖਰੈਵੈ ਵਰਤਕੋਗੇ॥੫੧॥ ਓਪਈ॥
 ਹੇਤਨੁਰਕਮੰਗਦਨਰੇਸਾ॥ਇਕਦਿਨਬਨਕੀਨੇ
 ਪ੍ਰਵੇਸਾਜਾਂਕੇਆਗੇਮ੍ਰਿਗਓਠਧਾਵੈ॥ਤਿਹ
 ਪਾਛੇਵਹੁਤੁਰਾਪਸਾਵੈ॥ਆਇਆਮ੍ਰਿਗਇਕ
 ਨਿਪਤਿਨਿਹਾਰੇ॥ਬਾਨਲਗਾਇਗਜੇਮ੍ਰਿਗਮ
 ਰੇ॥ਏਕਮੰਸਾਇਕਗਜਾਏਓ॥ਅਵਰਨਜੇਧ
 ਪਹੁਚੇਕੋਓ॥੫੨॥ ਦੋਹਿਰਾ॥ ਗਜਾਤ੍ਰਿ
 ਖਾਸੀਤਾਇਓਤ੍ਰਿਗੀਘਾਟਨਿਹਾਰਾਨਿਕਟ
 ਸਰੋਵਰਜਲਭਰੇਦੇਖੇਸੁਰਤਸੰਭਾਰਾ॥੫੩
 ॥ਓਪਈ॥ਉਤਤੇਆਇਸਰੋਵਰਤੀਗਕਮ
 ਲਦਲਛਾਏਨਿਰਮਲਨੀਰਾ॥ਗੰਜਤਾਮਲਸ
 ਮਾਮਤਹੀਨੀਕੇ॥ਦੇਖਤਹੀਦੁਖਓਠਗਏਜੀ
 ਕੇ॥ਸੰਘਤਬਨਮਰੁਸੀਤਲਾਛਾਇਆ॥
 ਦੇਖਤਹੀਗਜੇਸੁਖਪਾਇਆ॥ਚਿੰਤਸਾਲਾਭਿ
 ਵਕੋਦੇਵਾਲਾ॥ਕਾਰਿਨਮਸਕਾਰਨਿਕਸਿਓਭੁ
 ਧਾਲਾ॥੫੪॥ ਦੋਹਿਰਾ॥ ਜਾਵਤਦਿਸਟ
 ਨਆਇਓਆਵਤਦਿਸਟਪਰਿਓ॥ਮਹਾਂਪੁ

ਖਕੇਚਨਪਾਰਿਰਾਜੇਸੀਸਪਰਿਓ॥੫੫॥ ਚੈਪ
 ਈ॥ ਨਮਸਕਾਰਕਰਿਰਾਜਾਠਨਾ॥ ਓਹਰਏਜੇ
 ਮਹਾਂਪੁਰਖਕੇਦਿਆਨਾ॥ ਨਿਰਖਨਿਰਖਦਿਖਕੇ
 ਬਿਚਾਰਾ॥ ਇਹੁਮਾਪਰੇਨਾਰਾਇਣਯਿਮਾਰਾ॥
 ਕੈਤੀਬਿਸਕੈਬ੍ਰਹਮਾਂਮਾਗੀ॥ ਸੰਕਰਮੇਸੰਸਾਰ
 ਛੁਟਾਗੀ॥ ਕੈਰਾਜਾਪਰਮਕੈਸਤਿਸੰਤੋਖਾਜੇ
 ਹੋਸੇਈਹੈਨਿਰਦੇਖਾ॥੫੬॥ ਏਹਿਗਾਇ
 ਸਹੀ॥ ਚਿਤਵਨੀਮਾਂਹਿਤਿਪਤਪਸੀਮਸਕਾ
 ਇਓ॥ ਅਰੇਮਾਜਾਇਕਾਦਸੀਬ੍ਰਤਹੈਮ੍ਰਿਗ
 ਕਾਰੇਘਾਇਓ॥੫੭॥ ਚੈਪਈ॥ ਅਰੇਸੁ
 ਨਜੇਹੈਬੇਦਪੁਰਾਨਾ॥ ਤੇਰੇਪੰਡਤਨਹਿਪ੍ਰਧਾਨ
 ਅਧਕਪਤਤਤੈਂਪਾਪਕਮਾਇਓ॥ ਅਪਨਾਂਮਾ
 ਪਨਰਕਮੇਂਪਾਇਓ॥ ਅਰਮੀਪਰਮਕੀਓਬ
 ਸੇਖਾ॥ ਜਮਨਰਕਤੈਂਪ੍ਰਛੇਦੇਖਾ॥ ਇਕਾਦਸੀ
 ਦਿਵਸਜੀਓਹਿਤਕੀਨੋ॥ ਸਹੀਸਘਾਤਪਾ
 ਪਸਿਰਲੀਨਾ॥੫੮॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਹਮਕਬ
 ਹੁੰਸੁਨਜੇਨਹੀਂ॥ ਇਕਾਦਸੀਹੈਂਜੁਕਿਆਇ॥

੦॥

ਤੁਮਮਹਾਂ ਪਰਖ ਪਰਿਸਾਮਾ ਰਥੀ ਕਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਏਹ ਬਤਾਇ॥ ੫੯॥ ਏਧਈ॥ ਇਕ ਮਨ ਹੋਇ
 ਬਤਾਉ ਤੋਹਿ॥ ਪਰ ਸਾਮਾ ਬਕੋ ਭਾਖੋ ਮੋਹਿ॥
 ਗਜਨੀ ਤਿ ਪ੍ਰਯਾਸੁ ਖਪਾਵੈ॥ ਗਜਾਮਨੀ ਤਿ ਪ੍ਰਯ
 ਉਕਤਾਵੈ॥ ਇਕਾਦਸੀ ਕਾ ਪਰਮ ਬਖਾਨੈ॥
 ਸਗਲ ਪਰਮ ਇਨਹੀ ਮੇਜਾਨੈ॥ ਹਮ ਕਛੁ ਮ
 ਨ ਕੀਉ ਕਤ ਨ ਭਾਖੀ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਸ਼ਨੁ ਮਹਾਂ ਦੇ
 ਵਕੀ ਸਾਖੀ॥ ੬੦॥ ਏਹਿ ਗਾਗਾ ਤੀਸ ਮਕੇ
 ਜਪਨਹੀ ਰੀਗਾ ਸਮਤੀ ਰਥਨਾਹਿ॥ ਇਕਾਦਸੀ
 ਸਮਬਤ ਹੋਨਹੀ ਏਹੁ ਮੇਖ ਜਗਮਾਹੀ॥ ੬੧॥ ਏ
 ਪਈ॥ ਨਿਸਾਇਨ ਗਲੀ ਭੁਜੇ ਗਾਖੈ॥ ਬਿਧ
 ਪੁਛੈ ਫਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਭਾਖੈ॥ ਕੋਉ ਇਕਾਦਸੀ
 ਮੈ ਸੀਰੇ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਰਤ ਭੁਵਨ ਲਮੈ ਫਿਰਵੇ॥
 ਫੁਨ ਪੈ ਕਰੇ ਏਕਾਦਸੀ ਵਾਗਾ॥ ਸੰਧ ਹੋਇ ਨਰ
 ਦਸਹੀ ਦਾਮਾਗਾ॥ ਦੁਪਦਹੀ ਏਨੇ ਜੋਖਾਇ॥
 ਦਿਵ ਦੇਹ ਸੁਰਪੁਰੋ ਕ ਜਾਇ॥ ਕੀਦਮ ਲਲੇਜ
 ਲਾਮਾਗਾ॥ ਇਉ ਏਕਾਦਸੀ ਭਉ ਜਲ ਤਾਗਾ॥

੩੯

੬੨॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਸਕਲਪਾਪਸੰਸਾਰਕੇਆ
 ਇਥਸੇਮੰਨਮਾਂਗਿ॥ ਇਕਾਦਸੀਇਨਹਤੁਆਤਿ
 ਸੇਜੋਮਨਾਜਕੇਖਾਹਿ॥ ੬੩॥ ਚੋਪਈ॥ ਇਕ
 ਦਸੀਇਨਜੇਭਏਮਨਾਜਾਤਿਹਮਪਨਾਜਨਮ
 ਗਵਾਇਓਵਾਦਾ॥ ਇਕਾਦਸੀਇਨਜੇਹਤਹੇਜੀ
 ਮਾ॥ ਓਨਮਾਂਨਸਜਨਮਕਹੇਕੋਲੀਆ॥ ਇਕ
 ਦਸੀਇਨਪਗਮੰਸਜੇਹਿਰੈ॥ ਸੇਜਨਮਜਨਮ
 ਦ੍ਰਿਦ੍ਰਹਿਮਰੈ॥ ਇਕਾਦਸੀਇਨਮੇਥਨਜੇਕ
 ਰੈ॥ ਆਵੈਜਾਵੈਜਨਮੇਮਰੈ॥ ੬੪॥ ਏਹਿਗਾ॥
 ਪਾਪਪੁਨਿਦੇਨੇਅਧਕਇਕਾਦਸੀਇਨਜੇਹੇ
 ਇ॥ ਇਹਪ੍ਰਮਾਥਸਮਤੁਕੈਪਾਪਨਕਰੀਓਕੇ
 ਇ॥ ੬੫॥ ਚੋਪਈ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਪ੍ਰਦਖਣਾਂ
 ਤੀਰਥਕਰੈ॥ ਲਾਖਦੁਹਤਪਾਸਿਮਾਕਰੈ॥ ਜੰ
 ਗਹੇਮਪੰਚਪੁਰਬੀਏਨਾ॥ ਇਕਾਦਸੀਕੇਨਹੀ
 ਸਮਾਨਾ॥ ਬਿਸੁਲਵਕਬ੍ਰਹਮੇਮਨਲੀਨੇ॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮੇਦਾਂਨਜਗਤਕੇਕੀਨੇ॥ ਬਿਸੁਲਬ੍ਰਤਇਕਾਦ
 ਸੀਆਹੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਸੰਸਾਰਸਾਗਰਕੇਆਹੀ॥

ਏਏ॥ ਏਹਿਗ॥ ਰਾਜਾਉਠਠਾਠਾਬੁਯ
 ਉਰਮੇਅੰਚਰਤਾਗ॥ ਅਨਸਮੇਤੁਕੀਕਛੁਨ
 ਹੀਸਮੇਤੁਕੀਪ੍ਰਿਤਪਾਗ॥ ਏ॥ ਓਪਈ॥
 ਸੁਨੇਬਿਨੰਤੀਪੁਰਖਉਦਾਸੀ॥ ਤੁਮਰਾਬਚ
 ਨਭਯੋਕਛੁਬਿਆਸੀ॥ ਨੀਕੇਕਰਿਛੁਨਮੇਹ
 ਸਮਝਾਵਹੁ॥ ਇਕਾਦਸੀਕਿਸਜੁਗਤਰ
 ਖਾਵਹੁ॥ ਸਸਚਨੁਤੇਦਸਹੁਇਨਆਵੈ॥
 ਏਕੇਕਾਲਕੋਓਭੋਜਨਪਾਵੈ॥ ਨਿਰਾਲੇਭਰਹੇ
 ਅਠਜਾਂਮ॥

ਏ॥ ਏਹਿਗ॥ ਏਵੀਦਾਸਨਿਜਮੰਤ੍ਰਕੋ
 ਭੋਜਨਸੁਖਸੇਖਾਇ॥ ਜੀਏਗਤਮਏਮੁਕ
 ਤਰਾਖੇਸੋਫਲਪਾਇ॥ ਏ॥ ॐ॥ ॐ॥
 ਇਤਸ੍ਰੀਹੰਸਪੁਰਾਣੇਸਿੰਘਗਓਸੰਬਾਏ
 ਇਕਾਦਸੀਮਹਾਂਤਮੇਪੰਚਮੋਧਯਾਯੁ॥ ੫
 ॐ॥ ਓਪਈ॥ ਅੰਜਲੀਜਲਗਾਜੇਭਰ
 ਲੀਨਾਂ॥ ਸੀਕਲਪਇਕਾਦਸੀਬ੍ਰਤਕਾਈ
 ਨਾ॥ ਮਾਇਨਗਰਮੇਈਆਏਫਰਗਾਖੰ

ਰਤ ਬੂਤ ਸੇ ਨਿਪ ਕੇ ਚੋਗਾ ਬਾਲ ਕਛੁਟ ਜੇ ਮ
 ਚ ਵੈ ਖੀਗਾ ਨਰ ਕਪ ਰੈ ਦੁਖ ਸਹੈ ਸਹੀਗਾ ਪ
 ਸਪੰਛੀ ਮਿਗ ਮਾਨ ਸਦੇਗਾ ਮਹਾਰ ਮਾਤੁ ਨਹ
 ਕਰੇਨ ਸਨੇਗਾ ॥ ੧॥ ਏਹਿਗਾ ॥ ਰੁਕਮੰਗਦ
 ਬੂਤ ਪਾਰਿ ਮਾ ਕੀਰਤ ਗਈ ਸੁਰਲੇਕਾ ਮਾਨੰ
 ਦਗਾਇ ਮਾਉ ਠਇ ਦੁਕਾ ਮਨ ਮੈ ਉਪਜਿਓ
 ਸੇਕਾ ॥ ੨॥ ਏਪਈ ॥ ਰੁਕਮੰਗਦ ਮੇਸਾ ਬ
 ਤਪਗਾ ਏਦੁਰਿ ਦੇ ਮੇ ਕਰਤ ਬਿਚਾਗਾ ਹਮ
 ਰੇਰਾ ਜਮਿ ਲੋਗਤਾ ਹੀ ॥ ਬਾਧੇ ਬੂਤ ਇਕਾਦ
 ਸੀ ਜਾਹੀ ॥ ਏ ਉਕਰ ਕੇ ਜਾਤਾ ਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥
 ਸਭ ਸੁਖ ਅਪਨੇ ਪੁਰਸ ਮਝਾਹੀ ॥ ਕਠਨ ਬ
 ਨੀ ਸੁਨੀ ਓਖੁ ਪਵੰਤਾ ॥ ਮਾਏ ਓਹ ਮਰੇਰਾ ਜ
 ਕੇ ਮੰਤਾ ॥ ੩॥ ਏਹਿਗਾ ॥ ਬੋਲ ਉਰੇ ਸਭ
 ਏਵਤਾ ਗਾਜਾ ਜੀ ਕਾਰਨ ਕਿਮਾਇ ॥ ਏਹੁ ਪ੍ਰ
 ਸਨ ਮੁਝੁ ਭਾਖੀ ਓਕਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਮਝਾਇ ॥
 ੪॥ ਏਪਈ ॥ ਰੁਕਮੰਗਦ ਗਾਇਕਾ ਮ
 ਹੀ ॥ ਬੂਤ ਇਕਾਦਸੀ ਪਾਕਿ ਤਾਂਹੀ ॥ ਹੋਰ

ਹਿਥਿਭਪੰਛੀਮ੍ਰਿਗਸਾਗੇ। ਮਾਂਨਸਸਕਲ
 ਰੇਹਨਿਰਧਾਗੇ। ਹੋਕੇਊਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਮੇਂਜਾ
 ਵੈ। ਰੁਕਮੰਗਦਕੇਬ੍ਰਤਛੁਡਾਵੈ। ਬੋਲਿਓ
 ਮੁਨਆਵੈਊਰਵਸੀ॥ ਮਨਕਜਤਨਕਰਿ
 ਮੋਹਨੀਫਸੀ॥ ੫॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਚਲੀਊ
 ਰਵਸੀਮੋਹਨੀ। ਸਿਰਇੰਦ੍ਰਕੋਨਿਆਇ॥
 ਰੁਕਮੰਗਦਨਰੇਸਕੇਬਾਗਮੋਊੜੀਜਾਇ॥
 ੬॥ ਚੋਪਈ॥ ਮਾਲੀਚਲਗਜਾਪਰਿ
 ਮਾਇ। ਹਾਥਜੇਰਮੁਖਭਾਖਸੁਨਾਇਆ॥
 ਮਜੀਬਾਗਮਾਂਹਿਬੈਠੀਇਕਨਾਰੀ॥ ਰੂਪ
 ਵੰਤਗੁਨਕੀਨਿਬਾਰੀ॥ ਬਿਲਮਤੁਜਾਗਦੇਖ
 ਦਕੋਆਵੈ। ਹੋਅਸਚਰਜਕਹੀਚਲੀ
 ਨਜਾਵੈ। ਸੁਵਨਸੁਨਤਨ੍ਰਿਪਬਿਲਮਨਲਾ
 ਇਓ। ਦੇਵੀਦਾਸਪਗਪਿਆਏਪਾਇਓ॥
 ੭॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਗਜਾਮਾਇਓਬੋਗਕਰਿ
 ਮੋਹਨੀਦ੍ਰਿਸਟਪਰੀ॥ ਮਾਲੀਬਜੇਬਧਾਇ
 ਮਾਭਾਖੀਬਾਤਖਰੀ॥ ੮॥ ਚੋਪਈ॥ ੧੩

ਬਗਾਜੇ ਮੁਖ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਕਹਾਂ ਤੇ ਮਾਵਨ
 ਕੁਝੇ ਤੁਮਾਗਾ ॥ ਕਵਨ ਠਵਰ ਕੀ ਮਨ ਸਾਧਾਰੀ ॥
 ਕੈ ਤੂੰ ਪਰਨੀ ਕੈ ਰੰ ਕੁਆਰੀ ॥ ਕਵਨ ਬੰਸ ਹੈ ਜਨ
 ਮਤੁ ਮਾਗਾ ॥ ਸਤਿ ਕਹੇ ਕੁਮਹਰੇ ਹਮਾਗਾ ॥ ਸੁਰ
 ਗਾਧੀ ॥ ਮਾਲ ਬਸੇ ਕਹਿ ਲੇਗਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਓ
 ਤੇ ਦੇਹਯੇਗਾ ॥ ੮॥ ॥ ਏਹਿਗਾ ॥ ਕਹੇ ਕਿਉ
 ਨਾ ਮਬਸਾਬਹੀ ਕਹਾਂ ਕਰੇ ਬਿਸਤਾਗਾ ॥ ਮਾ
 ਗੀਆ ਪਾਈ ਇੰਦ੍ਰ ਕੀ ॥ ਆਈ ਕਰਿਨ ਭੁਤਾਗਾ ॥
 ੯॥ ॥ ਓਪਈ ॥ ॥ ਏਹੁ ਸੁਨਗਾ ਜਾਮਧਕਲ
 ਭਾਨਾ ॥ ਸੁਨਾ ਮਵਲਾ ਮਮਕਰੇ ਬਖਾਨਾ ॥ ਤੁ
 ਮਭਰਤਾ ਕੀ ਇੰਛਾ ਕਰੇ ॥ ਕਹਿਨ ਸਕੇ ਹਮਕੋਹੀ
 ਬੋਗੇ ॥ ਜੇ ਤੁਮਰੀ ਮਨ ਸਾਮਨ ਮਾਂਹਿ ॥ ਸੇਈ ਹੋ
 ਏ ॥ ਮਵਰਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜੇ ਤੁਮਕੋਹੋ ਤੁਲਗਨ
 ਸਧਾਵੇ ॥ ਕਰਿ ਵਿਵਾਹ ਮੰਦ੍ਰ ਇਕਪਾਵੇ ॥ ੧੧
 ॥ ਏਹਿਗਾ ॥ ਜੇਕਛੁ ਮੁਖ ਤੇ ਭਾਖਹੀ ਤਤ
 ਫੁਰਮੇਹਿ ਕਰੇ ॥ ਹੇਏਹ ਮਾਗੀ ਭਾਰਜਾ ਸਤਿ
 ਕਰਿ ਭੁਜਾਂ ਕਹੇ ॥ ੧੨॥ ॥ ਓਪਈ ॥ ਕਰਿ

ਬਾਹਤ ਨਿਧਾਮ ਤਬਿਲ ਖਾਇਓ। ਲਗਤ
 ਦੇਖ ਸੁਭਾਇਆ ਹਕ ਗਾਇਓ। ਇਕ ਮੰਦੁ ਦੁ
 ਨਰ ਬੁਝੇ ਨਿਮਾਗਾ। ਪਹਿਰੇ ਚਾਰ ਬਠਾਇ ਦੁ
 ਮਾਗਾ। ਰੁਕਮੰਗ ਦੁ ਮੋਹਨੀ ਬਸ ਕੀਨਾ।
 ਰਾਜ ਪਰਮ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇਈ ਨਾ। ਨਿਸਾਇ ਨਭੀ ਤ
 ਰੇ ਨਰੇ ਸਾ। ਬਾਹਰ ਬੇਲ ਨ ਪਵੈ ਸੰਦੇਸਾ।
 ੧੩॥ ਚੋਹਿਗਾ। ਰਾਜਾ ਮੇਸਾਵ ਸੰਕੀ
 ਮਾਜਿਓਗਾ ਤੀਓ ਬਸ ਰੋਗਾ ਜੀਓ ਸੁਆਸ
 ਏਕੋ ਬੁਝੇ ਦੇਖ ਨ ਕੇ ਦੇਖੇਗ। ੧੪॥ ਚੋਪ
 ਈ। ਜੇ ਸਾਹੂ ਪਮੰਗੇ ਰੂਪਾਲਾ ਮੋਹਨੀ ਰੂ
 ਪ ਕਰੈ ਤਤ ਕਾਲਾ। ਅਨੇ ਕਰੰਗ ਭੂਖਨ ਬ
 ਹੁਚੀਗਾ। ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਭੋਜਨ ਮਹੁਨੀਗਾ।
 ਇਕ ਪਲਾ ਬਿਛਰਨ ਕੁਝੇ ਦੁਹੇਲਾ। ਮਾਇ
 ਬੀਸ ਮਗ ਕੁਝੇ ਨ ਮੇਲਾ। ਜੇ ਤੇ ਬੇਤੇ ਤੇ ਦੁਖ
 ਦਾਈ। ਮਹੁਨੀ ਮਿਲਾ ਮਾਰੇ ਸੁਖ ਪਾਈ।
 ੧੫॥ ਚੋਹਿਗਾ। ਦਸ ਮੀਇਨ ਦਿਜਨ
 ਗਰੇ ਕੇ ਮਾਇਓ ਓਰਾਜ ਦੁ ਮਾਗ। ਰਾਜਾ ਮ

ਜਾਦਸਮੀਭਈ॥ ਕਲਾਇਕਾਦਸੀਧਾਗ॥ ੧
 ਈ॥ ਚੋਪਈ॥ ਚੰਦਬਤੀਨੇਪਠਿਓਸੀਏ
 ਸਾਧੰਤਤਹਮਦਰਨਾਹਿਨਰੇਸਾ॥ ਜਿਹਮੰ
 ਦਰਾਜਾਤਹਿਜਾਵੋ॥ ਦਸਮੀਕਾਜਾਧਰਮਸੁ
 ਨਾਵੋ॥ ਪੰਤਤਚਲਯੋਪਹਿਰੂਆਰਾਨਾ॥ ਪਹ
 ਰੂਮਏਪਹਿਮੁਖਕੀਓਬਖਾਂਨਾ॥ ਪਹਿਰੂਏ
 ਮੁਖਊਓਕੀਕਹੀਕੁਖਾ॥ ਰਾਜਾਜੀਏਕਾਦਸੀ
 ਪ੍ਰਕਾਤ॥ ੧੧॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਯਹਿਸੁਨਬੇ
 ਲੀਮੋਹਨੀਰੂਪਤਸੇਰਿਸਭਾਇ॥ ਏਕਾਦ
 ਸੀਕਾਂਕੋਕੋਹਮਕੋਭਾਖਸੁਨਾਇ॥ ੧੨॥
 ਚੋਪਈ॥ ਯਹਿਨਗਰਕੇਪੁਰਖਨਾਗੀ॥
 ਮਾਜਕਰੇਗੇਏਕਾਮਹਾਰੀ॥ ਏਕਾਦਸੀਨਿ
 ਗਲੀਭਾਮਠਜਾਂਮਾ॥ ਜਿਹੋਕੋਪਕਪਟਾਮਰੁ
 ਕਾਂਮਾ॥ ਮਹਾਂਪੁਰਖਤੇਸੁਨਯੋਸਹਾਂਤਮਾ॥ ਬ
 ਰੋਮਪਕਸੁਖਪਾਇਓਮਾਤਮਾ॥ ਏਕਾਦਸੀ
 ਬ੍ਰਤਸ੍ਰਿਸਟਾਮਾਗੀ॥ ਮਵਰਧਰਮਾਇਕਸੇਕੇ
 ਸਮਨਾਗੀ॥ ੧੩॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਰਾਜਾਕੋਬ

ਤਏ ਕਹੈ ਕਰੇਨੁ ਪਰਮ ਨਿਮਾਉ। ਕਾਂਹੁ ਬਾਟੁ ਭੁਲਾ
 ਇਉਂ ਪਸਾਮਨ ਮਾਰਿ ਓਗਾਂਉ॥ ੨੦॥ ਚੇਪਈ॥
 ਇਕਾਦਸੀ ਗਖਿ ਦਾਏ ਮੋਹੀ॥ ਸਾਂਤਿ ਕਹੈ ਮਹਾਂ
 ਗਜਕੀਏਹੀ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਇਨ ਕਾ ਬ੍ਰਤ ਸੰਭਾਰੇ॥
 ਮੋਹ ਕਹਾਨੁ ਤੁਮ ਬ੍ਰਤ ਹਾਰੇ॥ ਹਮਰੀ ਵਾਚ ਸੁਦਾ
 ਚਾਭਈ॥ ਤੁਮਰੀ ਵਾਚਾਨ ਹਿਠ ਲਭਈ॥ ਇ
 ਕਾਦਸੀ ਤੇਜ ਭਾਗਜਾਤਿ ਹਾਰੀ॥ ਇਕੇ ਗਖੇ ਬ੍ਰ
 ਤ ਇਕੇ ਨਾਰੀ॥ ੨੧॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਰੁਕਮੰਗ
 ਦ ਚੰਕ੍ਰਤ ਕੁਮੇ ਦੇ ਓ ਕਠਨ ਭਈ ਬਾਤਾ॥ ਇਕ
 ਦਸੀ ਪ੍ਰਮੇ ਕਹੈ ਇਹ ਪ੍ਰਾਨ ਪੁਰਖ ਲੇਜਾਤਾ॥ ੨
 ੨॥ ਚੇਪਈ॥ ਸਨੇਤ੍ਰਿ ਮਾਮਮ ਬਿਨਤੀ ਕ
 ਰੇ॥ ਤੁਮ ਬਿਛਰਤ ਮੇ ਮਬਹੀ ਮਰੇ॥ ਇਕਾਦ
 ਸੀ ਤਜ ਕਰਿ ਪਰਮ ਗਵਾਉ॥ ਗਤ ਨਹੀ ਹੋਇ
 ਮਦੁ ਗਤਾ ਜਾਉ॥ ਪਾਪ ਪ੍ਰਾਨ ਸੰਗ ਤੇ ਹਿਰਿ
 ਮਾਲੀ॥ ਤੰ ਸੁਨਾਮ ਦਲਾਨਿ ਰਮਲ ਚਾਲੀ॥
 ਤੁਮ ਭੀ ਹੋ ਬ੍ਰਤ ਭੀ ਰਹੇ॥ ਸੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਮੁ
 ਖ ਕਹੇ॥ ੨੩॥ ਏਹਿਗਾ॥

ਨਸੀਤੋਹੋਇਜਾਇ। ਕੱਲਰਕੋਲਾਬਿਗਾ
 ਸਈਭੀਤਠੋਰਤਜਜਾਇ॥ ੨੪॥ ਚਿਪਈ॥
 ਏਹਕਰਮਹੋਵਨਕਾਨਾਹੀ॥ ਸਮਝੁਬਿਚਾਰਦੇਖ
 ਮਨਮਾਂਹੀ॥ ਮਾਗਿਮਾਭੰਗਕਰੇਨਹਿਮੇਰੀ॥ ਤੁ
 ਬਨਿਸਚੇਮੈਭਾਰਜਤੇਰੀ॥ ਇਕਾਦਸੀਰਖੇਤੋ
 ਮੇਹਿਸਿਧਾਰੇ॥ ਸਾਂਤਿਸਾਂਤਿਕਰਿਬਚਨਉਚਾ
 ਰੇ॥ ਏਉਸੇਨੀਕੀਸੇਤੁਮਕਰੇ॥ ਭਾਵੈਜੀਵਿਭਾ
 ਵੇਮਰੇ॥ ੨੫॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਜਿਹਬਿਧਤੁਮਦੇ
 ਵਰਹੇਸੋਬਿਧਭਾਖਸੁਨਾਇ॥ ਸੋਓਬਚਨਬਿਚਾ
 ਰੀਏਹੋਇਧਰਮਨਿਰਬਾਹਿ॥ ੨੬॥ ਚਿਪਈ॥
 ॥ ਕੈਤੁਮਬਰਤਇਕਾਦਸੀਤਿਆਗੈ॥ ਕੈਤੁੰਸੁ
 ਤਹਨਹਮਰੇਆਗੈ॥ ਤਭਲਾਇਕੁਕਰਿ
 ਹੇਨਾਹੀ॥ ਧਰਮੰਗਦਕਲੇਹਹਕਾਰੀ॥ ਪਿਤਾ
 ਪੁਤ੍ਰਕੋਬਿਥਾਸੁਨਾਈ॥ ਧਰਮੰਗਦਸੁਨਮ
 ਮਮੈਲਾਈ॥ ਤਾਤਧਰਮਨਜਾਇਤੁਮਾਰਾ॥
 ਬਿਲਮਤਿਆਗਕਟਸੀਸਹਮਾਰਾ॥ ੨੭॥
 ॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਧਰਮਪਿਤਾਕਾਰਾਖੀਤੇਉਸੁ

ਤਪੁਵੰਨਾ। ਬ੍ਰਤਗਾਥੇਹਤਮੇਹਰੇਮਨਸੀਕਾਨ
 ਹੀਮਾਂਨ॥ ੨੮॥ ਚੇਪਈ॥ ਪੁਤ੍ਰਾਧਿਤਾਰੀ
 ਮਾਗਿਆਮਾਂਨੀ॥ ਮਬਲਾਟਿਰਟੇਰਤਇਕ
 ਬਾਂਨੀ॥ ਪਿਤਾਤੇਪੁਤ੍ਰਾਧਿਆਗਮਾਤਾ॥ ਮਾਤ
 ਕਹੇਤੇਕੀਜੈ॥ ਪਾਤਾਧਰਮੰਗਦਕੀਮਾਤਬੁ
 ਲਾਈ॥ ਸੁਨਾਂਗਹਿਤਾਗੇਤੁਬਾਮਾਈ॥ ਜੇ
 ਕਛਰਾਜੇਮੁਖਤੇਰਾਖੀ॥ ਸੁਵਦਸੁਨਤਗਨ
 ਸਿਰਗਾਖੀ॥ ੨੯॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਗਨੀਮੁਖਤੇ
 ਰਾਖੇਰਾਜਨਬਿਲਮਨਲਾਇ॥ ਪੁਤ੍ਰਗਾਥੇ
 ਕਿਆਕੋਰੁਪਰਮਤਿਹਾਰੇਜਾਇ॥ ੩੦॥ ਚੇ
 ਪਈ॥ ਇਹਇਕਾਦਸੀਖੰਡਨਕੋਗੇ॥ ਸਕ
 ਲਕਾਲਿਤਸੰਗਲੇਮਗੇ॥ ਇਸਗਾਖਜੀਵ
 ਤਸੁਖਪਾਵੇ॥ ਨਰਕਜਾਇਜੇਇਸਗਾਵਾਵੇ॥
 ਸੁਤਪ੍ਰਗਥੁਤਗਾਥੇਰਾਜਾ॥ ਲਕਪੁਲੇਕਸੁ
 ਫਲਸਭਕਾਜਾ॥ ਇਤੀਬੇਰਕੀਉ॥ ਬਿਲਮ
 ਲਗਾਈ॥ ਕਿਆਜਾਨੇਟਿਰਮਾਮਾਨਜਾ
 ਈ॥ ੩੧॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਗਨੀਰਾਜਾਪੁਤ੍ਰ

ਕੋਨਿਸਢਾਏਕੋਰੀਠਾ। ਡੋਲਾਏਡੋਲੇਨਹੀ
 ਮੈਸੇਮਨਕੇਢੀਠਾ॥ ੩੨॥ ਚਿਪਈ। ਤੁਬ
 ਮੇਹਨੀਮਖਬਚਨਉਚਾਰੀ। ਯਾਂਕੀਦੋਉ
 ਬਲਾਵੇਨਾਰੀ। ਇਹਉਨਕਾਅਬਤੁਮਹਾ
 ਨਾਹੀ। ਜੋਵਹਿਕਹੈਤੁਇਸਕੇਪਾਹੀ। ਜੋ
 ਉਨਨਕੀਆਗਿਆਸੇਕੀਜੈ। ਬਤਗਾਏ
 ਇਨਕੇਵਲਦੀਜੈ। ਜਿਉਤਮਕਹੈਤਿਵੇ
 ਹੀਕਰੇ। ਮੇਭੀਰਹੇਬਰਤਸਿਰਧਰੇ॥ ੩੩॥
 ਏਹਿਗਾ। ਏਰਿਹਿਭੇਜਮੰਗਾਈ। ਮਾਧਰ
 ਮੰਗਦਕੀਨਾਗਾ। ਤੁਮਤੇਬਚਨਨਾਹਾਰੀ
 ਓਰਹੀਹਮਗੀਜਿਤਮਭਾਹਾਰਾ॥ ੩੪॥ ਏ
 ਪਈ॥ ਤੁਮਰਾਸੁਤਹਮਰਾਹੇਭਰਤਾ। ਜਿਕ
 ਢੁਕਾਰਜਕਰੇਸੁਕਰਤਾ। ਪੁਤੁਤੁਮਰੇਕ
 ਰਜਮਾਏ। ਜੀਵਤਜਸਮੁਏਗਾਤਿਪਾਏ॥
 ਧਰਮਾਬਿਖਾਕੇਸੁਤਉਪਜਾਏ। ਧਰਮਜਾਇ
 ਕਹਿਕਾਰਜਲਾਏ। ਪੀਨਭਾਗਜਾਂਕੇਮਹਾਂ
 ਰਾਜਾ। ਲਾਗੇਸੀਸਾਧਿਤਾਕੇਕਾਜਾ॥ ੨੫॥

ਦੇਹਿਰਾ॥ ਨਿਹਮਖ ਬੋਲੀ ਭਾਗੁ ਜਾਤਿਹਮ ३੧
 ਖਸੁਤ ਫੁਨਮਾਤਾ ਧਰਮੰਗ ਦਮਜਨ ਕੀਅ ०
 ਜੇਰ ਕੇ ਸਬਨਾਤ॥ ੩੬॥ ਚਿਪਈ॥ ਹਾਥ
 ਜੇਰ ਕਾਰਿਤਾ ਦਾ ਕੁਆਆਇ ਓਧਰਮਖ ०
 ਪਉਠਗਇਆ ਛੁਰੀਕਾ ਦਧਰੀਤਿਸ
 ਮਾਗੇ॥ ਮਵਗਤ ਰੇਜੇਆਪਤਿਮਾਗੇ॥
 ਨਿਰਦੈਸੀ ਸਰਾਯੇ ਮਹਿਤਾਰੀ ਦੋਨੇ ਚਰਨ
 ਗਹੇਦੇ ਨਾਰੀ॥ ਰਾਜੇ ਸੁਤ ਕਾਗਲਾ ਕਟਾਵਾ
 ਜੈਸੇ ਕੇ ਉਪਸੁਗਿਰਾਵਾ॥ ੩੭॥ ਦੇਹਿਰਾ॥
 ਜੈਸੇ ਮੇਹਨੀ ਭਾਯੋਤਿਹ ਬਿਧਕਾਰਜ ਕੀ
 ਓ॥ ਮਹਨੀ ਉਠ ਚਲਤੀ ਰਹੀ ਧਰਨ ਪਰੇਪੰ
 ਚਜੀਓ॥ ੩੮॥ ਚਿਪਈ॥ ਤਬ ਚਰਸੀ
 ਰਘਪਤਜੀਆਏ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਧਰਮੰਗ ਦ
 ਜੀਵਾਏ॥ ਉਠ ਰੁਕਮੰਗ ਦ ਸੁਰਤ ਮੇਭਾਰੀ॥
 ਤਿਹ ਪਾਛੇ ਉਠਤੀ ਨੇਨਾਰੀ॥ ਤਬ ਗਜੇ ਮ
 ਖਬਾਤ ਉਚਾਰੀ॥ ਉਲਟੇ ਪੁਰਖ ਕੁਯੋਹੈ ਨ
 ਰੀ॥ ਸਮਝਤ ਨਹਿ ਨਾਰਾਇਣ ਆਏ॥ ਮੋ

ਨੀਕੀਆਇਆ ਊਰਭਾਏ॥੩੮॥ ਦੇਹਿਰਾ॥
 ਨਾਗਾਇਨ ਮੁਖੇਤ ਕਯੋਪੀਨ ਪੀਨ ਸੁਤ ਵਾਰਾ॥
 ਗਜਾਬਤ ਤੁਯਾਗੇਨ ਹੀਂਡ ਲਣਾ ਆਈ
 ਬੀਨਾਗ॥੪੦॥ ਚੋਪਈ॥ ਬਹਿ ਉਰਬਸੀ
 ਜੇਇ ਦੁਪਠਾਈ॥ ਤੁਮਰੇ ਪਰਮਖੰਡ ਨ ਥੀ
 ਆਈ॥ ਪਰਮਹਰਨ ਕੇਤ ਸਕਾਰਿ ਲਾਗਾ॥ ਚਿ
 ਰੰਜੀਵ ਨਿਸ਼ਕੋਹੇਇ ਕੁੰਗੇ॥ ਭੋਰਭਈ ਤਸ
 ਕਰਿ ਉਠਧਾਇਆ॥ ਤੁਮਹਾ ਪਰਮ ਸਹਾਈ
 ਆਇਆ॥ ਪਰਮ ਤੁਲਕਛਾ ਮਵਰਨ ਹੋਇ॥
 ਸਾਚੀ ਸੀਖ ਸੁਨੇ ਸਭ ਕੋਇ॥੪੧॥ ਦੇਹਿ
 ਰਾ॥ ਸ੍ਰੀਭੁਗਵਾਂਨੇ ਵਾਚਾ॥ ਏਕ ਮਹੰ
 ਤਤ ਪਸਿਆ ਕਰੀਤੀਨ ਲੋਕ ਜਿਨ ਲੀਨਾ॥
 ਮਕਰਮਾਸ ਸਿਮਰਨ ਕਕੋਯੋ ਮਰਹਿ ਮਸਿ
 ਰਪਰਲੀਨਾ॥੪੨॥ ਚੋਪਈ॥ ਰੀਗਾਜ
 ਲਮਧਾ ਮਾਸਨ ਕਕੋਯੋ॥ ਪਵਨਾ ਦਸਵੇਦੁ
 ਆਰੇ ਚੜ੍ਹੇ॥ ਕੇਤ ਕਾਇਨ ਬੀਤੇ ਜਲਮਾਂ
 ਹੀ॥ ਮੰਛ ਕਛ ਪਕਟਕਟ ਖਾਹੀ॥ ਉਤਹੀ

ਬ

ਫੰਧਕਜਾਲਪਸਾਗਾਤਪਸੀਫਸੋਜਾਲਮਝ
 ਗਾਤੋਰੀਤਨਕਬੰਧਕਹਰਿਖਾਓਬਡੇਮਛਜਾ
 ਭੀੜਮਾਇਓ॥ ੪੩॥ ਦਿਹਿਗਾਜਾਲਖੇਂਚਬਾ
 ਹਰਕਛੋਦੇਖੇਮਾਂਤਸਦੇਗਾਕਰਮੀਜੇਮਸ
 ਤਕਪੁਨੈਕਿਆਲੇਜਾਵੇਰੇਗਾ॥ ੪੪॥ ਚਿਪਈ
 ਗਾਹਿਤੇਚਲੋਸਸਗਨਬਿਚਾਰੀਆਮਾਗੇ
 ਮਿਲੀਗਰਭਨੀਨਾਗੀਜੇਕਛੁਪਾਪਤਿਹੋਇ
 ਸੁਪਾਓ॥ ਮਵਰਕਵਨਕੇਦੇਸਲਗਾਓ॥ ਮਾ
 ਜਕਹੈ॥ ਮਾਇਓਓਪਵਾਸਾਇਹਪਾਪਿਸਟਕ
 ਗਾਂਡੇਫਾਸਾ॥ ਦੂਜੀਵੇਰਲਨਹਿਡਾਗੇ॥ ਕ੍ਰਿਹ
 ਕਾਰਦਾਮਪਦਾਂਬੂਤਗੇ॥ ੪੫॥ ਦਿਹਿਗਾ॥
 ਤਪਸੀਫੰਧਕਕੋਕਯੋਪੀਰਜਕਰਿਕਾਹਲ
 ਤਾਗਾ॥ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲਾਤਮਰੀਹੋਇਗੀਕਰੇਹ
 ਮਾਰੇਲਾਗਾ॥ ੪੬॥ ਚਿਪਈ॥ ਮਝਲੇਚਾ
 ਲੇਨਗਰਮਝਗਾਲੇਮੇਲਕੋਓਸਾਹੁਕਾਰਾ
 ਕੀਚਨਸਮਸਰਦੀਜੇਭੋਲਾਕੋਓਮਝਕੋਲੇ
 ਵੇਮੇਲਾ॥ ਤਪਸੀਕਿਆਫੰਧਕਮਨਲੀਨਾ॥

੩੮

ਜਾ

ਇ

ਮਨਮੇਦਾਕਛੁਨਹੀਕੀਨਾਕਰਿਤਪਸੀਕੇਰ
ਸਤੀਤਾਗੀ। ਚਲਫੰਧਕਯਹਿਛਿਤੁਮਾਰੀ॥
੪੭॥ ਏਹਿਗਾ। ਟੰਧਕਤਪਸੀਗਹਿਲੀ
ਓਠਾਛੇਨਗਰਮਝਾਗਾਕੰਚਨਸਮਸਰਦੇਤ
ਹੋਲੇਹੋਕੋਊਸਹੁਕਾਗ॥ ੪੮॥ ਚੋਪਈ॥
ਏਕਸਾਹੁਆਤਲਾਰਖਾਇਆ। ਕੰਚਨਕੋਲ
ਭੰਡਾਰਮੰਗਾਇਓ। ਏਕਓਰਤਪਸੀਬੈਠਾਇ
ਓ। ਕੰਚਨਦੂਜੀਓਰਚੜਾਇਓ। ਤਪਸੀਸ
ਮਸਰਹੋਤਨਹਿਪਗਾ। ਆਏਪੈਰਸਾਹਮਗਰੁ
ਗਾ। ਦੇਸਦੇਸਤੇਆਪਨਵੰਤਾ। ਰਹੇਚੜਾ
ਉਸਦਰਦਾਮਨੰਤਾ॥ ੪੯॥ ਏਹਿਗਾ। ਚ
ਲੀਚਲੀਏਹਬਾਰਤਾਪਦੁਚੀਰਾਜਦੁਆਗਾ।
ਰਾਜਾਕੋਚਾਨਕਲਗੀਦੀਨੋਖੋਲਭੰਡਾਗ॥ ੫੦
ਚੋਪਈ॥ ਸਕਲਭੰਡਾਰਭੁਏਹੋਗੀਤੇ। ਤਪ
ਸੀਤੁਲਾਨਉਰੇਪ੍ਰਿਥੀਤੇ। ਹੋਇਰਹਿਆ
ਰਾਜਾਬਿਸਮਾਇਆ। ਵਹਿਦਿਸਾਅਪਰਾਦੂਤ
ਪਠਾਇਆ। ਮਵਰਉਪਾਰਕੰਚਨਲੁਆਵੇ॥

ਮਸਹਾਂ ਤੇ ਹੇ ਮਮੀ ਗਾਵੇ ਨਾਹਿ ਪੁਰਾ ਜੋਇ ਫਿਰ
 ਉਠ ਪਾਵੇ ॥ ਪਚਹਾਰੇ ਕਛੁ ਭੇਦ ਨ ਪਾਵੇ ॥ ੫੧ ॥ ਏ
 ਹਿਗਾ ॥ ਨਾਰਦਾ ਮਾਘ ਪਤਿ ਕੁਝੇ ਭੇਦ ਬਤਾਇ
 ਓਤਾਂਗਾ ॥ ਤੀਨੋ ਲੋਕ ਕੀ ਲਛਮੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗੀ ਨਾ
 ਗਾ ॥ ੫੨ ॥ ਏ ਪਈ ॥ ਕਾਹਿ ਤੇ ਕਪਾਲਾ ਗਊ ਮੰ
 ਗਾਵੇ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਤਾਂ ਕਾਮੇ ਲਾਇ ਵਾਵੇ ॥ ਓਸ ਕੇ ਸ
 ਮਸਰ ਹੋ ਗੀ ਵਹੀ ॥ ਕੰਚਨ ਸਮ ਹੋ ਨੇ ਕੀ ਨਹੀ ॥
 ਦਿਲ ਕੇ ਪਾਰ ਤੇ ਕਪਾਲਾ ਪਈ ॥ ਸਾਤ ਮੁਹ ਰਪੁ
 ਜਾਇ ਵਾਈ ॥ ਸੋ ਸਮਸਰ ਤਪਸੀ ਕੇ ਰਈ ॥
 ਮਦਰ ਲਛਮੀ ਲਹਤੀ ਗਈ ॥ ੫੩ ॥ ਇਹਿ
 ਗਾ ਨਾਗਾਇਨ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹੇ ਰੁਕਮੀ ਗਦ ਸੰ
 ਤਿ ਮਾਂਨਾ ॥ ਬਿਪਵਤਾਇ ਕਾਦਸੀ ਗਾਖੀ ॥ ਮੇਸ
 ਹੋ ਸਗਾਉ ਹੈ ਦਾਂਗਾ ॥ ੫੪ ॥ ਏ ਪਈ ॥ ਜੇ ਤੇ
 ਤਮਰੇ ਨਗਰ ਵਾਸੀ ॥ ਬਹੁਰਨ ਭਰਮੇ ਗਚ ਓ
 ਰਾਸੀ ॥ ਸਕਲ ਨਗਰ ਸੰਗਲੇ ਚਲ ਗਜਾ ॥
 ਪੂਰਨ ਭਏ ਤਮਾਰੇ ਰਾਜਾ ॥ ਮਮਰੀ ਪੂਰੀ ਤੇ ਓ
 ਰ ਬਿਬਾਨਾ ॥ ਮਾਂਨੇ ਚੜ੍ਹੇ ਕੋਟ ਸਮਭਾਂਨਾ ॥ ਦੇਵੀ
 ਦਾਸ ਇਕਾਦਸੀ ਛਲਾ ॥ ਜਿਨ ਰਾਖੀ ਮਮ
 ਰਾ ਪੁਰ ਚਲਾ ॥ ੫੫ ॥ ॐ ॥ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਹੇ

ਸਪੁਰਾਣੇ ਸਿੰਘਗਊ ਸੰਬਾਏ ਏਕਾਦਸੀ ਮਹਾਂ
 ਤਮਾਮ ਮਾਪੁਰ ਸਧਾਰਣੀ॥੧॥੬॥ ਇਹਿਰਾ॥
 ਬਿਮਲ ਬੁਧ ਮਲੀਨ ਤੇ ਤਪਸੀ ਕੇ ਉਪਦੇਸਾ॥
 ਅਸੀਖ ਜੀਉ ਲੇ ਉਪਰਿ ਓਰੁ ਕਮੰਗ ਦਨ ਰੇਸਾ॥
 ੧॥ ਚਿਪਈ॥ ਜਮਕੀਘਟਾਂ ਮਾਉ ਇਕ ਜਾ
 ਮਾਂਗਰਿ ਸੰਤੋਖ ਸੁਨੁ ਜੋਹਰਿ ਨਾਂ ਮਾਇਕਾ ਦ
 ਸੀਕਾ ਫਲ ਤੁਹਿ ਮਾਵੈ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੋਜ ਮ
 ਕੋਪਾਵੈ॥ ਅਪਨੇ ਸੁਹਾਗ ਬਕਹੀ ਨ ਬਾਤਾ॥ ਤੁਮ
 ਰਾਨਾਂ ਮਪਰੇ ਜੀ॥ ਮਾਦਾਤਾ॥ ਮੁਣੁ ਅਪਨੇ ਜੀ
 ਵਨ ਕੀ ਨਾਹੀ॥ ਪਰਤ ਭੰਗ ਤੈ ਪੁਰਬੀ ਮਾਂਹੀ॥ ੨
 ॥ ਇਹਿਰਾ॥ ਸਚਿਤ ਵਨ ਸਾਗੀਤੀ॥ ਮਾਕੀ ਚਿਤ
 ਵਤ ਮਮੀ ਓਗ॥ ਤਬ ਲਗਾ ਮਾਸਾਵੀ ਤਹੈ ਜਬ ਲ
 ਰਹੈ ਤਨ ਭੋਗ॥ ੩॥ ਚਿਪਈ॥ ਮੋਹਿ ਜਾਨ ਦੇਵ ਕ
 ਰਿ ਵਧੂ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਹੋਵੇ ਤਿ॥ ਅਸੇ ਸਾਚਾ॥ ਫਨ
 ਮਾਕਾਰ ਜਕਰ ਗਤਿ ਗਾ॥ ਸੁਸਤਿ ਚਿਤ ਹੋ ਕੋਰਾ ਅਹ
 ਰਾ॥ ਕੋਹੰ ਤੇ ਨਿਸਹੇ ਤੀਹੀ॥ ਮਾਵੈ॥ ਕੀ॥ ਮਾਜੇ ਤੁਮ
 ਰੀ॥ ਮਾਗੀ॥ ਮਾਪਾਵੈ॥ ਅਬਹ ਮਰੇ ਨਹੀ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਪ੍ਰ
 ਨਾ॥ ਪਰ ਮਧਾਰਈ॥ ਜੈ ਮਹਿ ਜਾਨਾ॥ ਮਾਗੀ॥ ਮਾ
 ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਹਿਫਿਰਾ ਮਾਉ॥ ਨਹੀ ਕੋਹੰ ਤੇ ਇਤ ਠਹਿ

ਗਉ॥ ੪॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਜੇਤੁਤੁਨਹੀਹੋਇਆਵ ੪੦
 ਨਾਰਾਨਏਹੁਬਤਾਇ॥ ਮੇਂਅੰਚਲਕਿਸਕਾਰਹੋ
 ਜੇਤੁਆਵਹਨਾਂਹੀ॥ ੫॥ ਚੋਪਈ॥ ਤੀਅਪਨੇ
 ਸ੍ਵਰਬਖਤਾਂਕਰੇ॥ ਏਖਤੇਨਿਕਸੇਸੁਖਜਾਪ
 ਰੇ॥ ਗ੍ਰਹਿਕੁਟਿਬਅਰੁਰੁਗਬਲਾਸਾ॥ ਕਵਨਕ
 ਰੇਮਰੇਨਕੀਆਸਾ॥ ਮੇਸਕਵਨਜਗਤਮੇਸੁਰਾ॥
 ਬਚਨਕਰਮਕਰਨੇਕਾਪੁਰਾ॥ ਇਹਨਹੀਹੋਇਜੁਤ
 ਜੇਅਹਾਗਾਅਪਗਾਤੁਜੋਕਰੋਉਪਕਾਰਾ॥ ੬॥ ਏ
 ਹਿਗਾ॥ ਰੇਤੁਮਤੇਨਹੀਹੋਵਨੀ॥ ਫਿਰਮਾਵੇਕਾਰਿਕ
 ਜਾਅਪਨਾਗਦਿਲਾਇਕੋਕੋਹੋਵੈਹੈਮੁਤਾਜਾ॥ ੭॥
 ਚੋਪਈ॥ ਜਾਂਕੇਅੰਤਸਤਿਪ੍ਰਤੀਤਾ॥ ਮਾਂਨਸੁਤ
 ਸਿਮ੍ਰਤਾਅਰੁਗੀਤਾ॥ ਸੁਕੁਤਰਾਖਜੋਬਚਨੋਟ
 ਲੇ॥ ਵਹਿਜਾਇਨਰਕਨਿਸਚੇਜਾਪਰੇ॥ ਜੇਜੀਓਕ
 ਰੇਬਚਨਾਪ੍ਰਤਪਾਲਾ॥ ਤਾਂਰੇਸੀਸਚਣੇਰੰਗਮਾਲਾ॥
 ਏਵਸੁਹੇਲਾਸੁਰਪੁਰਜਾਵੈ॥ ਜੇਜਨਵਾਚਸੁਵਾਚ
 ਕਰਾਵੈ॥ ੮॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਰਾਖਸੋਕੋਉਪਜੀਦਿਆ
 ਕੀਨੋਪਰਮਕਰਾਗਾ॥ ਬਾਚਾਪੁਰਣਕੀਜੀਓਰੇਜੀਤੇ
 ਕੋਹਾਗਾ॥ ੯॥ ਚੋਪਈ॥ ਬਚਨਮਾਂਨਬ੍ਰਹਮਨਉਰਚ
 ਲਾ॥ ਏਨੇਕਰਿਮਾਨਜੋਹੈਭਲਾ॥ ਡੁਗਮਗਲੇਵੈਉ

ਭੇਸਵਾਸਾ ਸੋਕਾ ਆਇਘਟ ਕੀਓ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਜੇ
 ਜਨ ਪੰਥ ਹੋਇ ਰਹੇ ਯੋ ਮਾਧਾਗਾ ਕੁਯੋ ਅਸਕਤਤ
 ਬਕਰਤ ਬਿਚਾਗਾ ਮਨ ਮਰਨੇ ਕੀਓ ਚਿਤਾ ਭਈ
 ਜੀਵਨ ਕੀ ਮਾਸਾ ਉਠ ਗਈ ॥੧੦॥ ਏਹਿਗਾ
 ਬਿਲਖ ਬਦਨ ਪੀਆ ਦੇਖੋ ਤੀਮ ਮਨ ਕਰਤ ਬਿ
 ਚਾਗ ਜੇ ਜਨ ਦੇਇ ਮਗਾ ਆਇਓ ਕੀਨੇ ਨਹੀਂ ਮ
 ਹਾਗ ॥੧੧॥ ਏਪਈ ॥ ਤਬਤੀ ਆਪੀ ਆਸੈ ਬਿ
 ਨਤੀ ਕੀਨੀ ॥ ਤੁਮਹਾਰ ਸਦੇ ਖਬਿ ਗਸੀਨੀ ॥
 ਪੁਛਤੀ ਹੋ ਪਰਿ ਰੋਸਨ ਕੀਜੈ ॥ ਕਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਉਤਮ
 ਹਿਦੀਜੈ ॥ ਅਪਨੇ ਮਨ ਕੀ ਬਿਥਾ ਬਤਾਵੇ ॥ ਕਾਰਿ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਮ ਘਾਵੇ ॥ ਕਛੁ ਤੁਮਹਾਰ ਇਸ ਬਿਰਨਾ
 ਹੀ ॥ ਮੁਗਾ ਮਧ ਕਰੁਗੇ ਅਪਨੇ ਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥੧੨॥ ਏ
 ਹਿਗਾ ॥ ਜਬਤੁ ਮਾਮਾ ਵਠ ਕਹਿ ਪਟਯੋ ਮਧ ਕਾ ਮਨੀ
 ਦਭਯੋ ॥ ਅਬ ਦਰਸਤੁ ਗਾਗਾ ਦੇਖੈ ਕਾ ਮਾਨੀਦ ਉਠਨ
 ਗਯੋ ॥੧੩॥ ਏਪਈ ॥ ਕਹਾਂ ਕਹੋਂ ਕਹਵੇ ਕੀਨਾ ਹੀ
 ਜੈ ਸੀ ਮੇਹ ਬਨੀ ਮਗ ਮਾਂਹੀ ॥ ਹੋਰ ਗਾਰ ਸੇਕਾ ਖਸਨ
 ਓ ॥ ਅਮੀ ਤਸ ਮੇਂ ਕਾ ਮਾ ਕਪਟ ਰਖਾਉ ॥ ਮੇਤੇ ਕਹੇ
 ਤੁਮੇ ਨਹਿ ਕਹਿਨੀ ॥ ਹਮਰੀ ਸਿਖਾ ਮਨ ਮੇਂ ਗਹਿਨੀ ॥
 ਹਸਤ ਆਗ ਕਰੀਓ ਮਤ ਭਾਰੀ ॥ ਦੇਖੀ ਮੀਤ ਹੋਇ

ਮਤਨਾਰੀ ॥੧੪॥ ਦੇਹਿਗਾ ॥ ਅੰਗਮਾ ॥ ਮੁਹਮਾ
 ਰਗਰਾਖਸਮਿਲੇਲਾਗਾਕਰਨਪ੍ਰਗਾਮਮਓ
 ਸਪਹਿਬਿਨਤੀਕਰੀਉਰੇਮੇਅੰਚਰਡਾਗਾ ॥੧੫॥ ਏ
 ਪਈ ॥ ਕਹਿਅਜਾਹੁਰੇਅਬਹੀਆਈਓਹਮਗਾ
 ਅਪਨਾਧਰਮਰਖਾਈਓਮੁਹਿਦੋਜਾਮਦੀਓਜੀ
 ਦਾਨਾਜਬਲਗਉਦੇਹੋਤਨਹਿਕੁਠਾ ॥੧੬॥
 ਦੇਹਿਗਾ ॥ ਮਮਤਮਗਸਨਬੰਧਹੈਸਬਲਗਹੋਤ
 ਨਭੋਗਮਨੁਆਡਗਮਗਕਰਤਹੈਜਿਉਗਾਡੀ
 ਆਬਸਭੋਗ ॥੧੭॥ ਏਪਈ ॥ ਜਬਤੀਆਸੁਨੀ
 ਪੀਆਕੀਬਾਂਤੀ ॥ ਮਨੇਸਸਕੁਮਦੀਬਿਗਸਾਂਤੀ ॥
 ਪੀਆਬੇਨਤੀਇਕਸੁਨਲੀਜੈ ॥ ਚਲੇਬੇਗਤਮ
 ਬਿਲਮਨਕੀਜੈ ॥ ਕੁਲਾਰੀਆਮੁਝਕੋਦੀਆਰੇ
 ਵਾਬਚਨਬਿਛਪਾਏਕਹਿਸੇਵਾਮੇਚਲਤੀਹੈ
 ਸੰਗਤਿਹਾਰੇ ॥ ਅਰਧਸ੍ਰੀਗੀਤਮਰੀਗਾਗੇ ॥੧੮॥
 ਦੇਹਿਗਾ ॥ ਚਲੇਪੀਆਨਸਜਾਤਹੈਕਰੇਬਚਾਪ੍ਰਿ
 ਤਪਾਲਾਹੋਵਨਹਾਰਨਮਿਦਤਹੈਜੇਕਛੁਲਿਖਯੋ
 ਭਾਲਾ ॥੧੯॥ ਏਪਈ ॥ ਸੁਨੇਤ੍ਰਿਆਪੀਆਬ
 ਚਨਬਖਾਂਨੇ ॥ ਅਪਨਾਚਾਲਨਕਿਹਮੁਖਆਨੇ ॥

ਤੁਮਰੇਹੈਸੀਤਤਕੀਆਸਾ। ਤੁਮਓਸਓਪਰਏ
 ਵਿਸਾਸਾ। ਬਾਲਕਉਪਜੁਸੇਸੁਨਾਗੀ। ਸੋਓਕਰ
 ਸੀਗਤਿਜੇਨਿਹਾਗੀ। ਗਾਖਸਮੇਹਕਰੇਗਾਭਛਨਾ।
 ਤੇਊਨਰਕਜਾਨਕੇਲਛਨਾ॥ ੨੦॥ ਏਹਿਗਾ। ਸੀਤ
 ਤਉਪਜੇਗੀਤੁਏਸੇਮੁਤਕਰੇਉਧਾਗ। ਮੇਹਧੇ
 ਤੇਤੋਨਿਕਾਸਨਾਤੁਪਗਾਮਗੇਨਧਾਗ॥ ੨੧॥ ਏਪ
 ਈ। ਗੇਸੁਕਰਤਹੇਤਹੈਭੋਗਾ। ਖੰਡਤਬਚਨਹੇ
 ਤਹੈਮੇਗਾ। ਮੇਇਕਬਿਰਚਲਤੀਹੈਸੀਗਾ। ਕਹੀ
 ਜਤਹੇਤੁਮਗੀਮਰਧੀਗਾ। ਪੁਰਖਬਿਚਾਰਏ
 ਖੋਮਨਮਾਗੀ। ਏਹਨਿਸਚਰਹਿਨਕੀਨਾਗੀ।
 ਤਿਆਪੁਰਖਦੇਨਉਠਚਲੇ। ਹਰਖਹੋਇਬਚ
 ਨੇਨਹਿਦਲੇ॥ ੨੨॥ ਏਹਿਗਾ। ਗਾਖਸਮਾਵ
 ਤਨਿਰਖਕੈਏਕਪੁਰਖ। ਇਕਨਾਗਾ। ਹਮਰੇਪੂਰ
 ਦਨੇਕੀਏਉਹਰਯਜੇਧਰਮਕੋਗਾ॥ ੨੩॥ ਏਪ
 ਈ। ਗਾਖਸਦੇਖੇਧਰਕੈਪਿਆਨਾ। ਹੋਓਹੀਮੇ
 ਅਬਪਹਿਚਾਨਾ। ਰਿਹਸੁਰਖਸੀਗਤਿਆਸੀ
 ਲਿਆਇਯੋ। ਮਾਹਿਏਕਜੀਵਕਾਬਚਨਕਰਾ
 ਇਯੋ। ਜੇਤ੍ਰਿਮਾਪਰੇਮਨਮਾਗੀ। ਤਬਹਮਕਾ

ਮਰਨ

ਰਜਦੇ ਨੇ ਨਾਹੀ॥ ਦੁਆ ਮਾਂਤ ਪਦ ਕੀ ਓ ਪ੍ਰਵੇਸਾ॥
 ਸਭੈ ਜੀਵ ਜਾਂ ਨੇ ਇਕ ਜੈਸਾ॥ ੨੪॥ ਦੋਹਿਰਾ॥
 ਬਹਮਰੇ ਕਾਰਜ ਤੇ ਰਹੇ ਦੇਖੋ ਇਨ ਕੀ ਗੀਤਾ॥ ਦੇਖੋ
 ਰੇ ਸੰਸਾਰ ਮੇ ਦੇਇ ਦੇਰ ਇਕ ਚੀਤਾ॥ ੨੫॥ ਚੋਪ
 ਈ॥ ਜਬ ਨ ਜੀ ਕਰਾਖ ਸਾ ਮਾਰਗਾ॥ ਤਬ ਤਿ
 ਮਾਪੀ॥ ਮਾਕਾ ਮੰਚ ਰਗਾ॥ ਮੰਚ ਰਾਮ ਪਰੇ ਰਾ
 ਰੇ ਮੰਡਾਗਾ॥ ਪੀ॥ ਮਾਨ ਕਰੀ ਓਤਾ॥ ਗਾਗਾ॥ ਪ੍ਰਿ
 ਥਮੇ ਮੋਹ ਤਾਗੇ ਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਹਮ ਪਾਛੇ ਕਰਿ ਮਪਨ
 ਭਾਂਨਾ॥ ਗਾਖ ਸਨਿ ਰਖ ਰਹਿ ਮਾਥਿ ਸਮਾਇ॥ ਮੁ
 ਹਯਾ ਕੀ ਗਤਿ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ॥ ੨੬॥ ਦੋਹਿਰਾ॥
 ਜਬ ਤਿ ਮਾਪਗਾ॥ ਮਾਗੇ ਪਰੇ ਪੀ॥ ਮਗਹਿ ਰਾਖੇ ਤਾਂ
 ਹਿ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਮਾਗੇ ਹੀ॥ ਮਰੇ ਇਹ ਹੋਵਨ ਕੀ ਨਾਹੀ॥
 ੨੭॥ ॥ ਗਾਖ ਸਦਾ॥ ਚੋਪ ਈ॥ ਇਕ ਬ
 ਹਮ ਲਤਿ ਮਾਦੇ ਉਬਨ ਬਾਸੀ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਂ ਨ ਸਿ
 ਮਤ ਕੀ ਸਾਖੀ॥ ਕੰਦ ਮੂਲ ਫਲ ਕਰੇ ਮਹਾਰਾ॥
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਨਿਸ ਦਿਨ ਬਿਓਹਾਗਾ॥ ਮਾਪ ਸੁ
 ਹਿੰਦ ਤਿ ਮਾਕ ਲਾਹਿਨੀ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਹੀ ਮਾਪ ਰਖ
 ਦਾਹਿਨੀ॥ ਮਾਹਨੀ ਚਨੀ ਰਗਨ ਹੀ ਸੁਪੈ॥ ਕਹਿ

ਮਾਨਸਾਂ ਨੇ ਕਰੈ ਕਿਛੁ ਆਪੇ॥ ੨੮॥ ਦੇਹਿਗਾ॥
 ਦਿਨਾ ਮਸਤਤਤਾਰੇ ਚੜ੍ਹੈ ਗਹਬਰ ਬਨਜੁ ਕੁਜਾਂ
 ਨਾਗਾਖਸਰੁ ਤਪਿ ਸਾਚ ਜੀ ਸਿੰਘ ਦੁਸਤ ਬ
 ਲਵਾਂਨਾ॥ ੨੯॥ ਚੋਪਈ॥ ਇਕਾ ਆਇਓ
 ਪੰਥੀ ਦੁਰਧੀਆਂ ਨੀ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਤਪਸੀ ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨੀ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਮਟ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕੁਯੋ॥ ਤਿਆ
 ਭੀੜ ਪੁਰਖ ਕਹੂੰ ਰਯੋ॥ ਓਹ ਬਿਸੁ ਬਿਸੁ ਮੁਖ ਬ
 ਚਨ ਉਚਾਰੈ॥ ਤਿਆ ਭੁਨੇ ਨਹੀਂ ਠਉਰ ਤੁਮਾਰੀ॥
 ਜਬ ਤਪਸੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅੰਸ ਨ ਕੀਨਾ॥ ਤਬ ਚੰਡੀ ਦੁ
 ਨੁ ਸਨ ਮੁਖ ਦੀਨਾ॥ ਫੁਨ ਫੁਨ ਦੂਰ ਬਚਨ ਮੁਖ
 ਬੋਲੇ॥ ਏਢੀ ਭਮਾ ਭਾਲ ਨਹੀਂ ਖੋਲੇ॥ ਓਨਾ ਮਪ
 ਨਾ ਸਾਬਹੁ ਤਾ ਕਹਾ॥ ਤਪਸੀ ਸੁਨ ਸਨ ਚੁਪ ਕਾਰਿ
 ਰਹਾ॥ ੩੦॥ ਦੇਹਿਗਾ॥ ਕੰਦ ਮੂਲ ਪੁਨ ਈਧਨਾ
 ਲਿਆਇਓ ਰਹਿ ਕੋਧਨੀ॥ ਅੰਬਿਤ ਨਿਰਖਨ
 ਮਸਕਾਰ ਕਾਰਿ ਮਨ ਮੈ ਕਰਨ ਬਨੀ॥ ੩੧॥ ਚੋਪ
 ਈ॥ ਤਿਆ ਪੀਆ ਸੈ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ॥ ਇਹ ਕ
 ਵਨ ਲੇਕ ਜਬੈ ਠਾ ਦੁਆਰਾ॥ ਮੇਅਪਨਾ ਸਾਬਹੁ
 ਤਦੁ ਖਰਹੀ॥ ਹੈ ਨਿਲੰਜ ਮਾਂਤਾ ਨਹੀਂ॥ ਜੇਤੁ ਮ

ਇਸਕੋਆਦਰੈਹੋ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਏਕਸੀਦੇਸਾਏ ੪੩
 ਹੋ॥ ਅੰਤਸਮੇਕੀਭਾਖਸੁਨਾਵੋ॥ ਪਤਿਆਏਕਾ
 ਕਿਆਪਤਿਆਵੋ॥ ੩੨॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਥ੍ਰ
 ਹਮਣਵਾਚੜੀਆਸੋ॥ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀਕੇਸਿਰ
 ਚਾਰੰਡੇਰੈਰੁਪਤਸਦਾਰਹੈ॥ ਤਸਕਰਿਪਾਵੁ
 ਕਭੁਪਧਰਮਕਾਰੈਨਸਹੈ॥ ੩੩॥ ਓਪਈ॥
 ਜੋਕਰੈਰੁਪਧਰਮਕਾਰਹੈ॥ ਤਸਕਰਿਪਾਵੁਕਨਿਪ
 ਕਿਆਕਰੈ॥ ਜਾਸਿਰੰਡੇਰੁਪਧਰਮਕਾਨਾਹੀ॥ ਤਾਂ
 ਕਾਵੁਬਤੀਨੇਲਜਾਂਹੀ॥ ਸਤੀਕਹਾਂਜੋਸਤਿਕੇ
 ਤਿਆਰੈ॥ ਸੂਰਕਹਾਂਜੋਰਣਤੇਭਾਰੈ॥ ਸਾਧਕ
 ਹਾਂਜੋਨਹਿਸਿਤਖਾ॥ ਇਨਤੇਟਲੇਹੋਤਹੈਏਕਾ॥
 ੩੪॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਜੋਕਛੁਮਨਕੀਭਾਵਨਾਸਾ
 ਪਮਿਲੇਫਲਹੋਇ॥ ਜਨਮਮਰਨਭੈਦੁਖਕੋਸ
 ਭਹੀਰਾਰੋਏਇ॥ ੩੫॥ ਓਪਈ॥ ਜਿਸਸਾ
 ਧਰਮਿਕਰੇਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ ਨਿਗਮਕਹੈਤਾਂਕਾਫਲ
 ਮੇਸਾ॥ ਅਠਸਠਤੀਰਖਕਾਫਲਮੇਸਾ॥ ਅ
 ਠਸਠਤੀਰਖਤਾਂਗ੍ਰੇਹਮਾਂਹੀ॥ ਸੀਤਚਰਨਰਜ
 ਮਸਤਕਲਾਇ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਂਦਸਿਮਤਮਖਭੁ॥

ਖੋ॥ ਭਰਮ ਦੁਤੇ ਨਿਸਚਲ ਮਨ ਗਏ॥ ਸਲਤਾ ਮੇਘ
 ਸਾਧ ਦੁਮ ਚਾਗੇ॥ ਪਰਸਦਾਰ ਥਕੇ ਇਨ ਬਧ ਧਾਰਾ॥
 ੩੬॥ ਏਹਿ ਗਾ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਕਲਾ ਮਪਸਦਾਰ ਥੀ
 ਪ੍ਰਸਦਾਰ ਥਕੇ ਚਾਗੇ॥ ਜੇਕਰਿ ਹੋ ਪਾਰਿ ਸਦਾਰ ਥੀ ਨ
 ਹਿ ਬੇਟੀ ਬੇਟਾ ਨਾਗ॥ ੩੭॥ ਚੋਪਈ॥ ਅਚਿ
 ਤ ਸਾਧਾ ਮਾਇਆ ਨਿਸਧੇ ਹੀ॥ ਬਚਨ ਪ੍ਰਸਿਧ
 ਸਾਂਤ ਕੀਏ ਹੀ॥ ਜੇਕਰੁ ਹੋਇ ਸੇ ਸੇਵਾ ਕੀ ਜੋ॥ ਅ
 ਸਨ ਬਾਸਨ ਭੋਜਨ ਦੀ ਜੋ॥ ਜੇ ਸੇਭਾਂ ਨ ਪ੍ਰਪਾਦੈ
 ਉ॥ ਤੈ ਸੇਕ੍ਰਿਸਲ ਸੀ ਤਹੈ ਸੇ ਉ॥ ਜੇ ਸੇਜਲ ਤੇ ਉ
 ਪ੍ਰਜਤਰੰਗਾ॥ ਮੇਟ ਤਜਲ ਸੋ ਮਿਲ ਜਲ ਸੀ
 ਗਾ॥ ੩੮॥ ਏਹਿ ਗਾ॥ ਭੀੜਨ ਭਿਜੇ ਪਖਾਂ ਨ
 ਕੇ ਕੋਟ ਬਰਖ ਜਲ ਮਾਂਗੀ॥ ਮ੍ਰਿਦਮ ਦਲ ਸਨ
 ਲਧੇ ਟੀਏ ਸੁਗੰਧ ਤਿਆਗੇ ਨਾਹਿ॥ ੩੯॥ ਚੋ
 ਪਈ॥ ਸੁਆਨ ਪੁਛ ਸੁਧੀ ਨਹਿ ਹੋਇ॥ ਬਾਂਸ
 ਮੱਧ ਜੇਗਾ ਥਕੇ॥ ਜਿਨ ਰਉਪ ਜੇਈ ਖਮਾਤਾ ਗਾ
 ਤੇ ਖਨ ਹੋਇ ਸੁਭਾਉ ਨਿਆਗਾ॥ ਬੁਝਾਂ ਨ ਉਦੇ ਭ
 ਯੋਜਗ ਉਜਟੀ ਮਾਂਗੇ॥ ਕਰਮ ਹੀ ਦੁਭੈ ਲਾਮੀਧ
 ਯਾਗੇ॥ ਚਾਰ ਮਾਸ ਬਰਖਾਉ ਪਜਾਵੈ॥ ਚਾੜ

ਕਏਕ ਬੂਟਨਹੀ ਪਾਵੈ। ਮਰਕਟ ਮਛਕਾਗੁਣਕਿ
 ਆਜਾਨੈ। ਸੋਮੁਖ ਮੇਲ ਦਸਨ ਸੋਭਾਨੈ। ਗਰਧ
 ਪਕੇਤਨ ਚੰਦਨ ਲਾਵੈ। ਕਿਆ ਸੁਖ ਕਹਿਕੈ ਮੁਖੇ
 ਸੁਨਾਵੈ। ਬਦਤ ਕਹੀਤੀ। ਆਏ ਕਨ ਮਾਨੈ। ਸੁਭਾ
 ਉਅਪਨਾਨਾਹਿਤ ਜਜਾਨੈ। ਮਹਾਂ ਚੰਡੀ ਅੰਸੈ ਹਤਿ
 ਆਗੀ। ਫੁਨਾ ਮਥਿਤ ਕੇ ਭਾਖਤ ਗਾਗੀ॥ ੪੦॥ ਏ
 ਹਿਗਾ। ਆਧਾ ਭੋਜਨ ਬਾਂਟ ਕੇ ਗਯੋ। ਆਪ ਕੋਨਾ
 ਗਾ। ਆਧਾਈ ਨੇਪਰ ਖਕੇ ਏਕ ਪਾਤ੍ਰ ਮੇਰਾਗਾ॥ ੪੧॥
 ਏਪਈ॥ ਨਿਰਕਤ ਬ੍ਰਹਮ ਦਸੀ ਸਹਲਾਇਓ।
 ਪਾਤ੍ਰ ਉਠਾਇ। ਅਥਿਤ ਪਹਿਲਿ ਆਇਓ। ਭੋਜਨ
 ਕਹਿ ਅਥਿਤਾ ਮਘਾਨਾ। ਮਰੇ ਸਤੀਤੁ ਤੁਝਿ ਪ੍ਰਭ
 ਜੇਦਾਨਾ। ਬੈਠਨ ਭੀੜੇ ਉਗੀਨਾਗੀ। ਮਤਾ ਮਬਲ
 ਖਰਬੋ ਮਨ ਮਾਂਗੀ। ਚੰਡੀ ਸਿਲਏ ਭੀੜ ਸੇਈ। ਤੁ
 ਪਸੀਬ ਪਰਾਬਾਹਰੇਈ॥ ੪੨॥ ਏਹਿਗਾ। ਏ
 ਨੇਬਨ ਮੇਪਰ ਰਹੈ ਚੰਡੀ ਨਿਰਦੇਨਾਗਾ। ਪਸੀਬ ਚਿ
 ਓਰ ਰਹੇ ਘਨੀਕੀ ਓਸਿੰਘ ਪ੍ਰਯਾਗ॥ ੪੩॥ ਏ
 ਪਈ॥ ਭੋਰ ਭਏ ਹੋਈ ਸੰਗ ਸਤੀ। ਕਹਾਂ ਕੁਝ
 ਗਈ ਅਬ ਗਤੀ। ਪਰਮਾ ਅਪਰੰਪਰੈ ਕਸਮ ਹੋਈ॥ ੪੪॥

੪੫

3

3

੫

ਮ

ਦਈ

ਕਾਹੇ ਕੋ ਪਰਮ ਕਾਰ ਹੈ ਕੋਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਉਪਾਜਿ ਓਤਿ ਪ
ਕੇ ਕ੍ਰੇ ਹਾ ॥ ਪਾਣੀ ਲਛਮੀ ਸੰਦਰਏਗਾ ॥ ਮਾਪਨ ਤਿ
ਮਾਗਾ ਮਥਿਤ ਬਚਾਇ ਓ ॥ ਤਬ ਹੀ ਤਿਨ ਰਾਜੇ ਗ੍ਰਹਿ
ਪਾਇ ਓ ॥ ੪੪ ॥ ਏਹਿਗਾ ॥ ਕੁਰਤਾ ਪਾਤਕਰਾ
ਇ ਕੇ ਪਾਛੇ ਸਤੀਭਈ ॥ ਫਲ ਲਾਗਾ ਤਿਸ ਕਰਮ ਕਾ
ਕੁਕਰ ਜੇਨ ਪਈ ॥ ੪੫ ॥ ਏਪਈ ॥ ਮਲੀਨ ਰਾ
ਲਿਖਿ ਦਕ ਮੇਦਾਸਾ ॥ ਲਕਟੂਟੀ ਭੁਖੀ ਮਗੇ ਪਿਆਸ ॥ ੪੬ ॥ ਏਹਿਗਾ ॥ ਉਹ ਕਹੈ ਮਾਗੇ ਮ
ਗਤ ਜੁ ਤਜ ਜਾਹੀ ॥ ਗਾਇ ਗਾਇ ਦਈ ਪੁਕਾਰੈ ॥
ਕਟੈ ਜੇਨ ਨ ਰਪਾਹਨ ਮਾਗੇ ॥ ਮਪਨੇ ਪੁਰਬ ਲੇਖ ਚੀ
ਨਾ ॥ ਭੋਗਤ ਹੈ ਨ ਰਾਮ ਪਨੇ ਕੀਨਾ ॥ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ
ਸੀਜ ਮਜੇ ਕਰੈ ॥ ਮਨ ਸਾਬਾ ਚਾਕਰ ਮਨ ਪਗੇ ॥ ਮਪ
ਨੇ ਪੀਆ ਕਾ ਬਚਨ ਜੇ ਕੋ ਵੈ ॥ ਦਿਓ ਲੋਕ ਸੁਖ ਤ
ਹਿ ਹੋਵੈ ॥ ੪੭ ॥ ਏਹਿਗਾ ॥ ਉਹ ਕਹੈ ਮਾਗੇ ਮ
ਹਰਖੇ ਉਹ ਕਹੈ ਮਾਗੇ ਮੇਹਿ ॥ ਮਪਨਾ ਕਾਰਜ ਕਰੈ
ਜੀਏ ਬਲ ਮਨ ਕੀ ਜੈ ਕੋਇ ॥ ੪੮ ॥ ਏਪਈ ॥
ਤਬ ਗਖ ਸਮੁਖ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਪੰਨ ਪੰਨ ਇਹੁ
ਭਾਉ ਤੁਮਾਗਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਬਾਚ ਸੁਖ ਚਾਭਈ ॥

ਫਿਰਗ੍ਰਹਜਾਇਆਗਿਆਈ॥ ਤਤਤਵਿਨ
 ਗਖਸਤਜੇਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਸ੍ਵਰਗਪ੍ਰਗੀਤੇਉਤਗਬਿਵਾ
 ਨਾ॥ ਜੀਵਦੁਆਤੇਇਹਫਲਪਾਇਆ॥ ਚਨ੍ਰਬਿ
 ਥਾਂਸੇਸ੍ਵਰਗਸਿਧਾਇਆ॥ ੪੮॥ ਏਹਿਗਾ॥
 ਮਾਂਸਭਖਤਕਰਗਤਿਆਸਾਰੀਅਬਧਗਈ॥
 ਅੰਤਸਮੇਂਉਪਜੀਦੁਆਗਾਖਸਮੁਕਤਕਈ॥
 ੪੯॥ ਚਿਪਈ॥ ਫੁਕਤਕਰਤਸਗਲਾਮ
 ਘੁਬੀਤੇ॥ ਸੁਕਤਏਕਸਕਲਾਮਘਜੀਤੇ॥ ਸ
 ਹਸ੍ਰਪਟੇਮਲਰਖੀਜੈ॥ ਤਨਕਾਮਗਨਲੇਤਿਨ
 ਕੇਦੀਜੈ॥ ਉਹਤਿਨਅਗਨਕਰੈਸੀਖਾਰੇ॥ ਏਕਧ
 ਰਮਾਘਕੋਟਨਿਵਾਰੇ॥ ਗਖਸਸੀਗਤਭਈ
 ਤੁਮਾਰੀ॥ ਤਨਕਦੁਆਘਟਿਭੀਤਪਾਰੀ॥ ੫੦॥
 ਏਹਿਗਾ॥ ਸਕਲਜਨਮਤੁਮਬੀਤਿਯੋਘਾਤਕ
 ਰੀਤਿਆਜੀਉ॥ ਦੁਆਕਰਿਬਹੁਲਾਤੁਆਗੀਆਬ
 ਤੇਸੁਕ੍ਰਿਤਤੈਕੀਉ॥ ੫੧॥ ਚਿਪਈ॥ ਸੁਕਤ
 ਏਕਸਕਲਾਮਘਮੇਟੇ॥ ਇਤਪ੍ਰਕਾਰਹਮਤੁਮਰੇ
 ਭੇਟੇ॥ ਅਬਸਿਘਕਲੇਵਰਤੁਆਗਕਰੀਜੈ॥
 ਇਵਦੇਹਦੇਵਤਕੀਲੀਜੈ॥ ਚਲਾਬਿਥਾਂਨਸੁ

ਲੇ

ਰਲੋਕਸਿਧਾਇਓਮਾਤਲੋਕਕਾਤਾਗਕਰਾਇ
ਓਚਲੇਸੁਰਲੋਕਸਿੰਘਤਜਪੁਨਾਮਮਮੇਕ
ਗਿਬਿਚਾਰਫੁਨਰਾਨਾ॥੫੨॥ ਦਿਹਿਗਾ॥ ਅਮਰੀ
ਪ੍ਰਿਥਮੇਗਉਉਭਾਰੀਏਪਰਮਾਨਿਆਉਹੈਏਹਾਇ
ਸਕਤਾਗਾਨਜਾਇਹੈਨਿਸਚਾਹਮਰੀਏਹਾ॥੫
੩॥ ਚੋਪਈ॥ ਹਠੀਸਿੰਘਉਹੁਗਉਨਤਾ
ਗਾਇਸਕਤਜਪਗਏਉਨਮਾਗਾਸੀਲਸੁ
ਸੀਲਜਸਿੰਘਪਠਾਏਏਕਛਿਨਮੇਉਤਲੇਆ
ਏਸਿੰਘਤੋਅਪਨਾਆਪਉਧਾਗਾਬਹੁਲਾਉ
ਪਰੀਪੁਰਸਾਰਾਗਜਾਪਰਜਾਗਉਗਾਮਾਗਾਸ
ਕਲਜੀਵਕੇਭਯੋਉਧਾਗਾ॥੫੪॥ ਦਿਹਿਗਾ॥ ਖ
ਗਦ੍ਰਮਤ੍ਰਿਦਮਿਗਬਨਸਭੀਅਮਗਪੁਰਕੀਓ
ਦਾਸਾਪੁਨਾਮਾਵਾਗਵਨਨਹੈਇਗੀਮਿਟਗਈਜ
ਮਕੀਤਾਸਾ॥੫੫॥ ਚੋਪਈ॥ ਪੰਨਪੰਨਦੇਜੀ
ਵਬਿਚਾਰੇਅਸੰਖਜੀਵੇਲਮੁਕੁਸਿਧਾਗੇਸੀਤੇ
ਖਦ੍ਰਾਉਤਮਕਾਰਿਤੁਤਾਪੁਰਮੇਲਦੁਕੇਸਿਦ
ਦੁਤਾਦੇਦੁਕਥਾਲੇਭਾਖਾਜੇਗੀਸਾਤਿਗਾਰਤੇ
ਨਿਰਮਲਮਤਮੇਗੀਦੁਖਾਬਰਨਉਸਤਤਮੁਖ

ਭਾਖੀ॥ ਪਰੇਪ੍ਰਮਾਨ ਨਿਗਮ ਕੀ ਸਾਖੀ॥ ਸਿੰਘ ਦੁਆ
 ਪੁਨਗਉ ਕਾ ਵਾਚਾ॥ ਬਰਤ ਭੁਯੋ ਦੇ ਨ ਕਾ ਸਾਚਾ॥
 ਜਿਸ ਕੇ ਮਨ ਪ੍ਰਭ ਦੁਆ ਬਸਾਵੇ॥ ਵਾਰਾ ਮਚਲ ਸੇ
 ਮਕਤੀ ਪਾਵੇ॥ ਮੁਖ ਕੇ ਬਚਨ ਸੰਤਿ ਜੋ ਕਰੇ॥ ਦੁਆ
 ਵੰਤ ਭਉ ਸਾਗਰ ਤਗੇ॥ ਏਵੀ ਦਾਸ ਜਾਇ ਬਾਲਿਗ
 ਗੀ॥ ਮਾਪਤ ਰੇ ਮਦਗਾਂ ਕੇ ਤਾਗੀ॥ ਬਹੁ ਲਾਕ ਬਾ
 ਸੀ ਪੁਰਣ ਰਈ॥ ਪੜ੍ਹੇ ਸੁਣੇ ਤਿਸ ਕੀ ਗਾਤਿ ਸਹੀ॥
 ॥੫੬॥ ਇਹਿਗਾ॥ ਗਉ ਸਿੰਘ ਪੋਥੀ ਲਿਖੀ
 ਕਬਤਾ ਏਵੀ ਦਾਸਾ॥ ਪੜ੍ਹੇ ਸੁਣੇ ਹਿਰਦੇ ਪਰੇ ਬੈਰੇ
 ਰਪਾਵੇ ਬਾਸਾ॥ ੫੭॥ ਇਹਿਗਾ॥ ਗੁਰਬਿਨ
 ਕਥਾ ਕਹਾਂਤੀ॥ ਮਾਂਗੁ ਮਿਲ ਬੂਝੁ ਬਿਚਾਰਤ
 ਨ ਪ੍ਰਥ ਬਿਨ ਕਾਚਹੇ ਜਹੁਰੀ ਜਾਨੇ ਸਾਚਾ॥ ੫੮॥
 ॥੦॥ ॥ = ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਹਿੰਸ ਪੁਰਾਣੇ ਸਿੰਘ ਗ
 ਉਸੀ ਬਾਏ ਸਪਤ ਮੇਧਿ ਮਾਉ॥ ੧॥ ॥੦॥ ॥ =

ਪੋਥੀ ਲਿਖੀ ਮੁਲ ਪੁਰਾਜਨੇ॥ = ॥ = ॥ = ॥ =
 ॥ = ॥ = ॥ = ॥ = ॥ = ॥ = ॥ = ॥ = ॥ = ॥ =

H

11

11

11

